

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ:
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΣΤΟΝ
ΑΣΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

ΑΛΙΝΑ ΚΑΨΙΤΣΥΝΑ
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΛΟΥΚΙΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑ | ΙΟΥΛΙΟΣ 2023

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η πτυχιακή εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή
(συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή):

Επίκουρη καθηγήτρια
Δρ. Λουκία Μάρθα
(επιβλέπουσα καθηγήτρια)

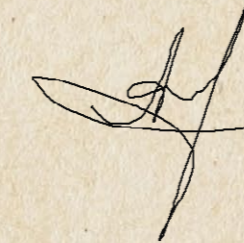
Καθηγήτρια
Δρ. Ηώ Αγγελή

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Δρ. Μαρία Μοίρα

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Alina Kashitsyna, με αριθμό μητρώου 17004, φοιτήτριας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς, είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης βεβαιώνω ότι η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματός. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου»

Η Δηλούσα

Alina Kashitsyna

Ευχαριστώ ιδιαίτερως την δασκάλα μου κυρία Μάρθα για την έμπνευση, τις γνώσεις και την πίστη της σε εμένα από το πρώτο μου έτος σε αυτή την σχολή, τον σύζυγό μου Ιωάννη και την οικογένειά μου στην Ουκρανία και στην Ελλάδα για την αμέριστη συμπαράστασή τους. Ευχαριστώ τους φίλους, τους συμφοιτητές, τους συναδέλφους και τους καθηγητές μου για την υπομονή και την υποστήριξή τους όλα τα ακαδημαϊκά μου χρόνια. Τέλος, ευχαριστώ την καταπληκτική ομάδα Ουκρανών καλλιτεχνών από το Βερολίνο, με τους οποίους μοιραστήκαμε τον πόνο και την αγάπη μας για την Ουκρανία μέσω της συνεργασίας μας για το project THE PLACE OF PEACE.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΣΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

1.1. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ

- 1.1.1. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ: ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
- 1.1.2. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ: ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ
- 1.1.3. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ: ΠΟΛΕΜΟΣ
- 1.1.4. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

1.2. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ: ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

- 1.2.1. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
- 1.2.2. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
- 1.2.3. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΗΜΕΡΑ
- 1.2.4. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II THE PLACE OF PEACE: ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΟΥ

2.1. "THE PLACE OF PEACE": ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΙΔΕΑ

- 2.1.1. ΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ
- 2.1.2. PROJECT TEAM

2.2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΩΡΟΥ

2.3. ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

- 2.3.1. ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΛΑΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ "VILTSE"

2.4. ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

- 2.4.1. Η ΝΑΤΑΛΙΑ
- 2.4.2. Ο ΒΑΛΕΡΙΙ ΚΑΙ Η ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ
- 2.4.3. Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
- 2.4.4. Η ΕΛΙΑ
- 2.4.5. Ο ΣΕΡΓΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III THE PLACE OF PEACE: ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΗ

3.1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ"

- 3.1.1. ΤΟ "ΧΑΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ" ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΑ

3.2. ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

- 3.2.1. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
- 3.2.2. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΗ ΤΕΧΝΗ
- 3.2.3. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ
- 3.2.4. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

3.3. "THE PLACE OF PEACE": ΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ

3.4. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

3.5. ΠΡΟΤΑΣΗ

- 3.9.1. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ I
- 3.9.2. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ II
- 3.9.3. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ III
- 3.9.4. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ IV
- 3.9.5. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ V
- 3.9.6. ΦΙΝΑΛΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV THE PLACE OF PEACE: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εξετάζει την έννοια του σύγχρονου πρόσφυγα και της ατμόσφαιρας του «χαμένου σπιτιού» μέσα από μια σκηνογραφική προσέγγιση στον αστικό χώρο του Βερολίνου. Αφετηρία στο σχεδιασμό των εφήμερων σκηνογραφικών χώρων αποτελούν κείμενα-μαρτυρίες των ουκρανών προσφύγων στο Βερολίνο.

Ο τρόπος που αλληλοεπιδρά ο αστικός χώρος με τις εικαστικές εγκαταστάσεις, και η απόδοση ενός συναισθηματικού περιβάλλοντος με αφετηρία τα κείμενα-μαρτυρίες των ουκρανών προσφύγων, αποτέλεσε τον κύριο κορμό της έρευνας. Η διερεύνηση των τρόπων έκφρασης των σημαντικών κοινωνικών μηνυμάτων μέσα απο τις εικαστικές εγκαταστάσεις στον αστικό χώρο του Βερολίνου με απασχόλησε ιδιαίτερα στην παρούσα έρευνα. Οι προτεινόμενοι εφήμεροι χώροι προβάλλουν την πολλαπλότητα ερμηνειών των κειμένων ως μια υποκειμενική ερμηνεία, μια διακριτή χωρική οπτικοακουστική εμπειρία, ένα ξεχωριστό νοητικό «κόσμο», όπου προτεραιότητα έχουν οι αισθήσεις, τα συναισθήματα, η σχέση του συλλογικού με το ατομικό, καθώς και οι μνήμες και οι ιστορικές αναφορές που σχετίζονται με τις προσωπικές μαρτυρίες των προσφύγων.

Η πτυχιακή εργασία δομείται σε δύο διακριτά μέρη: μια σύντομη αναδρομή στην ιστορία, στον πολιτισμό, στην σημερινή κατάσταση και στο προσφυγικό πρόβλημα της Ουκρανίας και η μελέτη του σκηνικού χώρου για την μουσική ταινία-ντοκιμαντέρ "The Place of Peace". Η προτεινόμενη μέθοδος στηρίζεται αφενός στη συλλογή στοιχείων, σε βιβλιογραφική έρευνα και αφετέρου στην ανάλυση παραδειγμάτων του προσφυγικού θέματος στην φιλοσοφία, στην τέχνη, στο κινηματογράφο και στο θέατρο. Αναφέρονται παραδείγματα που αφορούν το θέμα του "χαμένου σπιτιού" και την μεταφορά του στο εικαστικό και αρχιτεκτονικό πεδίο: Το δεύτερο μέρος αφορά την πρόταση για την μελέτη χώρου, τη δημιουργία εικαστικών εγκαταστάσεων για τα μουσικά επεισόδια της ταινίας στον αστικό χώρο του Βερολίνου.

Η ταινία αποτελείται από 5 ιστορίες ντοκιμαντέρ και 6 παραστάσεις που γυρίζονται στο αστικούς χώρους στο Βερολίνο. Η σκηνογραφική προσέγγιση της έννοιας του σύγχρονου πρόσφυγα και της ατμόσφαιρας του «χαμένου σπιτιού» για τις παραστάσεις περιλαμβάνει:

- την ανάπτυξη των παραστάσεων που θα συνδέονται με τα μέρη του ντοκιμαντέρ
- τον σχεδιασμό εικαστικών εγκαταστάσεων, την έρευνα υλικών και τα τεχνικά σχέδια
- μια έρευνα αστικών χώρων του Βερολίνου όπου θα πραγματοποιηθούν οι παραστάσεις
- πρόταση για την αισθητική της ταινίας και την ατμόσφαιρα για κάθε εικαστικό-μουσικό επεισόδιο, δημιουργώντας την πλατφόρμα για την περαιτέρω μουσική εξέλιξη.

Το θέμα των προσφύγων από την Ουκρανία επιλέχθηκε ως έναυσμα για την εργασία για πολλούς λόγους.

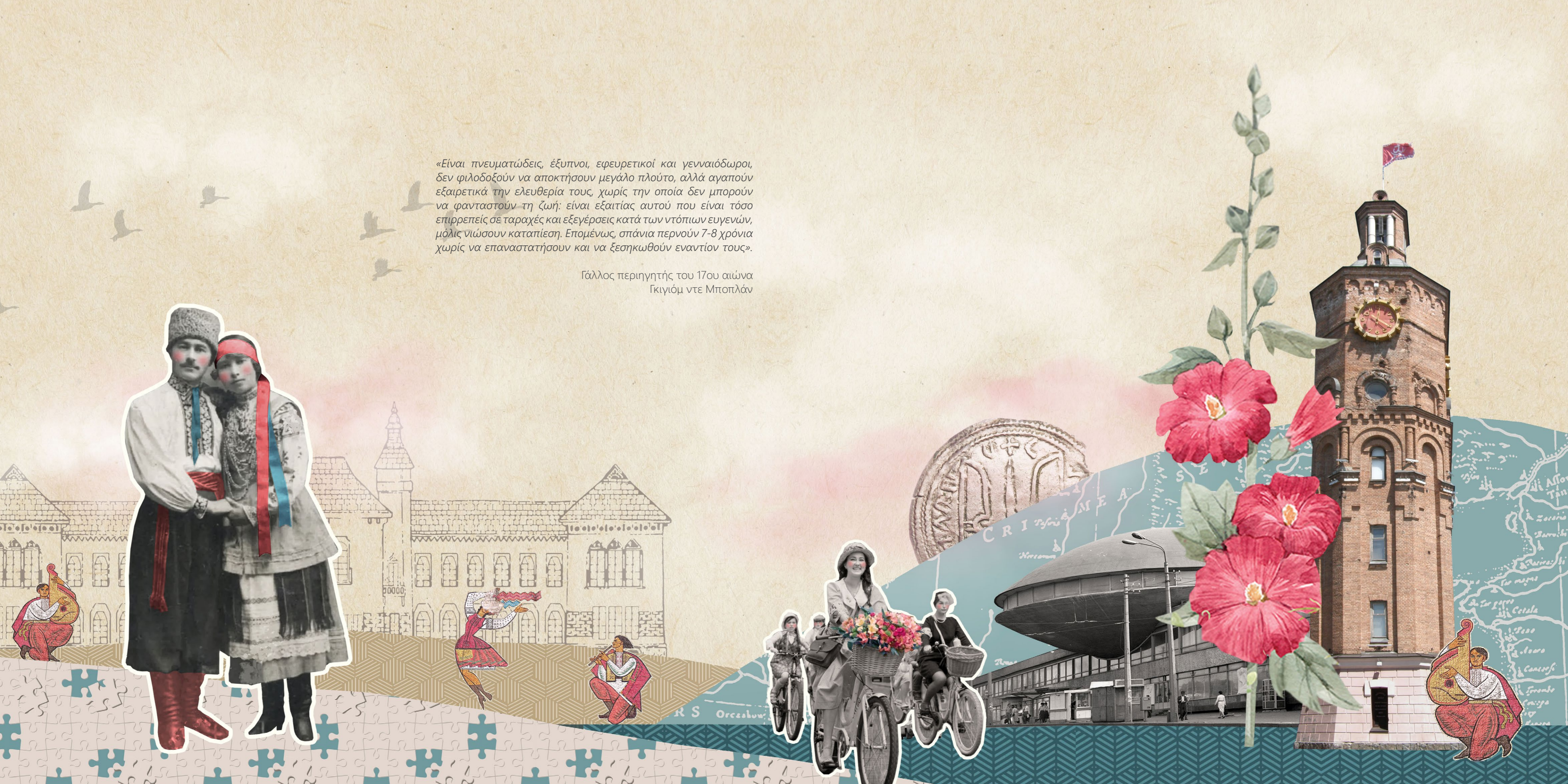
Στα τέλη του 2021 όλος ο κόσμος μιλούσε για την πιθανότητα ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία. Ένα ποσοστό των Ουκρανών προετοιμαζόταν για αυτό και μάζεψε ένα κιτ επιβίωσης, ενώ οι υπόλοιποι δεν πίστευαν στην πιθανότητα πολέμου στο κέντρο της Ευρώπης το 2022. Ανάμεσά τους ήταν και η οικογένειά μου. Παρόλα αυτά, όταν ο πόλεμος ξεκίνησε στις 3.40 π.μ. 24/02/2022 το σοκ, ο φόβος και ο πανικός κυριέψε εξίσου αμφότερους. Ο πόλεμος χωρίσε τη ζωή των Ουκρανών πολιτών στο "πριν" και το "μετά". Όλα όσα διάβαζαν οι άνθρωποι στα βιβλία και έβλεπαν σε ταινίες έγιναν πραγματικότητα. Κατεστραμμένα σπίτια, σκοτωμένοι φίλοι και συγγενείς, ζωή σε καταφύγια, απουσία φαγητού, νερού, ηλεκτρισμού και θέρμανσης, κατοχή, στρατόπεδα φιλτραρίσματος και συγκέντρωσης, ταπείνωση, βιασμός, βασανιστήρια, τρομοκρατικές επιθέσεις και τεχνολογικές καταστροφές, κατεστραμμένα μουσεία και μνημεία, κλεμμένα έργα τέχνης και συλλογές μουσείων, καμμένο σιτάρι και συγκομιδή - και αυτό δεν είναι καν μία πλήρης λίστα με τις προκλήσεις που έπρεπε να αντιμετωπίσουν οι Ουκρανοί. Εδώ και ενάμιση χρόνο βιώνουν μία οικοκτονία και μία γενοκτονία.

Προφανώς το σύστημα αξιών των χωριστών ανθρώπων και ολόκληρου του λαού έχει αλλάξει. Μία από τις πρώτες έννοιες που έχει επαναξιολογηθεί πλήρως - είναι η υπεράσπιση του σπιτιού. Από τη δική τους εμπειρία, οι Ουκρανοί ένωσαν τη διαφορά μεταξύ "σπίτι" (προσωρινή επικίνδυνη αλλά μητρική χώρα, πόλη, σπίτι, δωμάτιο), "μη σπίτι" (ασφαλές αλλά όχι εγγενές, προσωρινό μέρος διαμονής, μέρος για πρόσφυγες, "τόπος ειρήνης ") και "αντί-σπίτι" (στρατόπεδο φιλτραρίσματος ή συγκέντρωσης, φυλακή, τόπος πόνου, ταπείνωσης, κινδύνου). Λόγω του πολέμου, περίπου 12 εκατομμύρια άνθρωποι έφυγαν από την Ουκρανία, περίπου 6 εκατομμύρια έγιναν εσωτερικοί πρόσφυγες. Όλοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους για να σώσουν τη ζωή τους, την οποία έπρεπε να ξεκινήσουν από το μηδέν, ειδικά όσοι κατέφυγαν σε ξένες χώρες.

Τέλος, το θέμα των προσφύγων και του "χαμένου σπιτιού" δεν επιλέχθηκε μόνο λόγω του προσωπικού ενδιαφέροντος, αλλά και επειδή αποτελεί ένα σοβαρό θέμα στο σύγχρονο κόσμο, ανασύρει θραύσματα μνήμης πολλών εθνών. Ελπίζω ότι αυτή η εργασία θα συμβάλλει στην καλύτερη συνειδητοποίηση των γεγονότων στην Ουκρανία μέσα απο την γλώσσα της τέχνης και θα οδηγήσει στην περαιτέρω υποστήριξη των Ουκρανών, μέχρι τη νίκη τους και την τελική ειρήνη - έτσι ώστε ο ορισμός "The Place of Peace" να αφορά τελικά και την Ουκρανία.

«Είναι πνευματώδεις, έξυπνοι, εφευρετικοί και γενναιόδωροι, δεν φιλοδοξούν να αποκτήσουν μεγάλο πλούτο, αλλά αγαπούν εξαιρετικά την ελευθερία τους, χωρίς την οποία δεν μπορούν να φανταστούν τη ζωή: είναι εξαιτίας αυτού που είναι τόσο επιρρεπείς σε ταραχές και εξεγέρσεις κατά των ντόπιων ευγενών, μόλις νιώσουν καταπίεση. Επομένως, σπάνια περνούν 7-8 χρόνια χωρίς να επαναστατήσουν και να ξεσηκωθούν εναντίον τους».

Γάλλος περιηγητής του 17ου αιώνα
Γκιγιόμ ντε Μποπιλάν

01

Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ
ΣΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

1.1. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η Ουκρανία είναι μια χώρα που βρίσκεται στην ανατολική Ευρώπη. Έχει σύνορα με τη Ρωσία, τη Λευκορωσία, την Πολωνία, τη Σλοβακία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία και τη Μολδαβία. Έχει επίσης πρόσβαση στη Μαύρη Θάλασσα και στην Αζοφική Θάλασσα.

Είναι η μεγαλύτερη χώρα πλήρους έκτασης που βρίσκεται εξ'ολοκλήρου στην Ευρώπη. Έχει πληθυσμό περίπου 44 εκατομμύρια ανθρώπους. Η πρωτεύουσα της είναι το Κίεβο, μια πόλη με πλούσια ιστορία και πολιτισμό.

Έχει πολυποίκιλη γεωγραφία, περιλαμβάνοντας τόσο ορεινές περιοχές όπως τα Καρπάθια Όρη και τα Κριμαϊκά Όρη, όσο και ευρύτερες εδωδιμες πεδιάδες στο κεντρικό της μέρος. Οι ποταμοί Δνείπερος, Δνείστρος και Δούναβης διασχίζουν τη χώρα, ενώ υπάρχουν επίσης πολλές λίμνες και υδάτινα συστήματα.

Η Ουκρανία έχει μια πλούσια ιστορία. Ήταν μέρος της Ρους του Κιέβου, ενός από τα μεγαλύτερα μεσαιωνικά κράτη της Ανατολικής Ευρώπης. Κατά τη διάρκεια της ιστορίας της, η Ουκρανία ήρθε σε επαφή με διάφορες επιρροές και πολιτισμούς, συμπεριλαμβανομένων των Πολωνών, των Οθωμανών, των Τατάρων και των Ρώσων.

Το 1991, απέκτησε την ανεξαρτησία της από την πρώην Σοβιετική Ένωση και έγινε μια ανεξάρτητη χώρα. Από τότε, έχει αντιμετωπίσει πολλές προκλήσεις, οικονομικού, πολιτικού και κοινωνικού χαρακτήρα. Για πολλούς αιώνες μέχρι και τώρα βρίσκεται σε σύγκρουση με τη Ρωσία πολεμώντας για την ανεξαρτησία της.

Παρόλο όλα αυτά, η Ουκρανία προσπαθεί να εξελιχθεί ως μια δημοκρατική χώρα με σταθερή οικονομία και να ενισχύσει τις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλες διεθνείς οργανώσεις.

Ο λαός της είναι πολυποίκιλος και πολυγλωσσικός, με διάφορες εθνοτικές ομάδες που ζουν εκεί.

Η πλειοψηφία των κατοίκων μιλάει την Ουκρανική γλώσσα, αλλά υπάρχουν επίσης μειονότητες που μιλούν τη Ρωσική, τη Ρουμανική, την Ουγγρική και άλλες γλώσσες.

Συνολικά, η Ουκρανία είναι μια πολύπλευρη χώρα με πλούσια ιστορία, πολιτισμό και φυσική ομορφιά. Η χώρα παλεύει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του παρόντος και να διαμορφώσει το μέλλον της ως ανεξάρτητη και ευημερούσα εθνική κοινότητα.

1.1.1. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ: ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η Ουκρανία έχει μια πολύ πλούσια και παρατεταμένη ιστορία που εκτείνεται πολλές χιλιετίες πίσω. Ας εξετάσουμε μερικά από τα βασικά στάδια του παρελθόντος της.

Αρχαία Ιστορία: η περιοχή που σήμερα αποτελεί την Ουκρανία ήταν έδρα αρχαίων πολιτισμών, όπως οι Σκύθες και οι Σάρματες. Το 9ο αιώνα, οι Βαράγγοι, μια Σκανδιναβική φυλή, εγκαθίστανται στην περιοχή και δημιουργούν το Κιέβο, το οποίο γίνεται η πρωτεύουσα της Ρους του Κιέβου.

Ρους του Κιέβου: διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη μεσαιωνική ιστορία της Ουκρανίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, αναπτύχθηκε ένας δικός τους πολιτισμός και εδραιώθηκε η Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη.

Ταταρική Υποτελεία: τον 13ο αιώνα, η Ουκρανία βρισκόταν κάτω υπό την κυριαρχία των Τατάρων Μογγόλων. Αυτή η περίοδος, γνωστή ως Ταταρική Υποτελεία, διήρκεσε περίπου 200 χρόνια.

Πολωνική Κυριαρχία: στον 14ο αιώνα, η Ουκρανία βρέθηκε

υπό την κυριαρχία του Πολωνικού Κράτους. Αυτή η περίοδος σηματοδοτήθηκε από την επικράτηση του Καθολικισμού.

Αυτοκρατορία των Κοσάκων: στον 17ο αιώνα, οι Ουκρανοί Κοσάκοι, που αποτελούσαν μια σπλαρχηγική δύναμη, ανέλαβαν ηγετικό ρόλο στην περιοχή. Ο ηγέτης τους, Μπογκντάν Χμελνίτσκι, κατάφερε να δημιουργήσει μια ανεξάρτητη Ουκρανική Κοσάκινη Αυτοκρατορία, η οποία όμως ήταν πολύ σύντομης διάρκειας.

Ρωσική Αυτοκρατορία: τον 18ο αιώνα, η Ουκρανία βρέθηκε υπό την κυριαρχία της Ρωσίας. Η Ουκρανία ενσωματώθηκε στη Ρωσική Αυτοκρατορία η οποία για αιώνες περιόρισε την πολιτιστική και πολιτική αυτονομία της.

Σοβιετική Ένωση: μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση το 1917, η Ουκρανία προσπάθησε να αποκτήσει την ανεξαρτησία της. Ωστόσο, το 1922 ενσωματώθηκε στη Σοβιετική Ένωση και έγινε μια Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία.

Ανεξαρτησία: το 1991, μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η Ουκρανία έγινε κυρίαρχη ανεξάρτητη χώρα. Από τότε έχει αντιμετωπίσει πολλές προκλήσεις, όπως οικονομικές μεταρρυθμίσεις, πολιτικές αλλαγές και συγκρούσεις με τη Ρωσία.

Κατά τον 14ο αιώνα, η Ουκρανία επηρεάστηκε από τους Μογγόλους, τους Λιθουανούς, τους Πολωνούς και τους Οθωμανούς, επιφέροντας αλλαγές στην πολιτισμική ανάπτυξη της δημιουργώντας ένα μείγμα πολιτισμών. Οι Ουκρανοί ζωγράφοι της εποχής ασχολήθηκαν με την εικονογραφία και τα εικονογραφημένα χειρόγραφα τα οποία παρουσιάζουν χαρακτηριστικά στοιχεία της Βυζαντινής τέχνης, όπως η έντονη χρήση χρυσού, λαμπρά χρώματα και ιερογλυφικά στοιχεία.

1.1.2. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ: ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

Η ιστορία του πολιτισμού και της κουλτούρας της Ουκρανίας είναι αρχαία και πλούσια. Η περιοχή που σήμερα αποτελεί την Ουκρανία ήταν ένα σημαντικό πολιτιστικό και πολιτικό μέρος από την αρχαιότητα.

Προϊστορικοί πολιτισμοί: η περιοχή της Ουκρανίας έχει κατοικηθεί από αρχαίους λαούς με το δικό τους πολιτισμό εδώ και χιλιάδες χρόνια. Οι πρωτογενείς πολιτισμοί όπως οι Τριπολιτσιακοί, οι Κουργάνοι και οι Σκύθες έχουν αφήσει το στίγμα τους στην περιοχή.

Τον **9ο αιώνα**, οι Βαράγγοι, ένας Σκανδιναβικής καταγωγής λαός, εγκαταστάθηκαν στην περιοχή της Ουκρανίας και συνέδεσαν την περιοχή με το Βυζάντιο. Διαμορφώθηκαν οι πρώτες γραπτές πηγές της Ουκρανικής γλώσσας. Τον 10ο και 11ο αιώνα, η Ουκρανία γνώρισε την Κιεβιτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, που ήταν μια πολιτισμένη και αναπτυγμένη κοινωνία. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ο πολιτισμός και η τέχνη εκτοξεύθηκαν, με την ανάπτυξη της αρχιτεκτονικής, της ζωγραφικής, της λογοτεχνίας και της μουσικής. Κατασκευάστηκαν εντυπωσιακά κτίρια, όπως ο Καθεδρικός Ναός της Αγίας Σοφίας.

Κατά τον **14ο αιώνα**, η Ουκρανία επηρεάστηκε από τους Μογγόλους, τους Λιθουανούς, τους Πολωνούς και τους Οθωμανούς, επιφέροντας αλλαγές στην πολιτισμική ανάπτυξη της δημιουργώντας ένα μείγμα πολιτισμών. Οι Ουκρανοί ζωγράφοι της εποχής ασχολήθηκαν με την εικονογραφία και τα εικονογραφημένα χειρόγραφα τα οποία παρουσιάζουν χαρακτηριστικά στοιχεία της Βυζαντινής τέχνης, όπως η έντονη χρήση χρυσού, λαμπρά χρώματα και ιερογλυφικά στοιχεία.

Διανύοντας τον **17ο αιώνα**, η Ουκρανία έζησε μια περίοδο μεγάλης ανεξαρτησίας με το Χανάτο της Ουκρανίας, γνωστό και ως Χρυσός Αιώνας της Ουκρανίας χαρακτηρίστηκε από την ανάπτυξη της πολιτισμένης τάξης, την ευημερία, τη λογοτεχνία και την τέχνη.

Τον **19ο αιώνα**, η Ουκρανία υπέστη καταπίεση και περιορισμούς από την Ρωσία, και ο πολιτισμός της υπέφερε κατά την περίοδο αυτή. Ωστόσο διατήρησε την ταυτότητά της και την πολιτισμική κληρονομιά της μέσω της γλώσσας, της μουσικής και των παραδόσεων.

Κατά τη διάρκεια του **20ού αιώνα**, βίωσε περιόδους πολιτικής αναταραχής, πολέμων και κομμουνιστικής καταπίεσης. Παρά τις δυσκολίες, ο πολιτισμός της εξελίχθηκε και ανανεώθηκε. Η λογοτεχνία, η τέχνη και η μουσική άνθισαν και νέα πολιτισμικά κινήματα εμφανίστηκαν.

Ανεξαρτησία και σύγχρονη εποχή: Μετά την ανεξαρτησία της το 1991, ο πολιτισμός και η κουλτούρα της χώρας έχουν ξαναζωντανέψει. Η Ουκρανική λογοτεχνία, η τέχνη, η μουσική και ο κινηματογράφος έχουν γνωρίσει μια νέα ανεξάρτητη φάση ανάπτυξης και δημιουργίας.

Τέλος, πολιτισμός της Ουκρανίας αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα της εθνικής ταυτότητας και της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

1.1.3. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ: ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ιστορία της Ουκρανίας είναι γεμάτη με ηρωικές σελίδες του αιωνόβιου αγώνα του ουκρανικού λαού για την ανεξαρτησία του.

Στις 24 Φεβρουαρίου 2022, η Ρωσική Ομοσπονδία εξαπέλυσε ανοιχτή, μεγάλης κλίμακας επίθεση στην Ουκρανία. Μια νέα περίοδος ρωσικής επιθετικότητας έχει ξεκινήσει, η οποία συνεχίζεται από τις 20 Φεβρουαρίου 2014, όταν ρωσικά στρατεύματα εισέβαλαν στο έδαφος της χερσονήσου της Κριμαίας και στις περιοχές του Ντόνετσκ και του Λουχάνσκ. Επί οκτώ χρόνια διήρκεσε η «υβριδική» φάση του πολέμου της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας, κατά την οποία η ρωσική στρατιωτική-πολιτική ηγεσία αρνήθηκε επίσημα την εμπλοκή της Ρωσικής Ομοσπονδίας σε εχθροπραξίες στο έδαφος της Ουκρανίας, όμως καθιέρωσε τον έλεγχο με ένοπλα μέσα.

Έχοντας προσελκύσει δυνάμεις εισβολής στα σύνορα της Ουκρανίας υπό το πρόσχημα στρατιωτικών ασκήσεων, η Ρωσική Ομοσπονδία το Φεβρουάριο του 2022 εξαπέλυσε πόλεμο εναντίον του κυρίαρχου κράτους της Ουκρανίας. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο πόλεμος Ρωσίας-Ουκρανίας είναι ο μεγαλύτερος και πιο αιματηρός στην Ευρώπη.

Η ευρείας κλίμακας εισβολή των ενόπλων δυνάμεων της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην Ουκρανία στις 24 Φεβρουαρίου 2022 έγινε ταυτόχρονα σε πολλές κατευθύνσεις.

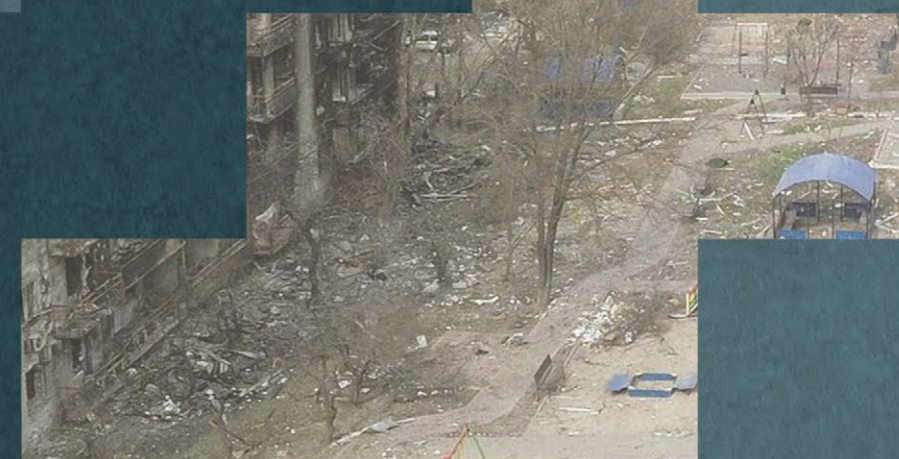
Η πρώτη άμυνα των Ενόπλων Δυνάμεων της Ουκρανίας διήρκεσε από τις 24 Φεβρουαρίου έως τον Απρίλιο του 2022. Κατά το πρώτο στάδιο της απόκρουσης των εισβολέων, οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ουκρανίας απέκρουσαν τα ρωσικά στρατεύματα στις μάχες του Κιέβου, του αεροδρομίου Γοστόμελ και του Ιρπίν. Ως αποτέλεσμα, ο εχθρός αναγκάστηκε να υποχωρήσει από τις περιοχές του Κιέβου, του Τσερνιχίφ και του Σούμι. Ο κόσμος ανατρίχιασε όταν έμαθε για τις φρικαλεότητες, τα βασανιστήρια και τους βιασμούς που διέπραξαν οι κατακτητές σε αυτά τα εδάφη.

Στο τέλος Μαρτίου 2022, στο λιμάνι του Μπερντιάνσκ, οι Αμυντικές Δυνάμεις της Ουκρανίας κατέστρεψαν τα μεγάλα αμφίβια επιθετικά πλοία της Ρωσίας και αργότερα το πυραυλικό καταδρομικό "Μόσχα". Η καταστροφή της ναυαρχίδας του εχθρού εξάλειψε τελικά την απειλή μιας ρωσικής ναυτικής απόβασης στην περιοχή της Οδησσού και επέτρεψε στις αμυντικές δυνάμεις της Ουκρανίας να ξεκινήσουν μια επιχείρηση για την αποκατάσταση του ελέγχου στο νησί Ζμίνιι και στο βορειοδυτικό τμήμα της Μαύρης Θάλασσας με στόχο να ξεμπλοκάρουν τα λιμάνια της Οδησσού και οι διπλανές πόλεις. Ο έλεγχος αυτής της περιοχής επέτρεψε την απεμπλοκή των ουκρανικών θαλάσσιων λιμανιών, διασφαλίζοντας την εφαρμογή της «συμφωνίας σιτηρών».

Η ηρωική, μακροχρόνια επιχείρηση για την άμυνα της Μαριούπολης κατέστησε δυνατή την ανάσυρση μέρους των πιο έτοιμων εχθρικών μονάδων, γεγονός που απέτρεψε τη χρήση τους σε άλλες κατευθύνσεις.

Τις πρώτες μέρες του πολέμου, Ουκρανοί στρατιώτες-ήρωες ματαίωσαν τα αρχικά σχέδια των Ρώσων εισβολέων να κατακτήσουν την Ουκρανία σε τρεις μέρες. Κατά τη διάρκεια του Μαΐου - Αυγούστου 2022, η στρατιωτικοπολιτική ηγεσία της Ρωσικής Ομοσπονδίας έθεσε το καθήκον να πιάσει ολόκληρη την επικράτεια της περιοχής του Λουχάνσκ. Οι αμυντικές δυνάμεις της Ουκρανίας ματαίωσαν και αυτά τα ρωσικά σχέδια, προκάλεσαν σημαντικές απώλειες στα στρατεύματα των Ρώσων κατακτητών, εξάντλησαν τα αποθέματά τους και τους ανάγκασαν να μειώσουν την ένταση της επίθεσης.

Η απελευθέρωση των προσωρινά κατεχόμενων εδαφών ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2022. Κατά τη διάρκεια των επιθετικών επιχειρήσεων σε Χάρκοβο και Χερσώνα, μονάδες των Αμυντικών Δυνάμεων της Ουκρανίας νίκησαν και αποδιοργάνωσαν τις μονάδες των Ρώσων κατακτητών, προχωρώντας σε απόσταση έως και 145 χιλιόμετρα, απελευθερώνοντας το έδαφος με έκταση έως 11.500 km² και έως 500 οικισμούς, συμπεριλαμβάνοντας το περιφερειακό κέντρο - την πόλη Χερσώνα.

Σήμερα οι αμυντικές δυνάμεις της Ουκρανίας περιορίζουν τον εχθρό στις κατευθύνσεις του Κουπιάνσκ, Λυμάν, Μπάχμουτ, Μάριινκα, Ταβρίσκ, Αβντίβκα και Νοβοπάβλοβσκ, διεξάγοντας αμυντικές και επιθετικές επιχειρήσεις. Η τραγωδία για την Ουκρανία είναι οι περισσότερες από αυτές τις πόλεις όντας καταπράσινες και αναπτυγμένες δεν υπάρχουν πια.

Προκαλώντας σημαντικές απώλειες στον εχθρό σε ανθρώπινο δυναμικό και εξοπλισμό, οι αμυντικές δυνάμεις της Ουκρανίας ματαίωσαν τα σχέδια των Ρώσων, αναγκάζοντας τους να εγκαταλείψουν την ιδέα της αιχμαλωσίας του Κιέβου, της θαλάσσιας απόβασης στην περιοχή της Οδησσού και την έξοδο στην Υπερδνειστερία.

Η Ρωσία συμπεριφέρεται σαν τρομοκράτης, δεν δίνει σημασία σε καμία διεθνή σύμβαση και στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο. Για να καταστρέψουν την Ουκρανία ως κράτος και τον λαό της, οι κατακτητές οργάνωσαν την γενοκτονία ανατινάζοντας τον υδροηλεκτρικό σταθμό στην Καχόβκα και εκβιάζοντας τον κόσμο με την ανατίναξη του πυρηνικού εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής της Ζαπορίζια.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου, η Ρωσία κατέστρεψε το 9% του συνόλου των κατοικιών στην Ουκρανία. Το συνολικό ύψος των ζημιών ξεπερνά τα 54 δισεκατομμύρια δολάρια. 18.600 πολυκατοικίες και περισσότερες από 100.000 ιδιωτικές κατοικίες καταστράφηκαν ολοσχερώς ή υπέστησαν ζημιές.

Επίπροσθέτως, κατά τη διάρκεια του πολέμου, σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη, σχεδόν 12 εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την χώρα τους. Είναι η μεγαλύτερη προσφυγική κρίση στην Ευρώπη μετά από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επίσης άλλα 5,9 εκατομμύρια είναι εσωτερικά εκτοπισμένοι.

Παραπάνω από 18 εκατομμύρια άνθρωποι επλήγησαν από τον πόλεμο και 12 εκατομμύρια άνθρωποι χρειάζονται ιατρική φροντίδα.

Κατά την διάρκεια του πολέμου αιχμαλωτίστηκαν 1.208.225

Ουκρανοί ανάμεσα τους 210.224 παιδιά. Κάποια από αυτά στάλθηκαν στις πιο μακρινές περιοχές της Ρωσίας και πολλά άλλα υιοθετήθηκαν από Ρωσικές οικογένειες παρόλο που τα παιδιά έχουν τους γονείς τους στην Ουκρανία. Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο αυτές οι πράξεις συνιστούν γενοκτονία.

Ο κόσμος υποστηρίζει την ουκρανική 'φόρμουλα ειρήνης' και την Παγκόσμια Σύνοδο Κορυφής για την Ειρήνη. Στις 21-22 Ιουνίου το 2023 στο Λονδίνο πραγματοποιήθηκε το διεθνές συνέδριο για την ανάκαμψη της Ουκρανίας. Περισσότερες από 400 παγκόσμιες εταιρείες έχουν υποσχεθεί να στηρίξουν την ανοικοδόμηση της οικονομίας της.

1.1.4. Η ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Το μέλλον της Ουκρανίας μετά από το πόλεμο με τη Ρωσία εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Συγκεκριμένα, η διάρκεια, η ένταση και οι συνέπειες του πολέμου θα επηρεάσουν σημαντικά την κατάσταση στην Ουκρανία. Όμως πρέπει να σημειωθεί ότι η νίκη στον πόλεμο με τη Ρωσία είναι ζωτικής σημασίας. Η διακοπή όλων των δεσμών και η πλήρης ανεξαρτησία από τη Ρωσία έχει σημαντική γεωπολιτική, οικονομική και πολιτική σημασία. Ορισμένοι λόγοι που καθιστούν σημαντική την νίκη της Ουκρανίας για το μέλλον της περιλαμβάνουν:

Εθνική ασφάλεια: η ανάπτυξη των ειδικών Ουκρανικών στρατηγικών για την εθνική ασφάλεια και την προστασία των συνόρων της. Αυτό περιλαμβάνει την ικανότητά της να διαχειρίζεται συγκρούσεις και απειλές από άλλες χώρες.

Πολιτιστική ταυτότητα: η προστασία και η προώθηση της πολιτιστικής της κληρονομιάς, της γλώσσας της, της τέχνης και τις παραδόσεις της οι οποίες ήταν παραβιασμένες από την Ρωσία για πολλούς αιώνες, χωρίς εξωτερικές πιέσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αυτήν την πολιτιστική πολυμορφία.

Εθνική κυριαρχία: η δυνατότητα των ανεξάρτητων αποφάσεων για την πολιτική της, την οικονομία της και τις εσωτερικές της υποθέσεις, χωρίς να εξαρτάται από εξωτερικές επιρροές.

Οικονομική ανεξαρτησία: η ανάπτυξη των οικονομικών της δυνατοτήτων και η πρόσβαση σε διεθνείς αγορές χωρίς περιορισμούς ή εξαρτήσεις από τη Ρωσία. Αυτό μπορεί να συμβάλει στη διαφοροποίηση της οικονομίας, την αύξηση των επενδύσεων και την προαγωγή της οικονομικής ανάπτυξης.

Αυτοί είναι μερικοί από τους λόγους που η νίκη της Ουκρανίας στον πόλεμο με την Ρωσία έχει μεγάλη σημασία για τον λαό της.

Όταν η Ουκρανία καταφέρει να επιστρέψει στα σύνορα της όπως το 1991, θα μπορέσει να επικεντρωθεί στην ανάκαμψη και την εκδημοκρατική ανάπτυξη. Η υποστήριξη από τη διεθνή κοινότητα και η εδραίωση των θεσμών του κράτους

θα είναι σημαντικά για την οικοδόμηση μιας σταθερής και ανθρωπιστικής κοινωνίας.

Ο πολιτισμός και η κουλτούρα της Ουκρανίας έχουν πάντα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ταυτότητα και την ενότητα του λαού της. Με τη συνέχιση της προώθησης της τέχνης, της λογοτεχνίας, της μουσικής και της παράδοσης, η Ουκρανία θα συνεχίσει να εμπλουτίζει τον παγκόσμιο πολιτισμό και να ενισχύει την εθνική της ταυτότητα.

Τέλος, θα επιδιώξει την οικονομική ανάκαμψη και τη διαφοροποίηση της οικονομίας της, ενθαρρύνοντας τις επενδύσεις, την καινοτομία και την εξωστρέφεια. Η δημιουργία ευκαιριών απασχόλησης και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών θα είναι κρίσιμες για την ανοικοδόμηση της χώρας μετά από μια δύσκολη περίοδο.

Όλα αυτά θα επιτρέψουν στην Ουκρανία επιτέλους να καθορίσει το μέλλον της με βάση τα συμφέροντά της και να αναπτύξει μια ελεύθερη, δημοκρατική και ευημερούσα κοινωνία.

1.2. ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ: ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Οι Ουκρανοί ως λαός έχουν μια πλούσια ιστορία, πολιτισμό και ταυτότητα. Είναι ένας εθνικός και εθνοτικός όμιλος που απαρτίζεται από τους κατοίκους της Ουκρανίας και των ουκρανόφωνων κοινοτήτων σε άλλα μέρη του κόσμου. Η γλώσσα τους, η Ουκρανική, ανήκει στην ανατολική Σλαβική οικογένεια γλωσσών και έχει δική της γραφή.

Οι Ουκρανοί είναι γνωστοί για την ευγενή φύση τους και τη φιλοξενία τους. Έχουν ένα ισχυρό αίσθημα κοινότητας και οικογένειας, και δίνουν μεγάλη σημασία στην παράδοση και στη συντήρηση των παλιών αξιών και έθιμων.

Έχουν βαθιές ρίζες στη γεωργία και την υπαίθρια ζωή. Παραδοσιακά, η γεωργία και η εκτροφή ζώων ήταν σημαντικές πηγές εισοδήματος και τροφής για τον πληθυσμό. Είναι γνωστοί για την ικανότητά τους να εργάζονται σκληρά και να αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις της ζωής με ανθεκτικότητα και αποφασιστικότητα.

Ο πολιτισμός των Ουκρανών εκφράζεται μέσω της μουσικής, του χορού, της λογοτεχνίας, της τέχνης και της γαστρονομίας.

Η μουσική τους είναι συχνά συνδεδεμένη με τις παραδοσιακές τους ρίζες και εκφράζει τα συναισθήματα και την ταυτότητά τους. Η λαϊκή μουσική περιλαμβάνει διάφορα είδη, όπως η διαπολιτισμική μουσική της περιοχής των Καρπαθίων, η δυτική πολυφωνία των Χουτσουλών και η δημοτική μουσική των διάφορων εθνοτικών ομάδων στην Ουκρανία. Η πλούσια παράδοση λαϊκής μουσικής συνυπάρχει με την κλασική μουσική. Από τους πιο διάσημους κλασικούς μουσικούς μπορούμε να ξεχωρίσουμε τους *Reinhold Gliere, Mykola Lysenko, Mykola Leontovych, Oleksandr Koshyts, Stanislav Lyudkevych, Myroslav Skoryk, Solomia Krushelnytska*.

Η ουκρανική λογοτεχνία έχει παράγει μεγάλους συγγραφείς και ποιητές, όπως οι *Taras Shevchenko, Hryhorii Skovoroda, Ivan Franko, Lesya Ukrainka, Hryhorii Kvitka-Osnovianenko*, τα έργα των οποίων αποτελούν σημαντικά κείμενα για την ουκρανική λογοτεχνία και αντιπροσωπεύουν τον αγώνα του

ουκρανικού λαού για ελευθερία και ανεξαρτησία. Επίσης, τα έργα τους αντικατοπτρίζουν την έντονη εθνική συνείδηση, αγάπη για την Ουκρανία και έχουν ένα βαθύ φιλοσοφικό υπόβαθρο.

Οι Ουκρανοί καλλιτέχνες έχουν συνεισφέρει σημαντικά στην τέχνη με τις ζωγραφιές, τις γλυπτικές και την καλλιτεχνική κεραμική τους. Οι μεγαλύτεροι Ουκρανοί ζωγράφοι είναι: *Mykola Pymonenko, Ivan Trush, Fedir Krychevskiy, Oleksandr Murashko, Oleksandra Ekster*.

Πρέπει να αναφερθεί ότι λόγω της ιμπεριαλιστικής πολιτικής της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και αργότερα της Σοβιετικής Ένωσης, που απαγόρευε την ανάπτυξη της ουκρανικής γλώσσας και πολιτισμού τον 18ο – 20ο αιώνα, υπήρχε ένας τεράστιος αριθμός ταλαντούχων Ουκρανών που οικειοποιήθηκαν από τη Ρωσία ή έπρεπε να μετακομίσουν εκεί προκειμένου να μπορέσουν να συνεχίσουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Ανάμεσά τους ήταν: συγγραφείς *Mykola Gogol, Anton Chekhov*, ζωγράφοι *Arkhip Kuindzhi, Ivan Aivazovskiy, Kazymyr Malevych, Ilya Repin, Davyd Burlyuk, Maria Bashkirtseva, Ivan Kramskiy*, μουσικοί *Maksym Berezovskiy, Dmytro Bortnyanskyy* και πολλοί άλλοι.

Ταυτόχρονα, υπήρχε ένας άλλος μεγάλος αριθμός εξαιρετικών Ουκρανών που αρνήθηκαν να εκπροσωπήσουν τη Ρωσία και συνέχισαν να αγωνίζονται για την ανάπτυξη της ουκρανικής κουλτούρας και ανεξαρτησίας – διώχθηκαν από τη Ρωσία και στη συνέχεια φυλακίστηκαν ή δολοφονήθηκαν. Ανάμεσά τους ήταν: συγγραφείς *Ostap Vyshnya, Mykola Kulish, Mykola Voronyi, Mykola Hvylyovyi*, ζωγράφοι *Mykhailo Boichuk, Alla Horska, Fedir Ernst, Oleksandr Murashko*, μουσικοί *Mykola Leontovych, Hnat Hotkevych*, σκηνοθέτες *Oles Kurbas, Serhii Paradjanov* και άλλοι. Σύμφωνα με ορισμένα στοιχεία, μόνο κατά τη διάρκεια των σταλινικών καταστολών της περιόδου της "Πυροβολημένης Αναγέννησης" ο αριθμός των καταπιεσμένων Ουκρανών διανοουμένων έφτασε τα 30.000 άτομα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι Ουκρανοί διαφέρουν μεταξύ τους σε όρους πολιτικών πεποιθήσεων, περιφερειακών και κοινωνικών διαφορών. Ωστόσο, παρά όλα αυτά, ως συνολικός λαός έχουν εμβαθύνει στην εθνική τους ταυτότητα και προσπαθούν να διατηρήσουν την πολιτισμική κληρονομιά τους.

1.2.1. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Οι Ουκρανοί πρόσφυγες αποτελούν ποικιλία ανθρώπων με διαφορετικές κοινωνικές, οικονομικές και πολιτισμικές προελεύσεις. Μερικοί από αυτούς μπορεί να είναι εσωτερικοί πρόσφυγες, έχοντας εγκαταλείψει τις εστίες τους και μετακινηθεί εντός της χώρας, ενώ άλλοι μπορεί να έχουν αναζητήσει καταφύγιο σε άλλες χώρες. Υπάρχουν μερικά κοινά χαρακτηριστικά που μπορούν να αναγνωριστούν στους Ουκρανούς πρόσφυγες. Αυτά περιλαμβάνουν:

Ανθρώπινη ανθεκτικότητα: οι Ουκρανοί πρόσφυγες έχουν βιώσει την αναταραχή και τον πόλεμο στην πατρίδα τους. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, επιδεικνύουν ανθρώπινη ανθεκτικότητα και αποφασιστικότητα για να επιβιώσουν και να οικοδομήσουν νέες ζωές.

Πολυπολιτισμική κληρονομιά: η Ουκρανία είναι μια χώρα με πλούσια πολιτισμική κληρονομιά και ποικιλία εθνοτικών ομάδων. Οι Ουκρανοί πρόσφυγες μπορεί να αποτελούν μέλη διάφορων εθνοτικών ομάδων και να φέρουν μαζί τους την πολιτισμική κληρονομιά και τις παραδόσεις τους.

Επιθυμία για ασφάλεια και σταθερότητα: οι πρόσφυγες αναζητούν ασφάλεια και σταθερότητα μετά από διώξεις, βία ή κρίσεις στην πατρίδα τους. Έχουν την επιθυμία να ζήσουν σε μια κοινωνία όπου η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η ελευθερία και η ασφάλεια είναι εξασφαλισμένες.

Προσαρμοστικότητα: οι πρόσφυγες συχνά αναγκάζονται να προσαρμοστούν σε ένα καινούργιο περιβάλλον και διαφορετική κουλτούρα. Έχουν την ικανότητα να προσαρμοστούν σε νέες συνθήκες, να μάθουν νέες γλώσσες και να αναπτύξουν νέες δεξιότητες.

Τα χαρακτηριστικά των Ουκρανών προσφύγων ποικίλουν ανάλογα με τις προσωπικές, κοινωνικές και πολιτισμικές διαφορές τους. Ωστόσο, κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και έχει τη δική του ιστορία, εμπειρίες και προσωπικότητα.

1.2.2. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η ιστορία των Ουκρανών προσφύγων είναι μια ιστορία που εκτείνεται σε διάφορες περιόδους και γεγονότα. Ας δούμε συνοπτικά τα κύρια γεγονότα και περιόδους που οδήγησαν στη μετακίνηση και την εμφάνιση προσφύγων στην Ουκρανία:

Κατακτήσεις και επιρροή των Μογγόλων (13ος αιώνας): οι Μογγόλοι εισέβαλαν στην Ουκρανία και κατέλαβαν μεγάλα μέρη της χώρας.

Πολωνική επιρροή (14ος-18ος αιώνας): η Ουκρανία ήταν υπό την επιρροή της Πολωνίας και η πολωνική αριστοκρατία είχε μεγάλη εξουσία στην περιοχή.

Ρωσική αυτοκρατορία (18ος-20ός αιώνας): η Ουκρανία είχε επίσης υποστεί την επιρροή και την κατοχή της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Οι Ουκρανοί αγρότες και Κοζάκοι υπέστησαν εκμετάλλευση και εξόντωση από τους ρωσικούς αρχηγούς.

Επιρροή και εκτοπισμοί κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου: κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, η Ουκρανία βίωσε μεγάλες συγκρούσεις και καταστροφές. Πολλοί Ουκρανοί εκτοπίστηκαν και έγιναν πρόσφυγες λόγω των συγκρούσεων μεταξύ των στρατευμάτων των διάφορων εμπλεκόμενων χωρών.

Πόλεμος της Ανεξαρτησίας (1917-1921): μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση στη Ρωσία το 1917, η Ουκρανία ανακήρυξε την ανεξαρτησία της. Αυτό οδήγησε σε έναν πόλεμο μεταξύ των Ουκρανών και των Κόκκινων Επαναστατών της Ρωσίας, των Λευκών Αρχηγών και άλλων δυνάμεων. Ο πόλεμος οδήγησε σε μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών, με πολλούς Ουκρανούς να γίνονται πρόσφυγες.

Σοβιετική Ένωση (1922-1991): η Ουκρανία ενσωματώθηκε στη Σοβιετική Ένωση το 1922 και ήταν μια αυτόνομη σοβιετική δημοκρατία. Κατά τη διάρκεια της σοβιετικής εποχής, ορισμένοι Ουκρανοί αντιμετώπισαν διώξεις και εκτοπίστηκαν από τις αρχές του Σοβιετικού Κομμουνιστικού Καθεστώτος.

Ολοκαύτωμα και Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος (1939-1945): κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, η Ουκρανία υπέστη σοβαρές καταστροφές και ολοκαύτωμα. Εκατομμύρια Ουκρανοί έχασαν τη ζωή τους και πολλοί άλλοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να γίνουν πρόσφυγες.

Τσερνόμπιλ (1986): η καταστροφή του πυρηνικού εργοστασίου του Τσερνόμπιλ το 1986 οδήγησε σε μαζική εκτόπιση και εγκατάλειψη των περιοχών γύρω από τον αντιδραστήρα. Πολλοί Ουκρανοί εγκατέλειψαν τα σπίτια τους και έγιναν πρόσφυγες εντός της Ουκρανίας και σε άλλες περιοχές.

Ουκρανική Επανάσταση (2014): η Ουκρανία βίωσε πολιτική κρίση και αναταραχή μετά την αντιπολεμική επανάσταση του 2014. Οι συγκρούσεις στην Ανατολική Ουκρανία μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των ανταρτών οδήγησαν σε μεγάλη αριθμό προσφύγων και εκτοπισμένων ατόμων εντός της χώρας και σε γειτονικές χώρες.

Πόλεμος στην Ανατολική Ουκρανία (2014-23.02.2022): ο πόλεμος στην Ανατολική Ουκρανία μεταξύ των ουκρανικών στρατευμάτων και των αυτοαποκαλούμενων λαϊκών δημοκρατιών της Λουγκάνσκ και της Ντονέτσκ, υποστηριζόμενων από την Ρωσία, συνεχίζεται από το 2014. Αυτή η σύγκρουση έχει οδηγήσει σε μαζική μετακίνηση των πληθυσμών, με πολλούς Ουκρανούς να γίνονται πρόσφυγες εντός της χώρας και σε γειτονικές χώρες και της Ευρώπης.

Πόλεμος με την Ρωσία (24.02.2022 – σήμερα): λόγω του πολέμου, περίπου 12 εκατομμύρια άνθρωποι έφυγαν από την Ουκρανία, από τα οποία πάνω από 8 εκατομμύρια πέταξαν για τις Ευρωπαϊκές χώρες. Περίπου 6 εκατομμύρια έγιναν εσωτερικοί πρόσφυγες. Όλοι εγκατέλειψαν τα σπίτια τους, τις δουλειές τους, την προηγούμενη τους ζωή για να σωθούν και να ξεκινήσουν όλα από το μηδέν, ειδικά όσοι κατέφυγαν σε ξένες χώρες.

ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ, 1905

ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ
Α ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ
Β ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ, 1986

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΟΥ ΧΑΡΚΙΒ, 2022

ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ, 2022

1.2.3. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΗΜΕΡΑ

Οι περισσότεροι από τους σύγχρονους ουκρανούς προσφύγες είναι οι πρόσφυγες πολέμου - οι άνθρωποι που έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους και την πατρίδα τους λόγω του μεγάλου πολέμου που ξέσπασε στη χώρα από τις 24.02.2022 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Οι περισσότεροι από αυτούς έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τις περιοχές τους στην ανατολική, βόρεια, νότια, κεντρική Ουκρανία και την ίδια την πρωτεύουσα, όπου οι συγκρούσεις ήταν ιδιαίτερα έντονες.

Οι ουκρανοί πρόσφυγες αντιμετωπίζουν παρόμοιες προκλήσεις με άλλους πολεμικούς πρόσφυγες. Η απώλεια του σπιτιού τους, των προσωπικών τους αγαθών και της κοινότητάς τους είναι τα κοινά χαρακτηριστικά. Αναζητούν ασφάλεια και προστασία σε άλλες περιοχές της Ουκρανίας ή ακόμη και σε άλλες χώρες, είτε γειτονικές είτε πιο μακρινές. Οι προορισμοί περιλαμβάνουν όλες τις χώρες της Ευρώπης, τον Καναδά, τις Ηνωμένες Πολιτείες και άλλες χώρες.

Οι πρόσφυγες από την Ουκρανία έχουν αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες και προκλήσεις.

Πρώτον, έπρεπε να απομακρυνθούν γρήγορα από τις επικίνδυνες περιοχές, πολλές φορές μην έχοντας τον απαραίτητο χρόνο ή τα προσωπικά τους αντικείμενα. Αυτό σημαίνει ότι έχασαν τα σπίτια τους, τα αγαπημένα τους πράγματα και τις προσωπικές τους μνήμες.

Δεύτερον, αναζήτησαν καταφύγιο και ασφάλεια σε προσφυγικά στρατόπεδα ή σε πόλεις και χωριά που ήταν ανοικτά για την υποδοχή τους. Κάποιοι αντιμετώπισαν προβλήματα όπως είναι η έλλειψη στέγης, οι ανεπαρκείς συνθήκες υγιεινής, η έλλειψη πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες (η εκπαίδευση και η υγεία), καθώς και η έλλειψη ευκαιριών εργασίας και επιβίωσης.

Τρίτον, οι Ουκρανοί πρόσφυγες αντιμετώπισαν την πρόκληση της επανένταξης σε νέες κοινότητες ή χώρες. Αυτό περιλαμβάνει την προσαρμογή σε νέους πολιτισμούς, γλώσσες και τρόπους ζωής, καθώς και την αναζήτηση εργασίας και ευκαιριών για τη δημιουργία μιας νέας ζωής.

Παρά τις δυσκολίες αυτές, υπάρχουν διεθνείς και τοπικές οργανώσεις που παρέχουν βοήθεια και στήριξη στους πρόσφυγες του πολέμου, παρέχοντας τις βασικές ανάγκες όπως στέγαση, τροφή, ιατρική περίθαλψη και ψυχολογική υποστήριξη.

1.2.4. ΟΙ ΟΥΚΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ιστορία των Ουκρανών προσφύγων στη Γερμανία εκτείνεται σε διάφορες περιόδους και συνδέεται με τα γεωπολιτικά και κοινωνικά γεγονότα που επηρέασαν την Ουκρανία και την Ευρώπη γενικότερα. Ας εξετάσουμε μερικά από αυτά:

Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, πολλοί έγιναν πρόσφυγες λόγω της σύγκρουσης ανάμεσα στους Ναζί και τους Σοβιετικούς. Κάποιοι από αυτούς βρήκαν καταφύγιο στη Γερμανία.

Κρατική Επικράτηση της Σοβιετικής Ένωσης: μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ουκρανία ενσωματώθηκε στη Σοβιετική Ένωση. Οι πολιτικές και οικονομικές συνθήκες επηρέασαν τη ζωή των Ουκρανών. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ορισμένοι προσπάθησαν να δραπέτεύσουν από τη Σοβιετική Ένωση.

Επανάσταση του 2014 και Πόλεμος στην Ανατολική Ουκρανία: οι εντάσεις στην ανατολική Ουκρανία, μετά την επανάσταση του 2014 και την προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία, οδήγησαν σε ένοπλη σύγκρουση ανάμεσα στον ουκρανικό στρατό και τους αποσχιστές στην περιοχή του Ντονμπάς. Κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων και γεγονότων, οι Ουκρανοί πρόσφυγες που έφθασαν στη Γερμανία ζήτησαν προστασία και άσυλο, και πολλοί από αυτούς εγκαταστάθηκαν προσωρινά σε καταυλισμούς ή ξενοδοχεία, ενώ άλλοι προσπάθησαν να εγκαταλείψουν τη Γερμανία για να βρουν καταφύγιο σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Πόλεμος με την Ρωσία: από την αρχή αυτού του πολέμου η Γερμανία έχει δεχθεί τον δεύτερο μεγαλύτερο αριθμό προσφύγων μετά την Πολωνία. (1.067.000). Σύμφωνα με έρευνα 37% θέλουν να μείνουν μόνιμα στη Γερμανία και 34% μόνο μέχρι το τέλος του πολέμου.

Η Γερμανία, όπως και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, έχει προσπαθήσει να παράσχει στήριξη και προστασία σε αυτούς τους πρόσφυγες, παρέχοντας βασικές ανάγκες όπως στέγαση, υγειονομική περίθαλψη και υπηρεσίες ένταξης.

Οι Ουκρανοί πρόσφυγες μπορεί να επέλεξαν τη Γερμανία για διάφορους λόγους:

Ανθρωπιστικοί λόγοι: Η Γερμανία έχει αναπτύξει ένα σύστημα υποδοχής προσφύγων και προσφέρει ανθρωπιστική βοήθεια σε προσφύγες από διάφορες χώρες. Οι Ουκρανοί πρόσφυγες που αναζητούν ασφάλεια και προστασία μπορεί να επιλέξουν τη Γερμανία λόγω της φήμης της ως μιας χώρας που παρέχει ανθρωπιστική βοήθεια και προσφέρει δυνατότητες επανένταξης.

Οικονομικές ευκαιρίες: Η Γερμανία είναι μια από τις ισχυρότερες οικονομίες στην Ευρώπη και προσφέρει ευκαιρίες για εργασία και οικονομική ευημερία. Οι Ουκρανοί πρόσφυγες επέλεξαν τη Γερμανία για να βρουν εργασία και να προσπαθήσουν να οικοδομήσουν μια καλύτερη οικονομική ζωή για τον εαυτό τους και τις οικογένειές τους.

Υπάρχουσα κοινότητα: Η Γερμανία έχει ήδη μια μεγάλη κοινότητα Ουκρανών μεταναστών και προσφύγων. Αυτή η υπάρχουσα κοινότητα μπορεί να παρέχει στους νέους πρόσφυγες στήριξη, συμβουλές και κοινωνική ένταξη.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η επιλογή της Γερμανίας ως προορισμός για τους Ουκρανούς πρόσφυγες έχει γίνει λόγω πολλών παραγόντων, όπως οι γλωσσικές και πολιτιστικές συνδέσεις, οι υπάρχουσες σχέσεις ή οικογενειακοί δεσμοί, καθώς και η διαθεσιμότητα θέσεων υποδοχής και βοήθειας.

02

"THE PLACE OF PEACE"
ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πρόκειται για μία μουσική ταινία-ντοκιμαντέρ μικρού μήκους "The Place of Peace", η οποία αποτελείται από 5 επεισόδια-ντοκιμαντέρ για τους Ουκρανούς πρόσφυγες στο Βερολίνο και 6 εικαστικά μουσικά επεισόδια τα οποία στοχεύουν στην απόδοση της έννοιας του "χαμένου σπιτιού" και των συναισθημάτων των σύγχρονων προσφύγων. Σε αυτό το μέρος της πτυχιακής εργασίας περιγράφεται η ιδέα του project, αναλύεται το σενάριο της ταινίας και οι χαρακτήρες των επεισοδίων, εξηγείται η επιλογή της μουσικής και μελετάται ο αστικός χώρος του Βερολίνου ο οποίος παίζει το ρόλο της κύριας σκηνής για την ταινία.

Βιογραφία

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

2.1. "THE PLACE OF PEACE": ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΙΔΕΑ

Μετά την έναρξη του πολέμου στο έδαφος της Ουκρανίας το 2022, 8 εκατομμύρια Ουκρανοί κατέφυγαν στην Ευρώπη, μεταξύ των οποίων σχεδόν 1 εκατομμύριο βρήκαν καταφύγιο στη Γερμανία. Παρόλο που λαμβάνουν υποστήριξη και ασφάλεια, οι Ουκρανοί εξακολουθούν να νοσταλγούν την πατρίδα τους, τους συγγενείς, τους φίλους, τα σπίτια τους, τα πράγματα που τους περιέβαλαν στην Ουκρανία, τον τρόπο ζωής τους.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η δομή: η ταινία αποτελείται από 6 μουσικά επεισόδια, μεταξύ των οποίων υπάρχουν 5 διηγήματα ντοκιμαντέρ Ουκρανών που ήρθαν στη Γερμανία λόγω της έναρξης των ενεργών εχθροπραξιών τον Φεβρουάριο του 2022.

Η μουσική: το θέμα ενός ουκρανικού λαϊκού τραγουδιού που ερμηνεύεται από ένα folk συγκρότημα συνδυάζεται με μια διασκευή σε στυλ folk jazz/folk funk/folk ambient. Το φωνητικό θέμα ερμηνεύεται από το ουκρανικό λαϊκό συγκρότημα VILTSE (Κίεβο).

Ο χώρος: οι σολίστ του συγκροτήματος δημιουργούν μια οπτική παράσταση στους δρόμους του Βερολίνου. Αλληλεπιδρούν στο κάδρο με διάφορα αντικείμενα που σχετίζονται μεταφορικά με την έννοια του «χαμένου σπιτιού».

Επεισόδια ντοκιμαντέρ: ανάμεσα στα μουσικά επεισόδια της ταινίας, που γυρίστηκαν στους δρόμους του Βερολίνου, παρεμβάλλονται ιστορίες ντοκιμαντέρ Ουκρανών προσφύγων που ζουν στη Γερμανία. Τα επεισόδια της ταινίας είναι ιστορίες πραγματικών ανθρώπων, γυρισμένες από 'πρώτο πρόσωπο', στις πόλεις όπου ζουν τώρα οι ήρωες. Οι πρωταγωνιστές της

ταινίας μοιράζονται την ιστορία της άφιξής τους στη Γερμανία, τη ζωή τους πριν και μετά τον πόλεμο και αυτό που ονειρεύονται τώρα. Επεισόδια ντοκιμαντέρ γυρίζονται σε διάφορες γερμανικές πόλεις από μια μικρή δημοσιογραφική ομάδα.

Το φινάλε: είναι ένα μουσικό επεισόδιο. Η τοποθεσία των γυρισμάτων είναι ένας δρόμος του Βερολίνου. Οι σολίστ του συγκροτήματος συγκεντρώνονται σε ένα καρέ μαζί με τους ήρωες των επεισοδίων ντοκιμαντέρ. Όλοι οι άνθρωποι στο κάδρο μαζεύονται σε μια ενιαία συνεκτική σύνθεση, η οποία συμβολίζει μια προσπάθεια να ξαναχτιστεί το κατεστραμμένο σπίτι τους σε μια νέα χώρα.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

2.1.1. ΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Μιλάνοφ Βαλέρι Ιβάνοβιτς, 81 ετών. Έζησε στην Οδησό όλη του τη ζωή του. Αφότου άρχισαν οι επιθέσεις με πυραύλους στην πόλη, πήρε τη γυναίκα του με ένα παλιό αυτοκίνητο στο Κισίνιεφ, από όπου πήγαν στη Νυρεμβέργη στον εγγονό του. Ο Βαλέρι δεν ξέρει πώς να χρησιμοποιεί το Διαδίκτυο, γι 'αυτό οδήγησε χωρίς πλοηγό, απλώς ρωτούσε τους ανθρώπους στο δρόμο πώς να προχωρήσουν περαιτέρω. Μαζί με την γυναίκα του ονειρεύονται να επιστρέψουν στην Οδησό.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Ελία είναι 18 ετών. Η Έλια γεννήθηκε στην Κριμαία. Μετά την προσάρτηση της Κριμαίας το 2014, οι γονείς της εγκατέλειψαν την Κριμαία και μετακόμισαν στο Κίεβο. Η Έλια έμαθε μόνη της την ουκρανική γλώσσα και μπήκε στο Πανεπιστήμιο του Λβιβ. Στην αρχή του πολέμου ο πατέρας και η μητέρα της (στρατιωτικοί γιατροί) πήγαν στο μέτωπο και την έστειλαν με την αδερφή και τη γιαγιά της στο Βερολίνο. Τώρα συνεχίζει να σπουδάζει εξ αποστάσεως στο Πανεπιστήμιο του Λβιβ. Κάθε βράδυ κοιτάζει την εφαρμογή "Σύνδεση" που αναπτύχθηκε για την επικοινωνία του ουκρανικού στρατού με συγγενείς. Οι τελείες στο χάρτη δείχνουν την τοποθεσία των γονιών της. Αν οι τελείες κινούνται, η Έλια ξέρει ότι είναι ζωντανοί. Η Έλια ονειρεύεται να αγκαλιάσει τη μητέρα της και τον πατέρα της.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Αναστασία, 35 ετών, και ο Νόελ. Η Αναστασία ήρθε στο

Βερολίνο για να γιορτάσει τα γενέθλιά της στο τέλος Φεβρουαρίου και μετά δεν μπορούσε να επιστρέψει στην Ουκρανία λόγω του πολέμου. Ο Νόελ ζει στο Βερολίνο εδώ και 5 χρόνια. Πρόσφερε το σπίτι του στη Αναστασία μέχρι να βρει ένα μέρος για να ζήσει. Τώρα το ζευγάρι περιμένει μωρό. Η Αναστασία ονειρεύεται να δείξει στην κόρη της την πατρίδα της, το Krorynnytskyi.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Ο Σεργίι είναι 24 ετών, πολέμησε ως στρατιωτικός σε ένα τάγμα εθελοντών. Στον πόλεμο, έχασε έναν στενό φίλο και τραυματίστηκε ο ίδιος - έχασε μέρος του ποδιού του. Θεωρεί τον εαυτό του τυχερό γιατί επέζησε. Αυτή τη στιγμή υποβάλλεται σε αποκατάσταση σε νοσοκομείο της Γερμανίας και ονειρεύεται να επιστρέψει στην Ουκρανία και να συνεχίσει να την υπερασπίζεται.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Ναταλία και ο 7χρονος γιος της Δημήτρης έμεναν σε καταφύγιο βομβών στη Μαριούπολη για τέσσερις εβδομάδες. Έμειναν από φαγητό και δεν είχαν πόσιμο νερό. Όταν ξεκίνησε ο πόλεμος, ο σύζυγός της ήταν για δουλιές στο Κίεβο και καθοδόν προς τη Μαριούπολη πιάστηκε αιχμάλωτος από τους Ρώσους στρατιώτες. Η Ναταλία με τον γιο της έφυγαν από τη Μαριούπολη με τη βοήθεια εθελοντών και τώρα βρίσκονται στο Βερολίνο. Προσπαθεί να μάθει οποιαδήποτε πληροφορία για τον άντρα της. Περιμένει και πιστεύει ότι ο άντρας της ζει και ονειρεύεται ότι θα ξαναβρεθούν.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Σκηνοθέτης: Η Antonina Gottfried, Ουκρανή σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ και θεάτρου. Αποφοίτησε από το Εθνικό Πανεπιστήμιο Θεάτρου, Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Κίεβου. Από το 2000 συνεργάζεται με διάφορα ουκρανικά τηλεοπτικά κανάλια και παραγωγές. Ως σκηνοθέτης έχει κάνει πάνω από 10 ντοκιμαντέρ σε συνεργασία με το κανάλι ICTV. Η Αντονίνα ανέβασε την πρώτη της θεατρική παραγωγή, αφιερωμένη στη ζωή του Ουκρανού τραγουδιστή της όπερας Vasily Slipak, στο Παρίσι (2019). Το 2020, γύρισε την πρώτη ταινία ως ανεξάρτητος σκηνοθέτης: «Ruthenia: Return of the Nations Code», η οποία αφηγείται την ιστορία και τη σημασία των ουκρανικών συμβόλων, της γραφής, του αλφαβήτου και της

καλλιγραφίας. Η δεύτερη θεατρική της παραγωγή, το έργο «Όχι οι ίδιοι / Συνταξιδιώτες», έκανε πρεμιέρα στο Κίεβο (Μάρτιος 2021). Τον Φεβρουάριο του 2022, η Antonina ολοκλήρωσε τη δουλειά στη δεύτερη ταινία δημιουργού «War(m) Faces», η οποία αφηγείται τις εμπειρίες των Ουκρανών στρατιωτών με PTSD. Ζει στη Γερμανία από τον Μάρτιο του 2022. Με την υποστήριξη του Μουσείου Θεάτρου του Ντίσελντορφ, η Αντονίνα ηγήθηκε μιας θεατρικής ομάδας για νέους της Ουκρανίας το καλοκαίρι του 2022. Διοργάνωσε επίσης ένα θεατρικό εργαστήρι για τους υποτρόφους του Cusanuswerk e.V. στο Münster, καθώς και οδήγησε μια κινηματογραφική κατασκήνωση για νέους από τη Γερμανία και την Ουκρανία σε συνεργασία με το BUNT – Stiftung Bildung und integrative Arbeit gGmbH.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Συνθέτης και παραγωγός ήχου: Ο Omari Mshvenieradze, ο κλασικός και τζαζ πιανίστας, επαγγελματίας μουσικός παραγωγός και συνθέτης με έδρα το Βερολίνο, ασχολείται με τη μουσική εδώ και 25 χρόνια, συμμετέχει σε πολλά διεθνές projects. Διδάσκει στην «Deutsche Pop» – Academy of Music Media and the Arts (Βερολίνο, Γερμανία). Κάνει beats, συνθέτει, διασκευάζει, κάνει επεξεργασία ήχου και μίξη, δημιουργεί μουσική και σχεδιάζει ήχο για διάφορα εμπορικά έργα μέσωσν όπως εταιρικές παραγωγές, Social Media Boosting, TV, Radio, Multimedia κ.λπ.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Χειριστής κάμερας: Ο Serge Hahamidi, χειριστής βίντεο και φωτογράφος. Έχει εμπειρία στα γυρίσματα ουκρανικών και γερμανικών κριτικών, με τη συμμετοχή διάσημων πολιτικών και διασημοτήτων. Συνεργάστηκε με τους Hromadske.ua, Alex, Welt der Wunder.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Εκτελεστικός παραγωγός: Max Fatihov, έχει εμπειρία στα media από το 2017. Εργάστηκε ως παραγωγός, ερευνητής. Τώρα είναι επικεφαλής μιας εταιρείας που παράγει video content. Διαθέτει εμπειρία σε συνεργασία με ντοκιμαντέρ και γραφικά βίντεο.

Η Μαρίνα Αβραμίου στην ταινία «The Place of Peace»

Συντονιστής Παραγωγός: Ο Andrej Schenk, Γερμανο-Ουκρανός δημοσιογράφος, αναλυτής και δικτυωτής. Από την εποχή του ουκρανικού Μαϊντάν το 2014, έχει εργαστεί σε διάφορα ευρωπαϊκά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Σήμερα εργάζεται ως συντάκτης στο Γερμανικό Πρακτορείο Τύπου στο Βερολίνο.

HAUPTBAHNHOF

MUSEUMSINSEL

DIE BERLINER MAUER

2.2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΩΡΟΥ

Για τα γυρίσματα της ταινίας επιλέχθηκε το Βερολίνο, η πρωτεύουσα της Γερμανίας, η μεγαλύτερη πόλη της χώρας με πληθυσμό 3,64 εκατομμύρια. Σχεδόν 1 000 000 Ουκρανοί πρόσφυγες ήρθαν στη Γερμανία για άσυλο. Το Βερολίνο έγινε μια από τις πόλεις που δέχτηκαν τα περισσότερα - σύμφωνα με διάφορα στοιχεία, από 70 έως 100 χιλιάδες.

Το Βερολίνο είναι ένα σημαντικό πολιτικό, πληροφοριακό, πολιτιστικό και επιστημονικό κέντρο της Ευρώπης. Ένας σημαντικός κόμβος συγκοινωνιών, μια από τις πιο επισκέψιμες πόλεις της ηπείρου. Πολλά πανεπιστήμια, ερευνητικά εργαστήρια, θέατρα και μουσεία έχουν κερδίσει διεθνή αναγνώριση. Η πόλη είναι ένα σημαντικό κέντρο συγκέντρωσης καλλιτεχνών από όλο τον κόσμο.

Ως βασικές τοποθεσίες που επιλέχθηκαν για τα γυρίσματα μουσικών επεισόδων της ταινίας είναι οι εξής: Hauptbahnhof, Museumsinsel (Spree Island), Alexanderplatz, Die Berliner Mauer (Berlin Wall Memorial), Brandenburger Tor (Brandenburger Gate) και ένα υπόγειο πέρασμα - αναπόσπαστο μέρος του αστικού τοπίου του Βερολίνου.

Hauptbahnhof: ο κεντρικός σταθμός του Βερολίνου (γερμανικά: Berlin Hauptbahnhof) είναι ο μεγαλύτερος και πιο σύγχρονος σιδηροδρομικός σταθμός της Ευρώπης, ο κεντρικός σταθμός του Βερολίνου. Σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Meinhard von Gerkan, και αποτελεί ένα αρχιτεκτονικό αριστούργημα. Έχει μια μοντέρνα σχεδίαση με γυάλινες οροφές και ατμοσφαιρικό φωτισμό, δημιουργώντας ένα εντυπωσιακό περιβάλλον. Ο σταθμός αποτελεί σημείο σύνδεσης για πολλές εθνικές και διεθνείς σιδηροδρομικές γραμμές, καθώς και για το μετρό και το λεωφορείο του Βερολίνου. Η λειτουργία του ξεκίνησε δύο ημέρες μετά τα εγκαίνια στις 26 Μαΐου 2006. Βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, στην περιοχή Mitte, όχι μακριά από τα κτίρια του Ράιχσταγκ και της Ομοσπονδιακής Καγκελαρίας, στη θέση του παλιού σταθμού Λερτ.

Το Museumsinsel (Νησί των Μουσείων): είναι ένας ιστορικός και πολιτιστικός χώρος που βρίσκεται στο κέντρο του Βερολίνου. Περιλαμβάνει πέντε διαφορετικά μουσεία που συγκεντρώνονται σε ένα νησί στον ποταμό Σπρέε και αποτελούν ένα από τα πιο διάσημα μουσειακά κέντρα, στεγάζοντας τις αρχαιολογικές συλλογές και τα έργα τέχνης. Τα μουσεία που βρίσκονται στο Museumsinsel είναι: Altes Museum (Παλιό Μουσείο), Neues Museum (Νέο Μουσείο), Alte Nationalgalerie (Παλιά Εθνική Πινακοθήκη), Bode-Museum, και το Παλάτι του Μουσείου (Museum für Naturkunde). Η Museumsinsel αναγνωρίζεται από την UNESCO ως παγκόσμια κληρονομιά της ανθρωπότητας και αποτελεί έναν σημαντικό πολιτιστικό κέντρο του Βερολίνου, προσελκύοντας εκατομμύρια επισκέπτες κάθε χρόνο.

Die Berliner Mauer (Berlin Wall Memorial): αντιπροσωπεύει ένα συμβολικό σύμβολο της Διαίρεσης του Βερολίνου και της Ψυχρής Πολεμικής. Το Βερολίνο χωρίστηκε από έναν τοίχο που κατασκευάστηκε το 1961 και ονομαζόταν "Τείχος του Βερολίνου" για να διαιρέσει την πόλη σε Ανατολική και Δυτική πλευρά. Το Berlin Wall Memorial αποτελείται από διάφορα μέρη, συμπεριλαμβανομένων τμημάτων του τείχους, παρατηρητηρίων, μουσείων και μνημείων που επισημαίνουν την ιστορία και τις συνέπειες της Διαίρεσης. Αναδεικνύει την σημασία της ενότητας, της ελευθερίας και της ελπίδας, καθώς και τις συνέπειες του πολιτικού καθεστώτος που είχε διαιρέσει μια πόλη και μια κοινότητα για δεκαετίες.

Alexanderplatz: αποτελεί ένα σημαντικό ιστορικό σημείο του Βερολίνου. Κατά τη διάρκεια της Δυτικής Διαίρεσης της πόλης, το Alexanderplatz βρισκόταν στην ανατολική πλευρά και ήταν ένα από τα κεντρικά σύμβολα της Ανατολικής Γερμανίας. Εκεί τοποθετήθηκαν πολυώροφα κτίρια και μνημεία που απηύθυναν την προπαγάνδα του καθεστώτος της ΕΣΣΔ. Επιπλέον, το Alexanderplatz είναι γνωστό για τον ρόλο του στην Επανάσταση του Βερολίνου του 1918 και για τις εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Πολλές διαδηλώσεις και πολιτικές συγκεντρώσεις έλαβαν χώρα στον συγκεκριμένο χώρο. Το Alexanderplatz είναι γνωστό για την εντυπωσιακή αρχιτεκτονική των κτιρίων που το περιβάλλουν. Ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα είναι ο πύργος του τηλεοπτικού σταθμού του Βερολίνου (Berliner Fernsehturm). Τέλος, είναι ένα μέρος που συνδυάζει την αισθητική, την πολιτική και την κοινωνική σημασία για την πόλη του Βερολίνου.

Τα υπόγεια περάσματα: γνωστά και ως "Untergrundbahn" ή "U-Bahn", είναι ένα εκτεταμένο δίκτυο υπόγειων σιδηροδρόμων που καλύπτει την πόλη. Εκτός από το ότι έχει μεγάλη σημασία για τη μετακίνηση, επιλέχθηκε για τα γυρίσματα του μουσικού επεισοδίου επειδή δημιουργεί μια αύρα μυστηρίου και αναμονής. Μπορεί να συμβολίζει τη μετάβαση από μια κατάσταση σε μια άλλη, όπως από την αβεβαιότητα στην ασφάλεια ή από τη σκοτεινή πλευρά σε μια φωτεινή κατάσταση. Επίσης συμβολίζει την προσπάθεια, την αναζήτηση λύσεων και την πρόοδο προς μια καλύτερη κατάσταση ή προοπτική.

Brandenburger Tor (Brandenburger Gate): είναι αρχιτεκτονικό μνημείο στο Βερολίνο. Ο αρχιτέκτονας του έργου είναι ο Karl Gotthard Langhans, η κατασκευή διήρκεσε τρία χρόνια (1788-1791), το ύψος είναι είκοσι μέτρα. Αυτό είναι το πρώτο κτίριο στην πόλη στο στυλ του γερμανικού κλασικισμού. Δημιουργήθηκε στο πρότυπο των Προπυλαίων της Αθηναϊκής Ακρόπολης. Η πύλη στεφανώνεται από ένα χάλκινο τετράγωνο έξι μέτρων (γλύπτης Johann Gottfried Schadow), το οποίο ελέγχεται από τη θεά της νίκης, Βικτώρια. Κατά τη διάρκεια της Διαίρεσης του Βερολίνου, ήταν μια από τις πιο απαγορευμένες και απροσπέλαστες περιοχές της πόλης. Μετά την πτώση του τείχους, η Πύλη του Βρανδεμβούργου έγινε η προσωποποίηση του νέου ενωμένου Βερολίνου.

ALEXANDERPLATZ

UNTERGRUNDBAHN

BRANDENBURGER TOR

2.3. ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Το θέμα ουκρανικού λαϊκού τραγουδιού που ερμηνεύεται από το folk συγκρότημα "Viltse" κατά τη διάρκεια της ταινίας, και ειδικά στα μουσικά επεισόδια, βασίζεται σε ένα ουκρανικό λαϊκό γαμήλιο τραγούδι για ένα ορφανό. Το τραγούδι καταγράφηκε κατά την εθνογραφική αποστολή της ομάδας "Viltse" στην περιοχή του Μικολάιβ, στο χωριό Παρουτύνε.

Οι στίχοι του τραγουδιού που ερμηνεύεται είναι οι εξής:

Πλέε - πλέε, λούτσε-ψαρι, ήρεμα στο νερό
Έλα- έλα, μανούλα μου, για βοήθεια.

Πόσο θα'θελα να σου'ρθω, κόρη μου,
Τα στήθη μου γεμάτα φρέσκο χύμα.

Τα στήθη μου γεμάτα φρέσκο χύμα
Κλείσαν μάτια καστανά για όλες νύχτες.

Κλείσαν μάτια καστανά για όλες νύχτες
Δεν σού'χω, κόρη μου, καμία βοήθεια.

Να σκύβεις, κόρη μου, στη ξένη ξενιτιά
Να δώσουν συμβουλή σε κακομοίρα ορφανή.

(Μετάφραση της Ντιάνας Ρωμάνκο)

Στην ταινία η μουσική ξεκινά με το κύριο θέμα του τραγουδιού Acapella. Κατά τη διάρκεια των μουσικών επεισοδίων γίνονται οι παραλλαγές του κύριου θέματος σε στυλ jazz/folk, funk/folk, polyphonic, ambient, που κορυφώνεται με ισχυρά πολυφωνικά φωνητικά ουκρανικού λαϊκού στυλ.

2.3.1. ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΛΑΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ "VILTSE"

Οι τραγουδιστές από το "Viltse" (Κίεβο) παρουσιάζουν την παραδοσιακή μουσική χωρίς «ερμηνεία» και αγαπάνε τη λαϊκή μουσική «γι' αυτό που είναι». Για να πλησιάσουν όσο το δυνατόν πιο κοντά στον αυθεντικό ήχο, μαθαίνουν τραγούδια από ηχογραφήσεις της αποστολής, και πηγαίνουν στα χωριά να τα γράψουν, να αναλάβουν το τραγούδι και τη γνώση «από πρώτο χέρι».

Το ρεπερτόριο του συγκροτήματος περιλαμβάνει διάφορα είδη, αλλά κυριαρχούν τα τελετουργικά τραγούδια του γάμου. Ένα τέτοιο ρεπερτόριο καθορίζεται από τη σύνθεσή της ομάδας, αφού στον παραδοσιακό πολιτισμό ήταν οι γυναίκες φωνές που συνόδευαν πολλές ιερές στιγμές. Όλες οι τελετές της άνοιξης, του καλοκαιριού και της οικογένειας συνοδεύονταν από τραγούδια από γυναίκες και κορίτσια. Μόνο οι χειμερινές τελετουργίες ξεχωρίζουν γιατί βασίζονται σε άλλους στόχους.

Με τις γαμήλιες τελετές συνδέεται και το όνομα της ομάδας. Το "Viltse" είναι ένα μικρό δέντρο στολισμένο με κορδέλες, γλυκά, λουλούδια και άλλα διακοσμητικά. Γίνεται σύμβολο γονιμότητας, πληρότητας, ατελείωτης ανανέωσης της ζωής.

Αυτή τη στιγμή στην ομάδα συμμετέχουν 5 μέλη (την περίοδο γυρίσματος της ταινίας ήταν 4), εκ των οποίων τα τρία είναι επαγγελματίες λαογράφοι ερευνητές. Τα μέλη της "Viltse" αναφέρουν ότι ο στόχος τους είναι να μυήσουν όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους στην ουκρανική παραδοσιακή κουλτούρα, για να δείξουν πόσο όμορφος, πλούσιος και επίκαιρος είναι (ειδικά!) αυτή την εποχή.

"Αυτό δεν έπρεπε να συμβεί ποτέ σε εμάς".

2.4. ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

2.4.1. Η ΝΑΤΑΛΙΑ ΚΑΙ Ο 7ΧΡΟΝΟΣ ΓΙΟΣ ΤΗΣ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΟΥΠΟΛΗ

Ο μελλοντικός σύζυγος της άργησε να βγει ραντεβού. Αποφάσισα ότι αυτή ήταν η πρώτη και τελευταία συνάντησή. Όμως πρότεινε ένα δεύτερο ραντεβού.

Το όνομά του είναι Zavalny Vyacheslav, με καταγωγή από το Brovary κοντά στο Κίεβο. Ζούσαμε σε δύο πόλεις - το Κίεβο και τη Μαριούπολη. Ο γιος μας γεννήθηκε στο Κίεβο. Κάποτε, έχοντας φτάσει στη Μαριούπολη, αποφασίσαμε να μείνουμε εκεί. Η θάλασσα, τα πάρκα, οι πλατείες, τα πάντα είναι προσβάσιμα. Ταξιδέψαμε, πήγαμε κατά μήκος της ακτής, σε διάφορα μέρη. Αυτή η ζωή τελείωσε στις 24 Φεβρουαρίου 2022.

Τηλεφώνησα στον άντρα μου, που βρισκόταν στο Brovary. Μου είπε ότι εκεί ακούγονταν εκρήξεις και διέταξε εμένα και τον γιο μου να μείνουμε στη Μαριούπολη. Στις 3 Μαρτίου χάθηκε η σύνδεση, άρχισαν οι λεηλασίες καταστημάτων και φαρμακείων. Μία μέρα βομβάρδισαν και τη δική μας αυλή. Από εκείνη τη στιγμή βρεθήκαμε σε κατάσταση σοκ και τρόμου.

Μια μέρα, οι Ρώσοι στρατιώτες μπήκαν στο καταφύγιο μας. Μέχρι το βράδυ, μας επέτρεψαν να ανεβούμε στα διαμερίσματά μας, εφόσον υπήρχαν. Ένας στρατιώτης επέστρεψε και μας έφερε λίγο φαγητό. Το παιδί έφαγε για πρώτη φορά σε 2-3 εβδομάδες. Είναι τρομερό να συνειδητοποιείς ότι δεν μπορείς να ταΐσεις το παιδί σου. Και δεν ρωτάει, γιατί ξέρει ότι δεν υπάρχει τίποτα.

Πύρω στις 17-18 Μαρτίου εμφανίστηκε τηλεφωνική σύνδεση. Πήρα τηλέφωνο τον άντρα μου, ο οποίος είχε σχεδιάσει πως να μας πάρει από εκεί. Έφυγε για τη Μαριούπολη, αλλά τον σταμάτησαν οι Ρώσοι στρατιώτες. Δεν είναι στρατιωτικός, πήγαινε στην οικογένειά του. Τον αιχμαλώτησαν και τον κράτησαν σε άλλη χώρα. Η Ρωσία επιτρέπει ένα τέτοιο έγκλημα όπως η απαγωγή. Και δεν είναι μόνο ένα άτομο, είναι χιλιάδες άνθρωποι, παιδιά, που απήχθησαν.

Ήμασταν στη Μαριούπολη μέχρι τις 20 Μαρτίου, μετά ήρθαν οι

εθελοντές και μας βοήθησαν να φύγουμε από την Μαριούπολη. Τώρα είμαστε στο Βερολίνο.

Κάποτε ο Δημήτρης είδε τα κλειδιά του διαμερισμάτος μας στη Μαριούπολη στην τσάντα μου και μου είπε: γιατί τα χρειάζεσαι; Δεν έχουμε σπίτι. Λέω: Πώς δεν έχουμε; Υπάρχει το διαμέρισμά μας, το σπίτι μας, η πόλη μας. Θα περάσει ο καιρός και σίγουρα θα επιστρέψουμε εκεί.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

- Διαχωρισμός
- Αβεβαιότητα
- Πόνος
- Απώλεια
- Εγκλωβισμός
- Απουσία / παρουσία
- Προσδοκία
- Ελπίδα
- Ευθύνη
- Αποσύνδεση
- Αναμνήσεις
- Σημάδια ζωής

2.4.2. Ο Κ. ΒΑΛΕΡΙΙ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ, 81 ΧΡΟΝΩΝ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΗΣΣΟ

Κ. Βαλεντίνα: Σύμφωνα με τον ωροσκόπο πρέπει να είμαστε μαζί. Γιατί αυτός είναι Κριός και εγώ Καρκίνος.

Κ. Βαλέριος: Ήρθα στην Οδησσό το 1958 για να σπουδάσω στο πανεπιστήμιο. Πήγαμε στην ίδια σχολή, στο ίδιο τμήμα. Γνωριστήκαμε την 1η Σεπτεμβρίου και από τότε είμαστε μαζί.

Κ. Βαλεντίνα: Δούλευα ως τεχνικός στο συνεργείο, παράγαμε κλιματιστικά για υποβρύχια. Ο Βαλέριος δούλευε στο εργαστήριο και δοκίμαζε νέο εξοπλισμό. Και μετά άρχισαν οι μεταρρυθμίσεις και όλα έκλεισαν.

Κ. Βαλέριος: Πήγα στο ινστιτούτο για να εργαστώ ως αναπληρωτής καθηγητής. Έτσι δούλευα ως επικεφαλής του τμήματος μέχρι το 2021.

Γενικά, είχαμε τα πάντα στην Οδησσό. Μια υπέροχη πόλη, ένα υπέροχο κλίμα, μια υπέροχη θάλασσα. Λοιπόν, πού να πάμε; Που? Όμως ο πόλεμος πλησίαζε. Υπήρχαν ήδη συναγερμοί και ο πρώτος βομβαρδισμός στην Οδησσό, ξεκίνησαν οδομαχίες στο Μικολάιβ, που απέχει 100 χλμ από την Οδησσό, δηλαδή πολύ κοντά. Εάν το Μικολάιβ παραδοθεί, θα ήταν κακό για την Οδησσό.

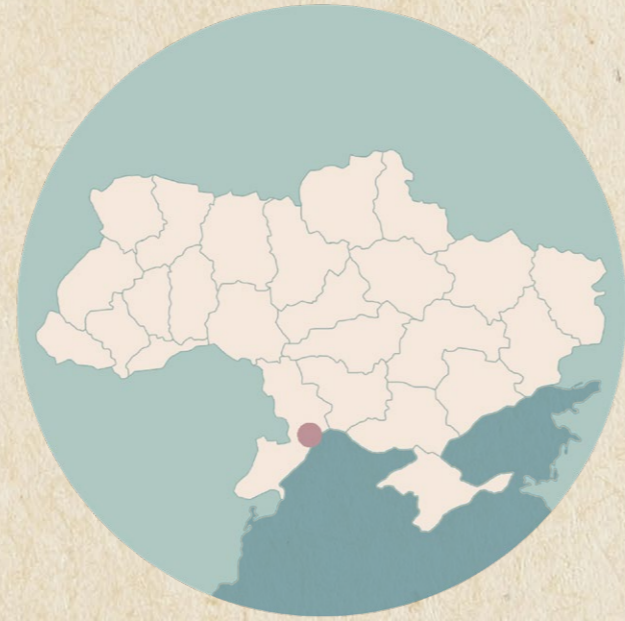
Στόχος μας ήταν να πάμε στη Γερμανία, όπου έχουμε μια κόρη και έναν εγγονό. Μας είπαν: ελάτε, ελάτε, θα επιβιώσετε, θα περιμένετε. Λέω: όχι, όχι, πού να πάμε; Και μετά ξυπνάω το πρωί και λέω στην Βαλεντίνα: Λοιπόν, μήπως πρέπει να πάμε; Αυτή απαντάει: Πάμε.

Κ. Βαλεντίνα: Δεν φοβήθηκα ποτέ τίποτα μαζί του. Ολη τη ζωή. Το διαμέρισμα το εγκαταλείψαμε, όλα τα εγκαταλείψαμε.

Κ. Βαλέριος: Εκτός από το αυτοκίνητο. Αποφασίσαμε να πάμε στη Γερμανία με αυτό. Δεν ήξερα τους δρόμους, δεν είχα χάρτες. Φτάσαμε στην Μολδαβία, στο Κισινάου, αφήσαμε το αυτοκίνητο εκεί και πετάξαμε για Γερμανία το πρωί. Μας έδωσαν δωρεάν εισιτήρια ως πρόσφυγες.

Κ. Βαλεντίνα: Ξεκινήσαμε μαθήματα Γερμανικών. Καλά είμαστε αλλά όχι όπως στο σπίτι. Θέλουμε να γυρίσουμε σπίτι.

Κ. Βαλέριος: Λένε ότι η Πατρίδα είναι εκεί που είσαι καλά. Γι' αυτό κάποιος πάει στο Ισραήλ, κάποιος πάει στην Αμερική. Πέρασαμε καλά στην Οδησσό, η Πατρίδα μας είναι εκεί και δεν μπορούμε να την αλλάξουμε.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

- Προστασία
- Φροντίδα
- Δύναμη
- Νοσταλγία
- Αποκοπή της παράδοσης
- Χρόνος
- Ασφάλεια
- Υποστήριξη
- Σημείο αναφοράς
- Επιλογή

"Ονειρεύομαι την Οδησσό; Ονειρεύομαι, φυσικά ονειρεύομαι".

"Εν μέσω του θανάτου, θέλει κανείς νέα ζωή. Θέλει τη ζωή γενικά!"

2.4.3. Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, 35 ΧΡΩΝΩΝ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΟΠΥΒΝΟΥΤΣΚΥΙ

Φυσικά, η ζωή μου στην Ουκρανία ήταν πολύ γεμάτη. Όλα τα κορυφαία φεστιβάλ, όλοι οι underground καλλιτέχνες σε 6 χρόνια πέρασαν από το μικρό μου πρακτορείο δημοσίων σχέσεων.

Όταν άρχισαν οι τηλεοπτικές συζητήσεις για έναν πιθανό πόλεμο τον Ιανουάριο, ήθελα να πιστεύω ότι όλα θα επιλυθούν, ότι δεν θα μπορούσε να είναι ο πόλεμος το έτος 2022. Αγόρασα ένα εισιτήριο για τα γενέθλιά μου για να πάω στο Βερολίνο, τα γενέθλιά μου έπρεπε να είναι στις 25 Φεβρουαρίου. Τελικά πήγα γιατί πήγαν και άλλοι φίλοι. Ξύπνησα στο ξενοδοχείο, ήρθε ένα μήνυμα από την φίλη μου: τι κάνεις, κοιμάσαι; Δεν ξέρεις τίποτα; Είσαι ευχαριστημένη. Ο πόλεμος έχει αρχίσει.

Είμαι σε σοκ, πανικό, μαζεύω γρήγορα τα πράγματά μου και πηγαίνω στην πρεσβεία. Εκεί λένε: τα αεροπλάνα δεν πετούν, αλλά μπορείτε να φτάσετε με λεωφορείο. Αποφάσισα να μείνω εδώ, γιατί δεν ήξερα πού να πάω. Κάποιοι άνθρωποι που ήξερα μέσα από το Tinder εδώ και αρκετά χρόνια, με ρώτησαν πώς θα μπορούσαν να με βοηθήσουν. Στην αρχή ούτε εγώ δεν ήξερα πως. Και έπειτα τους ρώτησα: ίσως έχετε κάποιον που μπορεί να με φιλοξενήσει για μερικές εβδομάδες στο Βερολίνο, μέχρι να δω τι θα κάνω;

Βγήκα ένα ραντεβού με έναν άντρα όπου μου πρότεινε να μείνω στο σπίτι του. Στην αρχή νόμιζα ότι ήταν για τέσσερις μέρες, αλλά τελικά έζησα μαζί του για περίπου μια εβδομάδα. Και προέκυψε ένα απίστευτο πάθος.

Όταν συνειδητοποίησα ότι ήμουν έγκυος και επιβεβαιώθηκα, το είπα στον Νόελ, τον πατέρα του παιδιού. Καθόμαστε, τρώμε και μου λέει: τι είπε ο γιατρός; - Είπε ότι θα γίνεις πατέρας. Ρωτάει: είσαι χαρούμενη (έχουμε ένα παιχνίδι ερωτήσεων συνέχεια); Λέω: ναι, εσύ; Λέει: ναι. - Λοιπόν, θα τα καταφέρουμε; - Θα τα καταφέρουμε.

Το παιδί ήρθε σε εμάς για κάποιο λόγο. Διάλεξε τη στιγμή να έρθει στη ζωή μου όταν δεν ήξερα τι να κάνω. Εύχομαι στην κόρη μου μια ειρηνική ζωή, έναν γαλήνιο ουρανό πάνω από το κεφάλι της.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

- Ζωή / Θάνατος
- Αυτοσχεδιασμός
- Ευκαμψία
- Φως
- Αντιθέσεις
- Απελευθέρωση
- Σύμπτωση
- Επιλογή
- Πληρότητα
- Ευκαιρία

2.4.4. Η ΈΛΙΑ, 18 ΧΡΟΝΩΝ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΜΑΙΑ / ΤΟ ΚΙΕΒΟ

Νομίζω ότι γεννήθηκα πατριώτισσα, έτσι λέει η μάνα μου.

Η μητέρα μου, η Νατάλια, είναι ανώτερος ιατρός μάχης της 93ης ταξιαρχίας "Kholodny Yar". Εγώ σπουδάζω διπλωμάτης, με ειδικότητα «Διεθνείς σχέσεις, διπλωματική και προξενική υπηρεσία». Γύρισα σπίτι από τις σπουδές για τις χειμερινές διακοπές και βρισκόμουν στο σπίτι τις πρώτες μέρες της επίθεσης. Ήταν ένα σύμπαν αφάνειας. Στις 14 Μαρτίου η μητέρα μου μας έστειλε στο εξωτερικό και έμεινε μόνη στο σπίτι. Πήγαμε στην αποβάθρα με τους εθελοντές και το πρώτο τρένο που ήρθε ήταν για το Βερολίνο. Το πήραμε, χωρίς να ξέρουμε αν θα φύγουμε. Φτάσαμε στον κεντρικό σταθμό, και η πρώτη ερώτηση της γιαγιάς ήταν: και πού είναι οι ουρανοξύστες τους; Λέω: Γιαγιά, να ρωτάς πού να πλυθούμε, όχι πού είναι οι ουρανοξύστες.

Πώς έγινε που η μαμά πήγε στρατό; Λόγω του γεγονότος ότι ο πατριός είναι στρατιώτης, η μητέρα ζήτησε να την στείλουν εκεί που είναι ο σύζυγός της - έτσι οι δύο βρίσκονται στην 93η ταξιαρχία "Kholodny Yar" και δεν είναι μακριά ο ένας από τον άλλο.

Δεν είχαμε ποτέ πολύ στενή σχέση, μια κλασική σύνδεση «κόρης-μάννας», δεν υπήρχαν τέτοιες στιγμές που οι γονείς λένε: είμαστε περήφανοι για σένα, πριν τον πόλεμο. Ο πόλεμος άλλαξε τα πάντα τόσο πολύ που τώρα οι γονείς, ειδικά η μητέρα μου, όταν της στέλνω βίντεο και φωτογραφίες από δράσεις και διαδηλώσεις, μου λέει: Θεέ μου, είμαι περήφανη για σένα, λέω σε όσους ξέρω για σένα, όλους τους στρατιώτες. Δηλαδή, μόνο ο πόλεμος δημιούργησε αυτή τη σύνδεση μεταξύ μας και χαίρομαι πολύ που έγινε, γιατί είναι καλύτερα έτσι από το τίποτα.

Η πιο οδυνηρή στιγμή ήταν όταν η μητέρα μου τηλεφώνησε και είπε: φεύγουμε, και ξέρετε, ερχόμαστε - και βλέπω 3 νεκρούς: ο ένας δεν έχει κεφάλι, ο άλλος είναι κομμένος σε 2 μέρη και ο τρίτος με σχισμένα χέρια και πόδια. Ήταν η πρώτη της εμπειρία όταν είδε συγκεκριμένα νεκρούς ανθρώπους. Μου το είπε αυτό και άρχισα να κλαίω. Τότε κατάλαβα ότι οι γονείς που ήξερα δεν

θα επιστρέψουν μετά τον πόλεμο, κανείς μας δεν θα είναι ποτέ ο ίδιος όπως ήταν πριν από την ολομέτωπη εισβολή. Και ότι αφορά τους στρατιωτικούς... Δεν ξέρω ποιοι θα επιστρέψουν, ή αν θα επιστρέψουν ως άνθρωποι.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

- Πρόωρη σοφία
- Χαρά της ζωής
- Αόρατες συνδέσεις
- Απόσταση
- Παιδικό πείσμα
- Πίστη
- Πατριωτισμός
- Βιωσιμότητα
- Αγάπη
- Νεανικός μαξιμαλισμός

"Παίρνει τηλέφωνο η μαμά και λέει:

Πάω στον πόλεμο".

"Ο πόλεμος σε διδάσκει ότι δεν μπορείς να σχεδιάσεις απολύτως τίποτα".

2.4.5. Ο ΣΕΡΓΙΙ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΑΠΟΡΙΖΙΑ

Γεννήθηκα στη Ζαποριζχζhia, από μια οικογένεια δύο μηχανικών. Σπούδασα στο Ινστιτούτο Εισαγγελίας και Έρευνας και σύμφωνα με τα αποτελέσματα έπρεπε να δουλέψω στην εισαγγελία.

Πέρασα την πρώτη μέρα του πολέμου στο σπίτι, καθόμουν και έπαιζα στον υπολογιστή όλο το βράδυ, σκεφτόμενος τι να κάνω. Κατάλαβα ότι δεν θα μπορέσω να δουλέψω απλώς ως δικηγόρος όπως πριν. Κατάλαβα ότι αν δεν πάω στρατό τώρα, θα τρελαθώ. Πήγα στη Στρατιωτική Περιοχή Σεφτσένκιβ στο Κίεβο. Έτσι μπήκα στην εθελοντική μονάδα «Karpatska Sich», με την οποία ουσιαστικά πολέμησα μέχρι τον τραυματισμό μου. Το καθήκον μου ως επικεφαλής της υπηρεσίας όπλων είναι να παρέχω συνεχώς όπλα στους στρατιώτες μας.

Για μένα, ο πόλεμος αφορούσε... το γεγονός ότι είδα τον εχθρό μόνο μια φορά, και ήταν νεκρός. Ο πόλεμος για μενα σήμαινε συνεχείς βομβαρδισμούς, σήμαινε τους ανθρώπους που ήρθαν πολύ κοντά μου σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Ο Μαρκ ήταν γενικά ένας υπέροχος άνθρωπος. Ήταν 21 ετών και ένιωθα μια συγκεκριμένη ευθύνη για αυτόν. Θυμάμαι όταν πρωτοφτάσαμε στη θέση, δηλαδή δουλέψαμε εκεί 2 μέρες, σχεδόν ασταμάτητα, δεν άκουσα ούτε ένα παράπονο από αυτόν ότι του ήταν δύσκολο. Ο Μαρκ κατάλαβε ξεκάθαρα τι έκανε εκεί. Και έτρεξε βιαστικά στην πρώτη γραμμή του μετώπου ένα από τα βράδια, έπρεπε να πάει τις κάννες στους πυροβολητές εκεί για κάποιο λόγο, και ανατινάχθηκε σε μια νάρκη. Δυστυχώς δεν έμεινε τίποτα από τον Μαρκ. Ήταν η πρώτη φορά που έκλαιψα στον πόλεμο.

Η ιστορία του τραυματισμού μου ήταν η εξής: Ακολουθούσα παιδιά που έπρεπε να εκπαιδευτούν για να δουλέψουν στους όλμους. Ένα δευτερόλεπτο - και ένα παλαμάκι. Ένα τανκ πυροβόλησε. Προσπαθώ να σηκωθώ, συνειδητοποιώ ότι δεν μπορώ. Έβγαλα ένα όπλο, άρχισα να πυροβολώ στον αέρα και μετά βγήκε ο αδερφός μας, είδε και κάλεσε τους γιατρούς.

Νομίζω ότι είμαι πολύ τυχερός. Ναι τραυματίστηκα, αλλά επέζησα. Μου είπαν ότι υπάρχει ένα πρόγραμμα που στέλνει

Ουκρανούς στρατιώτες για θεραπεία σε άλλες χώρες και αποδείχθηκε ότι ήταν το νοσοκομείο Μπουντεσφέρου, στο οποίο είμαι ειλικρινά ευγνώμων. Σύμφωνα με το ιατρικό πρωτόκολλο μου τέντωσαν το κόκαλο. Τώρα το αριστερό μου πόδι είναι 10 εκατοστά πιο κοντό από το δεξί. Αλλά δεν σχεδιάζω να κερδίσω τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οπότε μου αρκεί να μπορώ να περπατήσω.

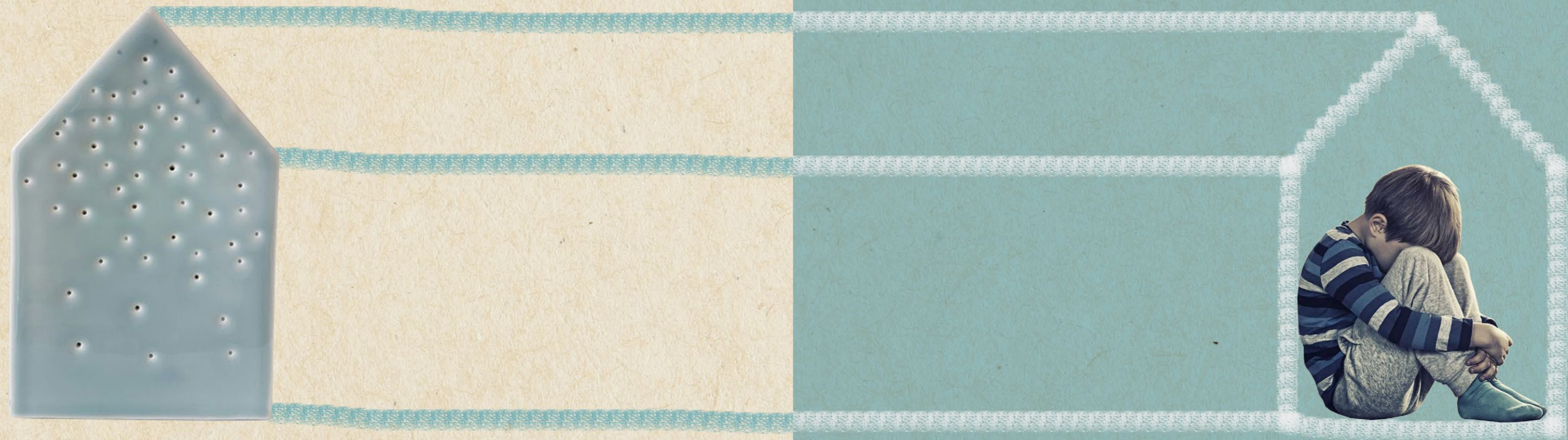

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

- Δύναμη
- Απώλεια
- Πόνος
- Προστασία
- Γενναιότητα
- Ανοικοδόμηση
- Σκοπός
- Αξία
- Επιστροφή
- Αφιέρωση

03

"THE PLACE OF PEACE"
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΗ

3.1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ"

Η έννοια του χαμένου σπιτιού μπορεί να ερμηνευθεί διάφορα ανάλογα με το πλαίσιο στο οποίο χρησιμοποιείται. Ορισμένες πιθανές ερμηνείες είναι οι εξής:

Απώλεια ή καταστροφή ενός σπιτιού: αναφέρεται σε μια κατάσταση όπου ένα σπίτι έχει χαθεί ή έχει καταστραφεί, είτε λόγω φυσικής καταστροφής όπως πλημμύρα, πυρκαγιά, σεισμός, είτε λόγω ανθρώπινων παρεμβάσεων όπως πολέμους ή καταπολέμηση παράνομων δραστηριοτήτων. Συχνά, αυτή η έννοια συνδέεται με την απώλεια της κατοικίας και του συναισθήματος της ασφάλειας και της οικειότητας που παρέχει το σπίτι.

Απώλεια της έννοιας του σπιτιού ως μέρος της ταυτότητας: το σπίτι μπορεί να αντιπροσωπεύει περισσότερα από ένα απλό κτίριο. Μπορεί να συμβολίζει την οικογένεια, την ασφάλεια, την αναγνώριση και την αίσθηση του να ανήκεις κάπου. Έτσι, η έννοια του χαμένου σπιτιού μπορεί να αναφέρεται στον αποχαιρετισμό αυτών των συναισθημάτων και στην απώλεια της ταυτότητας ή της ρίζας που παρείχε το σπίτι.

Συμβολική απώλεια ή απώλεια προοπτικών: ορισμένες φορές, η έννοια του χαμένου σπιτιού μπορεί να αναφέρεται σε μια αίσθηση της απώλειας ενός μέρους που παρείχε σταθερότητα, άνεση και ευημερία. Μπορεί να συμβολίζει την απώλεια μιας κατάστασης ή ενός περιβάλλοντος που παρείχε στο άτομο την αίσθηση ασφάλειας και ευτυχίας.

Συνολικά, η έννοια του χαμένου σπιτιού είναι πολυδιάστατη και μπορεί να αναφέρεται σε διάφορα επίπεδα απώλειας, από τη φυσική καταστροφή μέχρι την απώλεια της ταυτότητας και των συναισθημάτων που συνδέονται με ένα σπίτι.

3.1.1. ΤΟ "ΧΑΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ" ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΑ

Η έννοια του "χαμένου σπιτιού" συνδέεται με την κατάσταση των προσφύγων στον σύγχρονο κόσμο. Ο σύγχρονος πρόσφυγας είναι ένα άτομο που έχει αναγκαστεί να εγκαταλείψει το σπίτι αναζητά καταφύγιο σε άλλη χώρα ή περιοχή.

Οι λόγοι για τους οποίους κάποιος μπορεί να γίνει πρόσφυγας είναι πολλοί και ποικίλοι. Συγκεκριμένα, μπορεί να αναγκαστεί να εγκαταλείψει το σπίτι του λόγω εθνικών ή πολιτικών συγκρούσεων, εμφυλίου πολέμου, θρησκευτικών διώξεων, καταπίεσης, καταστροφής από φυσικές καταστροφές όπως σεισμοί, τυφώνες ή πλημμύρες, και άλλων ανθρωπιστικών κρίσεων.

Οι σύγχρονοι πρόσφυγες αντιμετωπίζουν πολλές προκλήσεις κατά τη διάρκεια της πορείας τους. Οι περισσότεροι αναγκάζονται να αφήσουν πίσω τους τα σπίτια τους με ελάχιστες προμήθειες και πόρους. Συχνά ταξιδεύουν με επικίνδυνα μέσα μεταφοράς, όπως σκάφη ή φορτηγά, και αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της πνιγμού, της αποστρατείας ή της εκμετάλλευσης.

Η κατάσταση των προσφύγων μπορεί να είναι προσωρινή ή μπορεί να διαρκέσει για μεγάλο χρονικό διάστημα, ανάλογα με την εξέλιξη της κατάστασης στη χώρα προέλευσής τους και τη δυνατότητα επιστροφής.

Η δυνατότητα επιστροφής στο χώρο προέλευσης εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως η πολιτική σταθερότητα, η ασφάλεια και η οικονομική ανάκαμψη στη χώρα αυτή. Ορισμένοι πρόσφυγες επιστρέφουν εθελοντικά μόλις η κατάσταση επιτρέπει, ενώ άλλοι μπορεί να παραμείνουν σε καταυλισμούς ή κέντρα υποδοχής σε άλλες χώρες για μεγάλο χρονικό διάστημα, αν δεν υπάρχει δυνατότητα επιστροφής τους με ασφάλεια.

Ο αριθμός των προσφύγων σε παγκόσμιο επίπεδο συνεχίζει να αυξάνεται, καθιστώντας την ανθρωπιστική κρίση πιο επείγουσα. Στο πλαίσιο του προσφυγικού, η έννοια του χαμένου σπιτιού αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία και συνδέεται με τις εξής πτυχές: Απώλεια της φυσικής κατοικίας: Οι πρόσφυγες συχνά βιώνουν την απώλεια του σπιτιού τους, καθώς αναγκάζονται

να εγκαταλείψουν τη χώρα τους λόγω πολέμου, διώξεων, φυλετικών συγκρούσεων ή φυσικών καταστροφών. Αυτή η απώλεια μπορεί να προκαλέσει ταραγμένα συναισθήματα και να έχει σημαντικές συνέπειες για τη ζωή των προσφύγων, καθώς χάνουν την οικειότητα, την ασφάλεια και τη σταθερότητα που παρείχε το σπίτι τους.

Απώλεια του κοινωνικού περιβάλλοντος: πέρα από το φυσικό κατάλυμα, οι πρόσφυγες χάνουν επίσης το κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο ανήκουν. Αυτό περιλαμβάνει την απώλεια των γειτόνων, των φίλων, της οικογένειας και των κοινωνικών δικτύων που είχαν στη χώρα τους. Αυτή μπορεί να δημιουργήσει αίσθημα απομόνωσης, απώλειας ταυτότητας και αναζήτησης νέων κοινωνικών συνδέσεων.

Αναζήτηση νέου σπιτιού και αίσθημα εγκατάλειψης: οι πρόσφυγες συχνά αναγκάζονται να αναζητήσουν νέο σπίτι σε άγνωστες περιοχές ή να ζήσουν σε καταυλισμούς ή προσωρινά καταλύματα. Αυτή η διαδικασία μπορεί να είναι εξαιρετικά δύσκολη και να προκαλέσει αίσθημα εγκατάλειψης, αποθαρρύνσεως και ανασφάλειας για το μέλλον.

Συνολικά, η έννοια του "χαμένου σπιτιού" απηχεί τις πολυάριθμες απώλειες και τις συναισθηματικές και πρακτικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες κατά τη μετεγκατάστασή τους.

3.2. ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

3.2.1. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Η έννοια του «χαμένου σπιτιού» σε ότι αφορά τους πρόσφυγες έχει σημαντικές φιλοσοφικές προεκτάσεις, αγγίζοντας θέματα όπως η ταυτότητα, το ανήκειν, ο εκτοπισμός και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Οι φιλόσοφοι έχουν προσεγγίσει αυτό το θέμα από διάφορες οπτικές γωνίες, καθένας από τους οποίους προσφέρει γνώσεις για το νόημα και τις επιπτώσεις ενός χαμένου σπιτιού για τους πρόσφυγες.

Η έννοια του σπιτιού και τις απουσιάς του λόγω του πολέμου ή οποιουδήποτε διαφορετικού λόγου έχει εξεταστεί από διάφορους φιλοσόφους και θεωρητικούς:

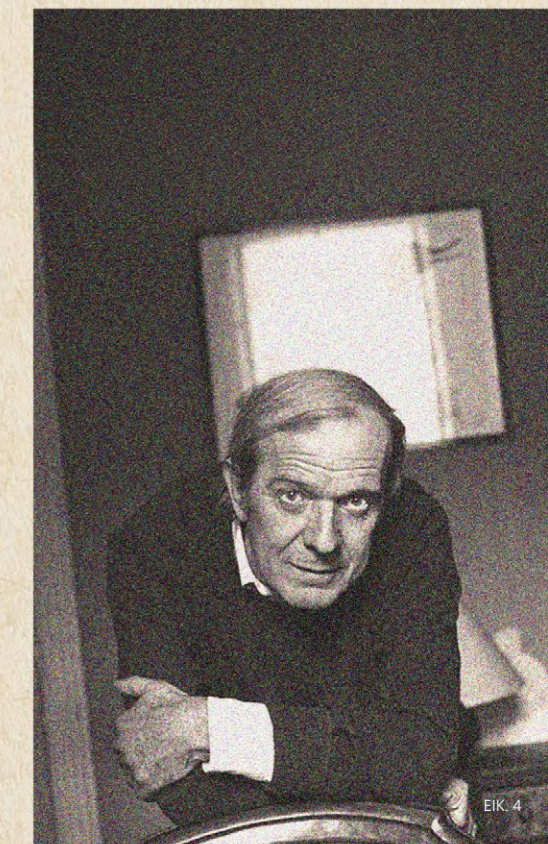
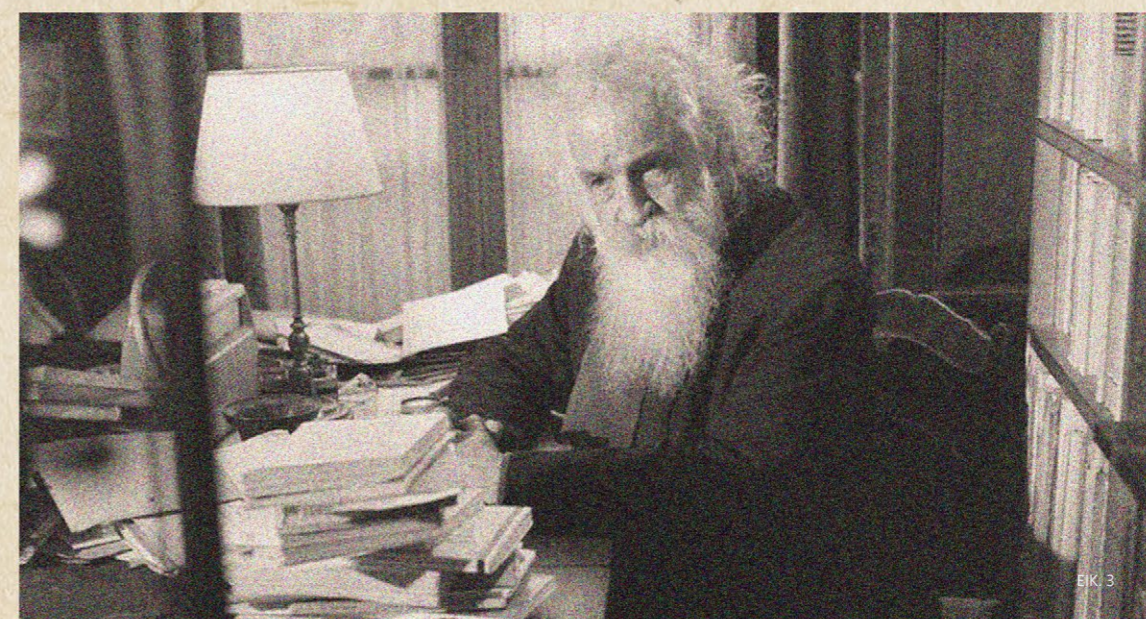
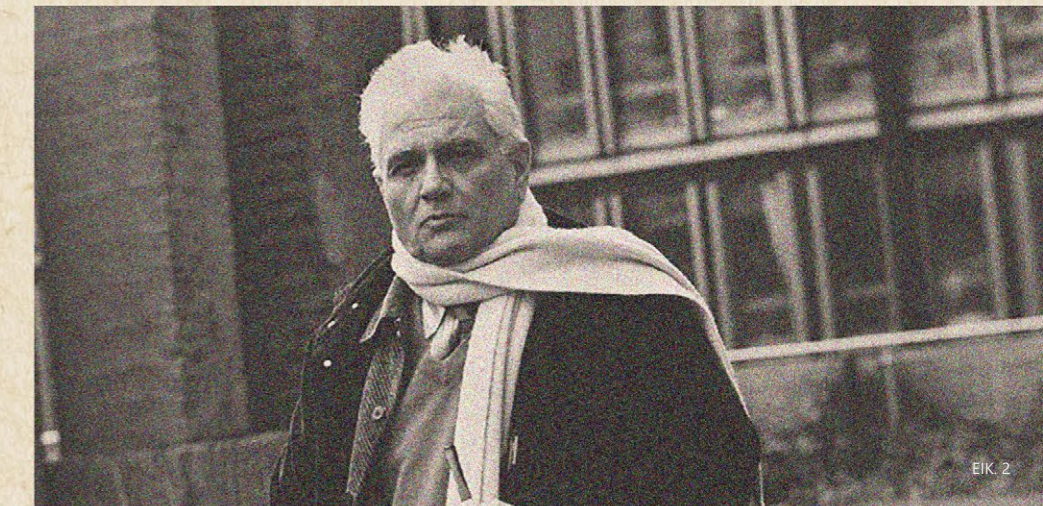
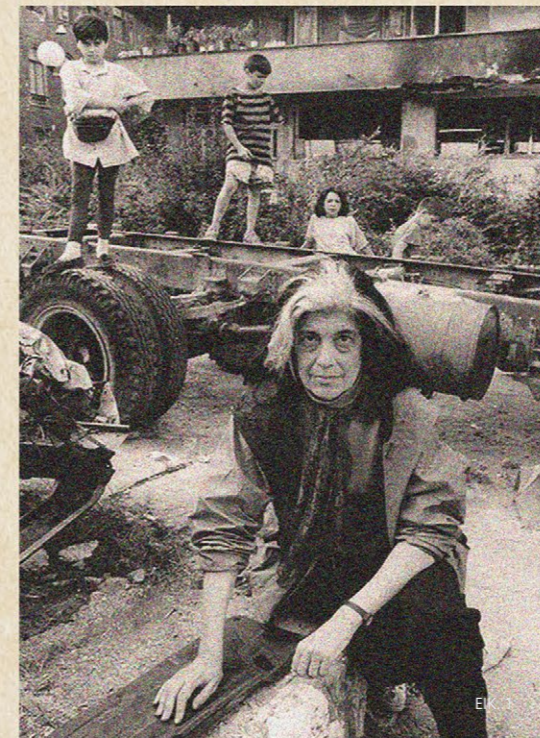
Ο Gaston Bachelard (1884-1962): Γάλλος φιλόσοφος που συνέβαλε σημαντικά στην ποιητική, τη φιλοσοφία της επιστήμης και της τέχνης. Η «Ποιητική του Χώρου» (γαλλικά: «La Poétique de l'Espace»), που δημοσιεύτηκε το 1958, είναι ένα από τα πιο επιδραστικά και γνωστά έργα, όπου ο Bachelard δημιουργεί μια φιλοσοφία του σπιτιού, πλούσια σε συναισθήματα και μνήμη. Στην «Ποιητική του Χώρου» ο Bachelard εμβαθύνει στους τρόπους με τους οποίους οι χώροι, όπως τα σπιτικά, οι φωλιές, τα κοχύλια και τα δάση, διαμορφώνουν τις αντιλήψεις, τις αναμνήσεις και τη φαντασία μας. Υποστηρίζει ότι οι εμπειρίες μας από τους χώρους δεν είναι απλώς φυσικές αλλά βαθιά ψυχολογικές και ποιητικές.

Ο Jacques Derrida (1930-2004): Γάλλος φιλόσοφος, ο οποίος βίωσε το συναίσθημα της άρνησης από το Γαλλικό κράτος ως Αλγερινός Εβραίός στα παιδικά του χρόνια και ανέπτυξε αυτό το θέμα στα έργα του. Η έννοια του σπιτιού, το να έχεις σπίτι και το να μην έχεις απασχόλησε τον Jacques Derrida, σύμφωνα με τον οποίο το σπίτι αντιπροσωπεύει πολλά πράγματα: θα μπορούσε να είναι ένα μέρος, μια γλώσσα, ένας πολιτισμός, ένα σπίτι, ένα έθνος-κράτος ή ακόμα και μια κατάσταση του νου. Το τραύμα

έθνος-κράτος ή ακόμα και μια κατάσταση του νου. Το τραύμα της απώλειας του σπιτιού και της αυτοσυγκράτησης μπορεί να είναι τόσο βαθύ που μπορεί να κλονίσει τα θεμέλια της ύπαρξης.

Ο Gilles Deleuze (1925-1995): Γάλλος φιλόσοφος, που τόνισε τη σημασία των χώρων και τους τρόπους με τους οποίους διαμορφώνουν τις εμπειρίες μας. Διερεύνησε την ιδέα των «λείων» και «γραμμωτών» χώρων, όπου οι "λείοι" χώροι αντιπροσωπεύουν το άνοιγμα, την κίνηση και τη δυνατότητα, ενώ οι γραμμωτοί χώροι δηλώνουν σταθερά όρια, έλεγχο και περιορισμό. Η έννοια του σπιτιού, ως τόπος του ανήκειν και της οικειότητας, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ένας γραμμωτός χώρος που παρέχει μια αίσθηση σταθερότητας και ταυτότητας, ενώ ο φόβος, το άγχος και η νοσταλγία είναι ξεκάθαρα παραδείγματα των αρνητικών συναισθημάτων που δημιουργούνται ως αποτέλεσμα της απόσπασης των προσφύγων από τις οικείες μορφές της ταυτότητας τους.

Η Susan Sontag (1933–2004): Αμερικανίδα συγγραφέας, κριτικός, πολιτιστικός φιλόσοφος και πολιτική ακτιβίστρια. Πέτυχε την ευρεία αναγνώριση μέσω των συλλογών της με τα δοκίμια της: "Against Interpretation" (1966), "On Photography" (1977) και "Regarding the Pain of Others" (2004). Στο "Regarding the Pain of Others", η Sontag εξερευνά οπτικές αναπαραστάσεις του πολέμου και της βίας στη σημερινή κουλτούρα - από το "The Disasters of War" του Γκόγια μέχρι τις φωτογραφίες του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου και τις τρομακτικές εικόνες της πρώην Γιουγκοσλαβίας, της Ρουάντα, του Ισραήλ και της Παλαιστίνης. Το «Regarding the Pain of Others» θέτει ζητήματα ευθύνης και εξουσίας. Γιατί πρέπει να κοιτάξουμε αυτές τις μακρινές φωτογραφίες φρίκης αν δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για αυτό που δείχνουν οι εικόνες; Η Sontag πιστεύει ότι πρέπει να σκεφτούμε πώς τα προνόμια μας μπορεί να συνδέονται με τα βάσανα των άλλων ανθρώπων: Ποιος προκάλεσε αυτό που δείχνει η εικόνα; Ποιος είναι υπεύθυνος; Η Sontag θεωρεί ότι οι φωτογραφίες πολέμου μπορούν να χρησιμεύσουν ως memento mori και ως σημαντικές ενδείξεις της συλλογικής μνήμης ενός έθνους.

ΕΙΚ. 5

ΕΙΚ. 6

ΕΙΚ. 8

ΕΙΚ. 7

ΕΙΚ. 9

3.2.2. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΗ ΤΕΧΝΗ

Το θέμα του "χαμένου σπιτιού" είναι ένα θέμα που εμφανίζεται σε πολλά έργα των σύγχρονων καλλιτεχνών και μπορεί να ερμηνευθεί με διάφορους τρόπους, ανάλογα με τον καλλιτέχνη και το πλαίσιο του έργου.

Μια ερμηνεία μπορεί να επικεντρωθεί στην έννοια της απώλειας και της νοσταλγίας. Το χαμένο σπίτι αντιπροσωπεύει ένα παρελθόν που έχει χαθεί, έναν τόπο της ασφάλειας και της ευτυχίας που δεν μπορούμε πλέον να επιστρέψουμε.

Ακόμα μια ερμηνεία μπορεί να αναφερθεί στην αναζήτηση της ταυτότητας και της αίσθησης της έννοιας του "σπιτιού". Ο χαμένος τόπος αντιπροσωπεύει μια απώλεια της συνέχειας και της συνοχής στη ζωή.

Επιπλέον, η έννοια του χαμένου σπιτιού αναφέρεται και σε κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Αντιπροσωπεύει την απώλεια του οικονομικού ασφαλούς περιβάλλοντος, των σταθερών κοινωνικών δεσμών ή των παραδόσεων που έχουν χαθεί.

Τέλος, στην τέχνη συχνά ερμηνεύεται η έννοια του "σπιτιού" ως μια μεταφορά για την ανθρώπινη ύπαρξη και την αναζήτηση της ευτυχίας. Ο χαμένος τόπος συμβολίζει μια απώλεια της εσωτερικής ευημερίας και της ισορροπίας. Οι καλλιτέχνες μπορούν να αναδείξουν την αγωνία και την αναζήτηση για πνευματική εκπλήρωση και ενότητα.

Ορισμένοι από τους γνωστούς σύγχρονους εικαστικούς καλλιτέχνες που ασχολούνται με το θέμα του πρόσφυγα και την έννοια του χαμένου σπιτιού είναι:

Ο Banksy: άγνωστη η ταυτότητά του, ο Banksy είναι ένας Άγγλος 'γκραφίτας' καλλιτέχνης και ακτιβιστής. Το έργο του συχνά περιλαμβάνει πολιτικά μηνύματα και συμβολισμούς, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων που αναφέρονται στην προσφυγιά και την απώλεια. Ταξιδεύει στις περιοχές όπου μαίνονται συγκρούσεις, συμπεριλαμβανομένης της Δυτικής

Όχθης. Το 2022 βρέθηκε στην Borodyanka - το κατεστραμμένο προάστιο του Κιέβου που βομβαρδίστηκε ανηλεώς στη διάρκεια της ρωσικής εισβολής, όπου ζωγράφισε μια σειρά από γκράφιτι στους διαλυμένους τοίχους, προσπαθώντας να δώσει μια νότα αισιοδοξίας και ελπίδας.

Ο Ai Weiwei (1957): ένας Κινέζος καλλιτέχνης και ακτιβιστής. Το έργο του εξετάζει τη μετανάστευση, την προσφυγιά και τις πολιτικές αναταραχές μέσω εγκαταστάσεων, φωτογραφιών και ντοκιμαντέρ. Μερικά από τα έργα του: "Human Flow" - ντοκιμαντέρ που εξερευνά την παγκόσμια προσφυγική κρίση και την ανθρώπινη επίδρασή της. "Laundromat" - εγκατάσταση που περιλαμβάνει ρούχα προσφύγων που συλλέχθηκαν από την ακτή της Λέσβου. "Safe Passage" - μια εγκατάσταση από τα 14.000 σωσίβια μεταναστών και προσφύγων, απομεινάρια της τραγωδίας στο Αιγαίο, που έντυσαν την πρόσοψη του Κοντσέρτχαους στην πλατεία Gendarmenmarkt του Βερολίνου.

Η Mona Hatoum (1952): μια Παλαιστίνια καλλιτέχνης που ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Το έργο της αναφέρεται στην εμπειρία της εξορίας και στην απώλεια του σπιτιού. Χρησιμοποιεί διάφορα μέσα, όπως εγκαταστάσεις, γλυπτά και βίντεο, για να διερευνήσει την ανθρώπινη αναταραχή και την αποσταθεροποίηση. Μερικά από τα έργα της είναι: "Doomat II", όπως λέει η ίδια η Hatoum είναι παράδειγμα «μιας δουλειάς που προσποιείται ότι σε καλοδέχεται αλλά μόλις πλησιάσεις συνειδητοποιείς πως στην πραγματικότητα είναι επικίνδυνη". Είναι ένα από πολλά έργα της Hatoum όπου υπάρχει το παιχνίδι των αντιθέσεων. Μία άλλη εγκατάσταση είναι το "Suspended". Είναι ένα δωμάτιο γεμάτο με κόκκινες και μαύρες ξύλινες κούνιες, που φαίνεται σαν ένα πλωτό αρχιπέλαγος νησιών αλυσοδεμένο στην οροφή. Με μια πιο προσεκτική εξέταση, καθεμία από αυτές τις 35 κούνιες έχει σκαλισμένο στην έδρα της τον οδικό χάρτη μιας πρωτεύουσας, που επιλέγεται τυχαία από καθεμία από τις έξι ηπείρους του κόσμου. Κάθε κούνια είναι κρεμασμένη σε λοξή γωνία προς τη γειτονική της, δημιουργώντας μια αίσθηση γεωγραφικής εξάρθρωσης. Μας κάνει να σκεφτόμαστε την αστάθεια και την ευθραυστότητα του κόσμου, του πληθυσμού του και των μεταναστεύσεών του. Δείχνει την ανισορροπία και την επισφάλεια του πολέμου και την τυχαιότητα των θυμάτων του.

3.2.3. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Η ερμηνεία του θέματος του χαμένου σπιτιού και των προσφύγων στον κινηματογράφο ποικίλει ανάλογα με την προσέγγιση και το ύφος του κάθε σκηνοθέτη. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες θεωρίες και προσεγγίσεις που αφορούν την ερμηνεία του θέματος στον κινηματογράφο. Ορισμένες από αυτές είναι:

Κοινωνικός ρεαλισμός: η προσέγγιση αυτή επικεντρώνεται στην απεικόνιση των κοινωνικών ανισοτήτων, των πολιτικών κρίσεων και των ανθρωπιστικών προβλημάτων που προκαλούν την απώλεια του σπιτιού και τη μετανάστευση. Σκηνοθέτες όπως ο Κέν Λουάχ, ο Ντέιβιντ Γκρίφιθ και ο John Ford έχουν υιοθετήσει αυτήν την προσέγγιση σε ορισμένες από τις ταινίες τους.

Αλληγορία και συμβολισμός: ορισμένοι σκηνοθέτες προσεγγίζουν το θέμα με τη χρήση αλληγορικών ή συμβολικών στοιχείων. Αυτό μπορεί να αποδώσει έναν βαθύτερο νόημα και να προβάλλει τις πολιτικές ή κοινωνικές εννοιολογικές πτυχές της προσφυγιάς και της απώλειας. Ένα παράδειγμα είναι η ταινία "Το Πιάνο" (The Piano, 1993) της Τζέιν Κάμπιον, όπου το πιάνο λειτουργεί ως σύμβολο της ατομικής ελευθερίας και της απώλειας.

Προσωπική αφήγηση και εσωτερική αναζήτηση: ορισμένοι σκηνοθέτες επικεντρώνονται στην εσωτερική αναζήτηση και τις προσωπικές εμπειρίες των προσφύγων, αναδεικνύοντας την ανθρώπινη αντίδραση και τον πόνο που σχετίζεται με την απώλεια του σπιτιού.

Ας δούμε μερικά παραδείγματα από τον κλασικό και σύγχρονο κινηματογράφο:

Grapes of Wrath (John Ford, 1940): βασισμένη στο ομώνυμο μυθιστόρημα του John Steinbeck, αυτή η ταινία αφηγείται την ιστορία της οικογένειας των Joads οι οποίοι, αφού έχασαν το αγρόκτημά τους λόγω αυξημένης μηχανοποίησης κατά τη διάρκεια της μεγάλης ύφεσης της δεκαετίας του 1930, αναγκάζονται να μεταναστεύσουν ως εργάτες στην Καλιφόρνια αναζητώντας δουλειά και ευκαιρίες για τα μέλη της οικογένειας

τους για μια καλύτερη ζωή. Η ταινία αναδεικνύει τις δυσκολίες και τις συνθήκες με τις οποίες αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες και προβάλλει την αγωνία και την απώλεια που συνοδεύουν τη μετακίνησή τους. Θεωρείται ευρέως ως μια από τις καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Το 1989, ήταν μία από τις πρώτες 25 ταινίες που επιλέχθηκαν από τη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου για διατήρηση στο Εθνικό Μητρώο Κινηματογράφου των Ηνωμένων Πολιτειών ως «πολιτιστικά, ιστορικά ή αισθητικά σημαντικές».

The Tree of Wooden Clogs (Ermanno Olmi, 1978): αφορά τη ζωή των Λομβαρδών αγροτών, εστιάζει στις ζωές των φτωχών. Οι ηθοποιοί που έπαιξαν ήταν πραγματικοί αγρότες και ντόπιοι. Η ταινία αφηγείται την ιστορία τεσσάρων οικογένειων αγροτών που εργάζονται σε αγροκτήματα για τον ίδιο ιδιοκτήτη στην ύπαιθρο γύρω από το Μπέργκαμο. Μία από τις οικογένειες έχει ένα πολύ έξυπνο παιδί, γι' αυτό θυσιάζουν τη βοήθειά του στα χωράφια και το στέλνουν στο σχολείο. Όταν μια μέρα σπάει το ξύλινο παπούτσι του παιδιού, ο πατέρας κόβει ένα δέντρο για να φτιάξει ξύλινα τσόκαρα για να πάει ο γιος του στο σχολείο. Αλλά ο ιδιοκτήτης της γης το ανακαλύπτει αυτό, και η οικογένεια αναγκάζεται να εγκαταλείψει τη γη της. Οι υπόλοιπες οικογένειες τους παρακολουθούν να φεύγουν, προσεύχονται για αυτούς και αναγνωρίζουν τη δική τους εύθραυστη ύπαρξη. Το 2008, η ταινία συμπεριλήφθηκε στην λίστα με 100 ταινίες που «άλλαξαν τη συλλογική μνήμη της χώρας μεταξύ 1942 και 1978».

Human Flow (Ai Weiwei, 2017): είναι ένα γερμανικό ντοκιμαντέρ για την τρέχουσα παγκόσμια προσφυγική κρίση. Όταν ο Ai Weiwei πήρε το διαβατήριό του από τις κινεζικές αρχές και πήγε διακοπές στο ελληνικό νησί της Λέσβου, είδε πρόσφυγες να έρχονται στην ακτή και άρχισε να τραβά βίντεο στο iPhone του. Η συγκλονιστική εμπειρία τον ενέπνευσε να κάνει μια ταινία για τους πρόσφυγες και τα οδυνηρά τους ταξίδια. Η ταινία δείχνει διάφορους πρόσφυγες σε περιόδους κρίσης και πώς οι προσφυγικές ροές μπορούν να ταξινομηθούν σε τέσσερις κατηγορίες αιτιώδους συνάφειας: πόλεμοι μεταξύ κρατών, εθνικές συγκρούσεις, μη εθνικές συγκρούσεις και φυγή από την καταστολή. Αναλογίζεται και αμφισβητεί την τρέχουσα παγκόσμια απάντηση στην προσφυγική κρίση, ρίχνοντας φως στην «κοινή ευθύνη».

EIK. 10

EIK. 11

EIK. 12

EIK. 13

EIK. 14

3.2.4. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ "ΧΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ" ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Στο θέατρο, η ερμηνεία του θέματος του χαμένου σπιτιού και των προσφύγων είναι πολυδιάστατη και μπορεί να ερμηνευτεί με διάφορους τρόπους, ανάλογα με την προσέγγιση και τη θεατρική αισθητική κάθε σκηνοθέτη και συγγραφέα.

Ένα παράδειγμα είναι η παράσταση **"Medea" (2014)**.

Τοποθεσία: National Theatre (Olivier), London, UK

Σκηνοθέτης: Carrie Cracknell

Σκηνογράφος: Tom Scutt

Είναι μια επαναλαμβανόμενη σύγχρονη παραγωγή κλασικού θεατρικού έργου του Ευριπίδη σε διασκευή του Ben Power. Η Μήδεια είναι σύζυγος και μητέρα. Για χάρη του συζύγου της, Ιάσωνα άφησε την χώρα της, το σπίτι της και γέννησε δύο γιους στην εξορία. Όταν όμως ο Ιάσωνας εγκαταλείπει την οικογένειά του για μια νέα ζωή, η Μήδεια αντιμετωπίζει την εξορία και τον χωρισμό από τα παιδιά της. Εκβιασμένη εκλιπαρεί για μία μερα αναμονής κατά τη οποία παίρνει μια φρικτή εκδίκηση και καταστρέφει ό,τι αγαπά.

Η πρεμιέρα του έργου έγινε το 431 π.Χ. στα Μεγάλα Διονύσια. Μετά το ανανεωμένο ενδιαφέρον κατά την άνοδο του φεμινισμού και του προσφυγικού θέματος τον 21ο αιώνα, οι "Medea" έγινε μια από τις πιο συχνά παιζόμενες ελληνικές τραγωδίες στη σύγχρονη εποχή. Στην παράσταση της Carrie Cracknell η δράση του έργου μεταφέρεται σε ένα σύγχρονο σκηνικό, που βοηθά στην κατανόηση του κοινωνικού, ιστορικού και πολιτιστικού πλαισίου του έργου. Το σκηνικό, σχεδιασμένο από τον Tom Scutt, δημιουργεί δύο κόσμους σε μια αναγκαστική χρήση της σκηνής του Olivier. Μεγάλο μέρος της σκηνής καταλαμβάνεται από έναν ανοιχτό χώρο - μέρος ενός ερειπωμένου σπιτιού - που περιστασιακά περιέχει ξυλόγλυπτα έπιπλα και ενσωματώνεται με το δάσος. Είναι αυτός ο φυσικός κόσμος που καταπνίγει την ανθρωπογενή δομή; Αυτός ο νόμος της Μήδειας επιβεβαιώνει την κυριαρχία του στους άνδρες; Αντίθετα, το παλάτι του Κρέοντα είναι όμορφο, υπερυψωμένο, αλλά σβήνει στο βάθος, ένας κόσμος καπνού, καθρέφτες και φαντάσματα.

Άλλο ένα έργο που ερμηνεύει το θέμα των προσφύγων και των θυμάτων πολέμου είναι **"The Boy In The Striped Pyjamas" (2015)**.

Τοποθεσία: Chichester Festival Theatre, Chichester, UK

Σκηνοθέτης: Joe Murphy

Σκηνογράφος: Robert Innes Hopkins

Η σκηνική προσαρμογή του "The Boy In The Striped Pyjamas" κάνει το ντεμπούτο του στο Chichester Festival Theatre το 2015. Τοποθετείται στα μέσα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και διηγείται από τον 8χρονο Μπρούνο, γιο διοικητή στρατοπέδου συγκέντρωσης, στο επίκεντρο για την απίθανη ιστορία της φιλίας ανάμεσα στον Μπρούνο και ένα Εβραίο αγόρι στην άλλη πλευρά του φράχτη. Βασισμένο στο μυθιστόρημα του John Boyne, διασκευάστηκε για το θεατρικό σκηνή από τον Angus Jackson. Ο σχεδιασμός της σκηνής αντικατοπτρίζει έξυπνα τη φρικτή ομορφιά της ιστορίας. Η χρήση μιας στρογγυλής πλατφόρμας, η οποία ανυψώνει τους χαρακτήρες σε διάφορα επίπεδα, απεικονίζει ένα ιεραρχικό χάσμα μεταξύ όλων που εμπλέκονται στο Ολοκαύτωμα, περιγράφοντας τελικά την πραγματική διαφορά μεταξύ του κακού των ναζιστοποιημένων ενηλίκων και της μακάριας άγνοιας της παιδικής αθωότητας.

Άλλο ένα παράδειγμα - μουσική παράσταση **"Ragtime" (2009)**.

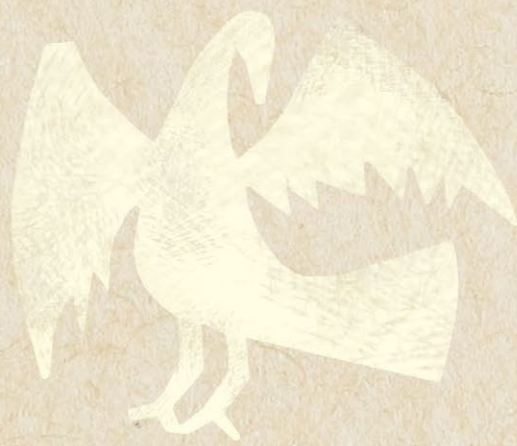
Τοποθεσία: Broadway, Neil Simon Theatre

Σκηνοθέτης: Marcia Milgrom Dodge and James Moore

Σκηνογράφος: Derek McLane

Το βιβλίο του Terrence McNally, προσαρμοσμένο από την ιστορική μυθοπλασία του E. L. Doctorow του 1975, που διαδραματίζεται στην αλλαγή του 19ου αιώνα στη Νέα Υόρκη, παρουσιάζει τρεις βασικές γραμμές - μια πλούσια οικογένεια WASP, έναν φτωχό Εβραίο μετανάστη με την κόρη, και ένα ανύπαντρο ζευγάρι αφροαμερικανούς με ένα μωρό, που συνδέονται με πραγματικούς χαρακτήρες όπως ο βιομήχανος Χένρι Φορντ, η αναρχική Έμα Γκόλντμαν, ο ψευδαισθηματιστής Χάρι Χουντίνι και άλλοι. Μέσα από αυτό το καλειδοσκόπιο, έρχονται στο προσκήνιο τα κρίσιμα ζητήματα - οι μετανάστες, η ενδυνάμωση των γυναικών, τα δικαιώματα των εργαζομένων, η φτώχεια των παραγκουπόλεων και η φυλετική δικαιοσύνη.

3.3. THE PLACE OF PEACE: ΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ

Δεδομένου ότι η γλώσσα της τέχνης είναι κατανοητή σε οποιονδήποτε, είναι σε θέση να δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα και να προκαλέσει συναισθήματα. Το κύριο καθήκον των καλλιτεχνικών και μουσικών επεισοδίων είναι να λειτουργούν ως διαπασών (ακουστικό εξάρτημα που εκπέμπει καθαρό μουσικό τόνο) ατμοσφαιράς για τα ντοκιμαντέρ. Έτσι δημιουργείται μία λογική, συναισθηματική και ταυτόχρονα ισοδύναμη μεταβατική αλυσίδα μεταξύ των επεισοδίων, ώστε να συντονιστεί ο θεατής με το συναίσθημα που θα του προκαλέσει η παρακάτω αλληλουχία - ιστορία - ντοκιμαντέρ.

Συνολικά, υπάρχουν 5 ιστορίες ντοκιμαντέρ που συνδέονται μεταξύ τους με 6 εικαστικά & μουσικά επεισόδια.

Εικαστικά & μουσικά επεισόδια που γίνονται στους δρόμους του Βερολίνου, τόσο στους δημόσιους τόπους που έχουν συγκεκριμένο ιστορικό και ουσιαστικό φορτίο, όσο και στους κοινούς αστικούς χώρους οι οποίοι αποτελούν ένα μέρος της σημερινής αστικής καθημερινότητας. Έτσι, τα εικαστικά και μουσικά επεισόδια θα πρέπει να έχουν ουσιαστική ή οπτική σύνδεση με την τοποθεσία τους.

Δεδομένου ότι το τοπίο των τοποθεσιών παίζει το ρόλο του κύριου σκηνικού χώρου, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα χαρακτηριστικά, τα υλικά, οι υφές, τα σχήματα, η κλίμακα, ο συνδυασμός χρωμάτων, ο φωτισμός - ό,τι παίζει ρόλο στην ατμόσφαιρα και στην ποιότητα του χώρου.

Για κάθε εικαστικό και μουσικό επεισόδιο, πρέπει να δημιουργηθεί μια εγκατάσταση - ένα συγκεκριμένο σύμβολο-κλειδί, το οποίο θα αποτελεί μία μεταφορά για την προσωπική ιστορία του ήρωα της παρακάτω ιστορίας - ντοκιμαντέρ, καθώς και μια αντανάκλαση της έννοιας του "χαμένου σπιτιού". Συμμετέχοντες των δράσεων είναι οι σολίστ της ομάδας "Viltse" όπου θα αλληλεπιδράσουν με αυτά τα αντικείμενα στα εικαστικά & μουσικά επεισόδια.

Οι εγκαταστάσεις πρέπει να είναι κινητές, προσωρινές, οικολογικές, ασφαλείς, εύκολες στην δράση.

Όλα τα εικαστικά και μουσικά επεισόδια θα πρέπει να έχουν λογική συνέχεια. Όντας ξεχωριστές ενότητες όλου του έργου, θα πρέπει να δίνουν μορφή στο ίδιο το έργο, να του δίνουν ανάπτυξη, από την αρχή μέχρι την κορύφωση στο φινάλε.

3.4. Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Ο ορισμός, η ερμηνεία και οι μεταφορικές έννοιες του «σπιτιού» ήταν πάντα ένα από τα βασικά σύμβολα του εθνικού πολιτισμού. Αρχικά προορισμένο να προστατεύσει ένα άτομο από τις περιβαλλοντικές καταστροφές, το «σπίτι» έχει αποκτήσει ηθικά και πνευματικά στοιχεία στην αρχετυπική του εικόνα: το σπίτι ως κατοικία, ανεξαρτησία, απαραβίαστο. σπίτι ως οικογένεια, γυναίκα, αγάπη, τεκνοποίηση, μονιμότητα. σπίτι ως παράδοση, έθνος, λαός, ιστορία κ.λπ.

Από τη μια πλευρά, το σπίτι ανήκει στον άνθρωπο. Από την άλλη, συνδέει ένα άτομο με τον έξω κόσμο, όντας κατά μία έννοια ένα μοντέλο μικρής κλίμακας του έξω κόσμου. Οι παραδοσιακές έννοιες του σπιτιού περιλαμβάνουν: έναν εγγενή χώρο, ένα πνευματικό φυλαχτό, ένα μέρος προστασίας, το κέντρο του κόσμου. Επομένως, η απώλεια ή η αναγκαστική απομάκρυνση από το σπίτι με όλες τις έννοιες, προσωπική, εθνική και παγκόσμια, προκαλεί τον επαναπροσδιορισμό και την επανεκτίμηση του σπιτιού ως συστατικού του παγκόσμιου συστήματος.

Το concept για τα εικαστικά-μουσικά επεισόδια της ταινίας "The Place of Peace" βασίζεται σε μια πολυεπίπεδη ερμηνεία του σπιτιού μέσω των αναφορών:

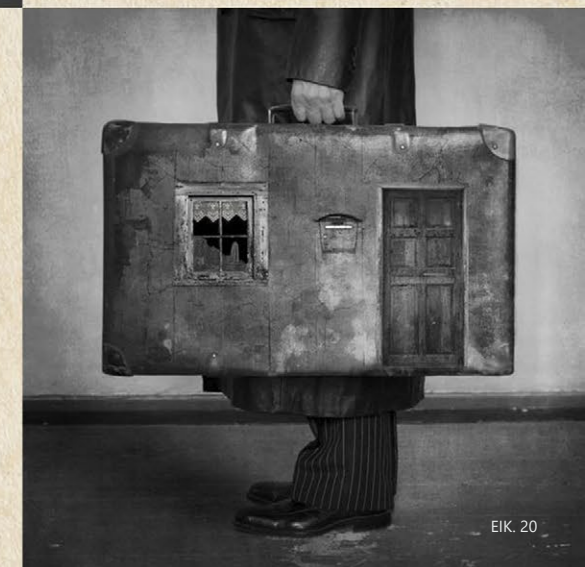
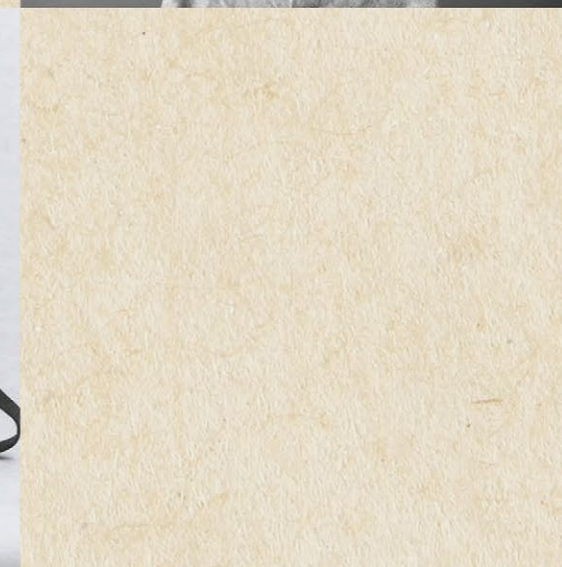
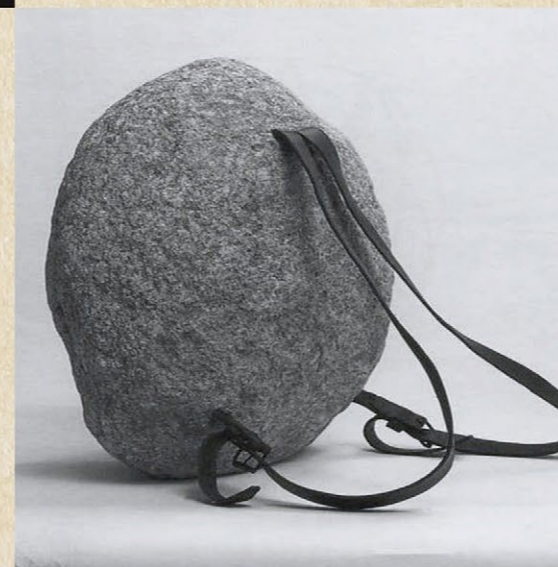
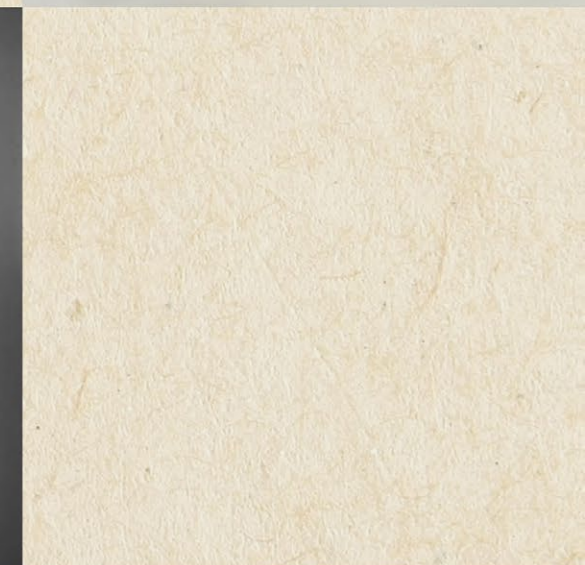
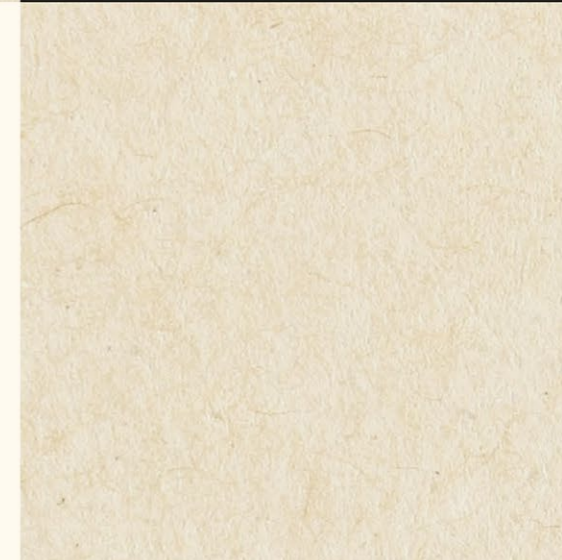
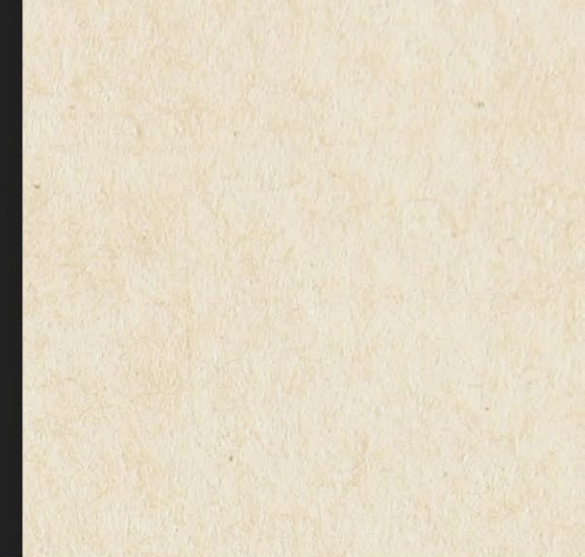
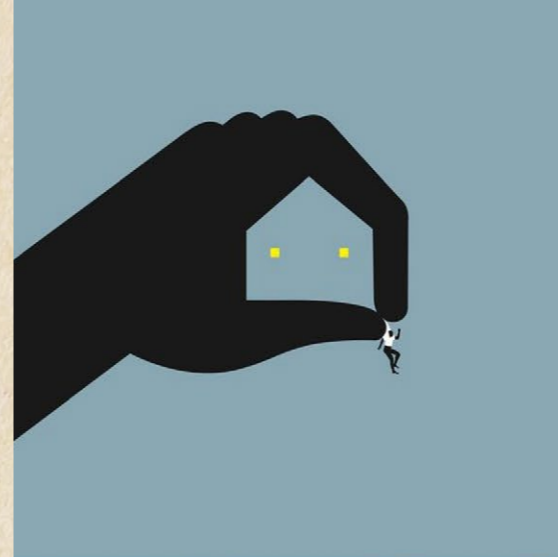
- σπίτι ως σύμβολο
- σπίτι ως ανάμνηση
- σπίτι ως μητρότητα
- σπίτι ως «μικρή πατρίδα»
- σπίτι ως θυσία.

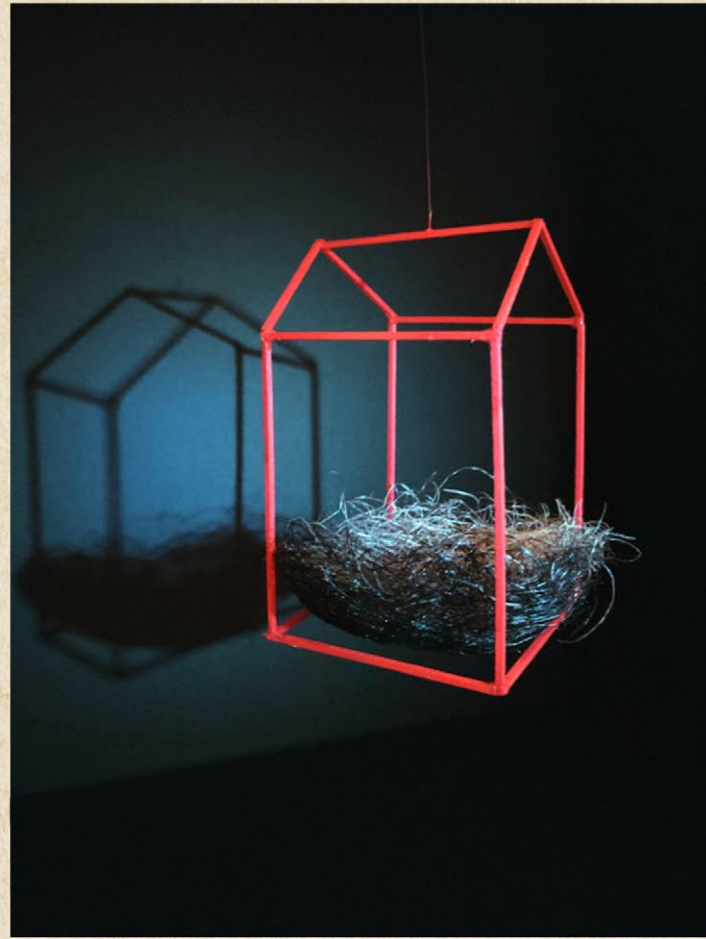
Ενώ κάθε εικαστικό-μουσικό επεισόδιο συνδέεται με ένα συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ και είναι μια ξεχωριστή και ολοκληρωμένη ιστορία, όλες οι παραστάσεις καθώς και όλα τα ντοκιμαντέρ έχουν μια κοινή κεντρική νότα - την Ουκρανία: αγαπημένη αλλά χαμένη, πλούσια

αλλά κλεμμένη, ανθισμένη αλλά κατεστραμμένη, ειρηνική αλλά μαχόμενη, δυνατή αλλά τραυματισμένη.

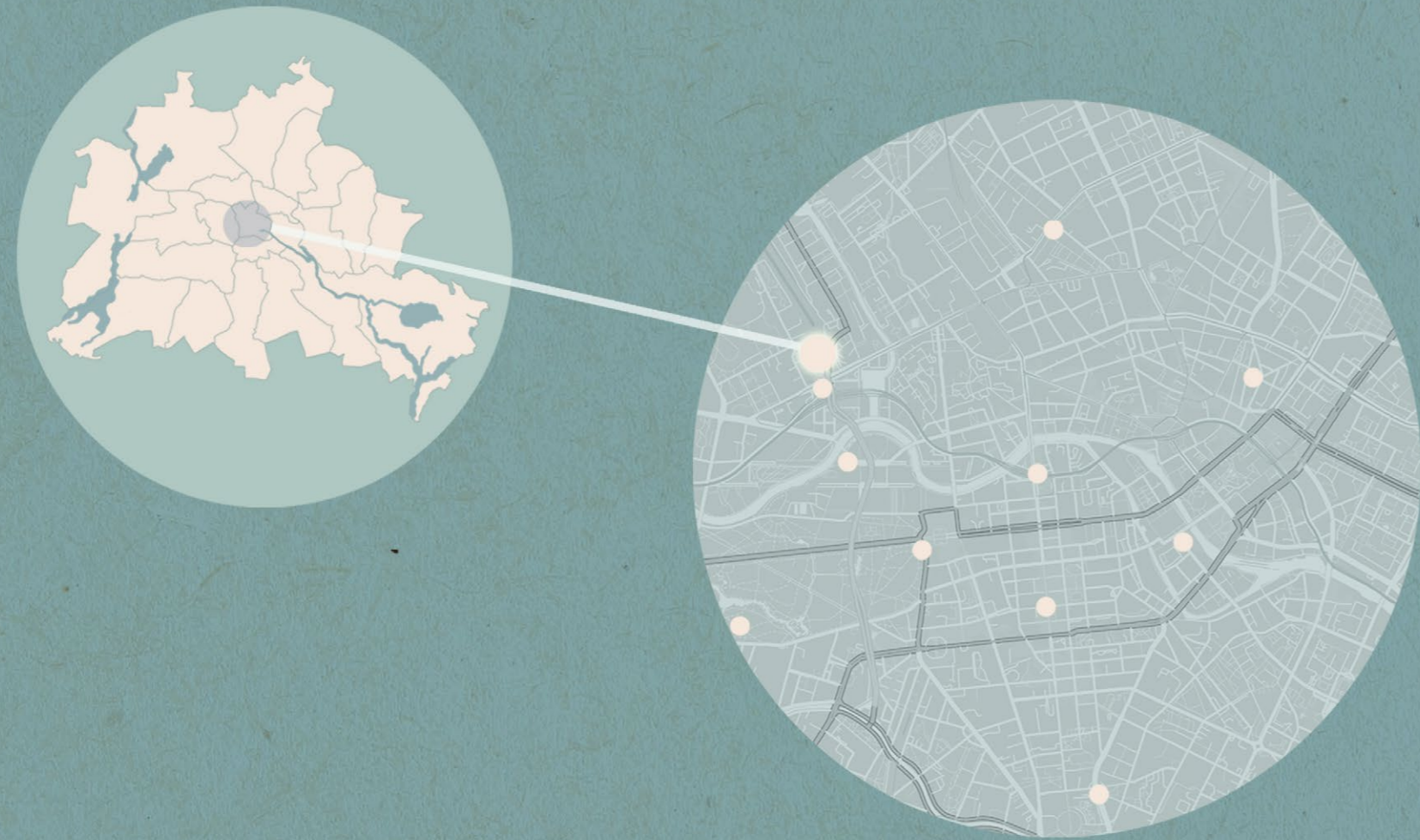
Μετά από διαφορετικές ερμηνείες του σπιτιού σε εικαστικά-μουσικά επεισόδια που συνδέονται με τα ντοκιμαντέρ, το φινάλε της ταινίας ολοκληρώνεται με την πιο ιερή ερμηνεία του σπιτιού στην ουκρανική κουλτούρα - το σπίτι ως οικογένεια.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ I_MOODBOARD

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ Ι_ΜΑΚΕΤΑ ΙΔΕΑΣ

HAUPTBAHNHOF

Ο σιδηροδρομικός σταθμός Hauptbahnhof επιλέχτηκε ως σκηνικός χώρος για το πρώτο επεισόδιο επειδή είναι το πρώτο σημείο όπου συνήθως φτάνουν οι πρόσφυγες. Είναι ταυτόχρονα και το σημείο άφιξης και αναχώρησης.

3.5. ΠΡΟΤΑΣΗ

3.5.1. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ Ι: Η ΑΦΙΞΗ

Εγκατάσταση: φωλιές που μεταφέρονται από τους ερμηνευτές ως σακίδια.

Δράση: οι ερμηνευτές βρίσκονται στις φωλιές τους σε διάφορα μέρη του Hauptbahnhof και ξυπνούν ακούγοντας τη φωνή να τραγουδά ένα ουκρανικό τραγούδι. Μαζεύουν τις φωλιές τους, τις φορούν σαν σακίδια και ακολουθώντας την τραγουδιστική φωνή συναντιούνται σε ένα σημείο του σταθμού.

Αναφορά σεναρίου: Εισαγωγή & 1η ιστορία: η Ναταλία και ο γιος της.

Το εικαστικό μουσικό επεισόδιο συσχετίζοντάς το με το ντοκιμαντέρ συμβολίζει την ανάγκη της μητέρας να δημιουργήσει μια νέα φωλιά/σπίτι για να προστατέψει και να μεγαλώσει το παιδί της.

Τόπος: σιδηροδρομικός σταθμός Hauptbahnhof

Έννοια: η ιδέα της πρότασης βασίζεται, πρώτον, στη μεταφορική σύγκριση του σπιτιού με μια φωλιά και, κατά συνέπεια, ένα ζεστό και ασφαλές μέρος για να βρίσκεσαι.

Δεύτερον, στο βαθμό που οι πρόσφυγες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα φυσικά σπίτια τους βιαστικά, μετέτρεψαν τον ορισμό του σπιτιού από το εξωτερικό κτίριο στο εσωτερικό συναίσθημα. Έτσι, ό,τι κι αν τους συμβεί, όπου κι αν μείνουν, μπορούν πάντα να κουβαλούν την αίσθηση του σπιτιού που θα τους ζεσάνει.

Τρίτον, στις περισσότερες περιπτώσεις οι άνθρωποι που έφυγαν δεν πήραν μαζί τους κάποια εύλογα χρήσιμα πράγματα, αλλά πήραν κάτι αγαπημένο στην καρδιά τους, κάτι που μπορεί να μην είναι χρήσιμο, αλλά έχει μεγάλη σημασία για έναν άνθρωπο, κάτι που κρατά τις αναμνήσεις από τις ειρηνικές ζωή και το μητρικό σπίτι και βοηθά στη δημιουργία της ατμόσφαιρας του σπιτιού στο νέο μέρος.

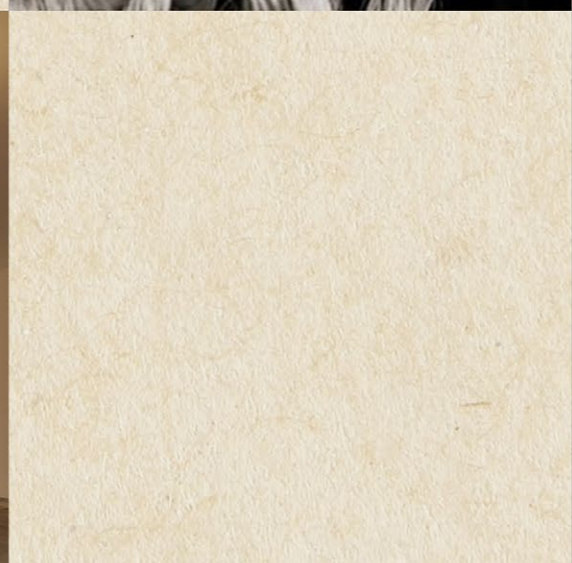
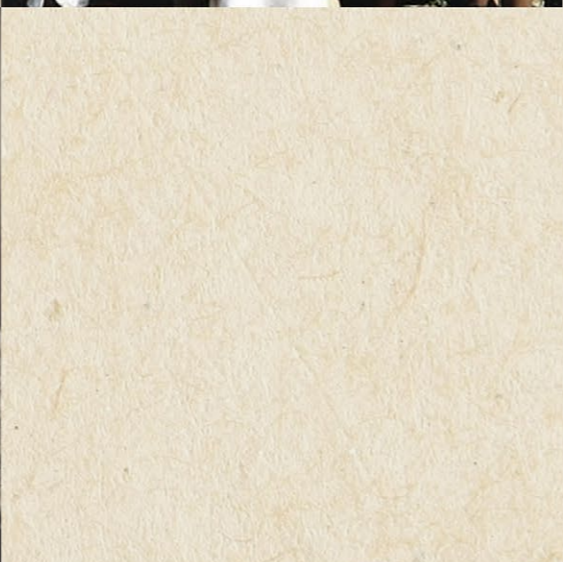
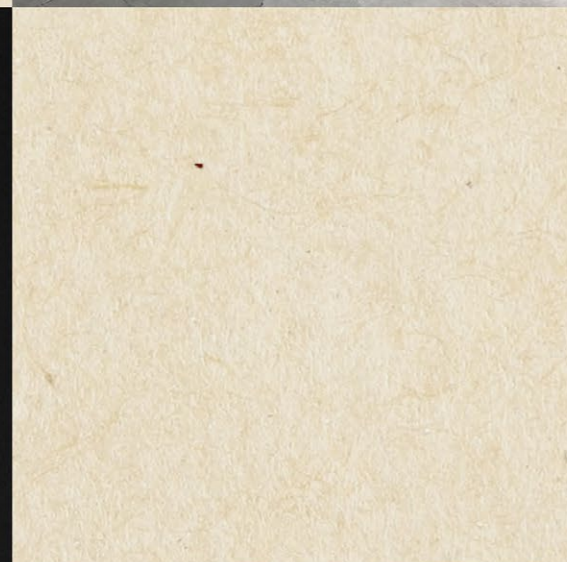
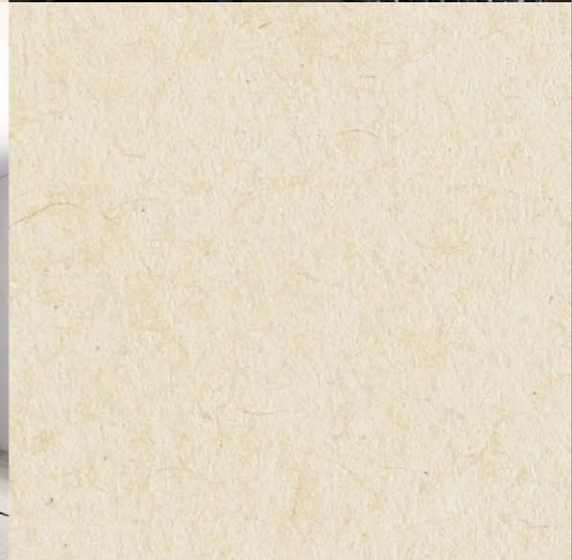
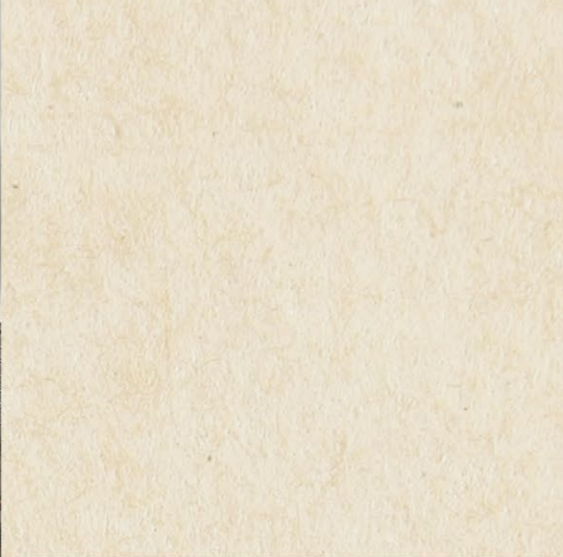
Τέλος, πολλοί Ουκρανοί που έγιναν πρόσφυγες δεν ξέρουν πότε και αν θα μπορέσουν να επιστρέψουν στην Ουκρανία, οπότε λογοτεχνικά χτίζουν το σπίτι τους σε άλλο μέρος, μια άλλη χώρα, όπως τα πουλιά κάνουν από την αρχή τις φωλιές τους μετά τη μετανάστευση.

Στο βαθμό αυτό το εικαστικό-μουσικό επεισόδιο είναι ταυτόχρονα και εισαγωγικό και αναφέρεται στην 1η ιστορία ντοκιμαντέρ, η φωλιά ως σακίδιο αφηγείται την ιστορία όλων των (Ουκρανών) προσφύγων, καθώς και την προσωπική ιστορία της Ναταλίας με τον γιο της.

3.5.1. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ Ι: ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ II_MOODBOARD

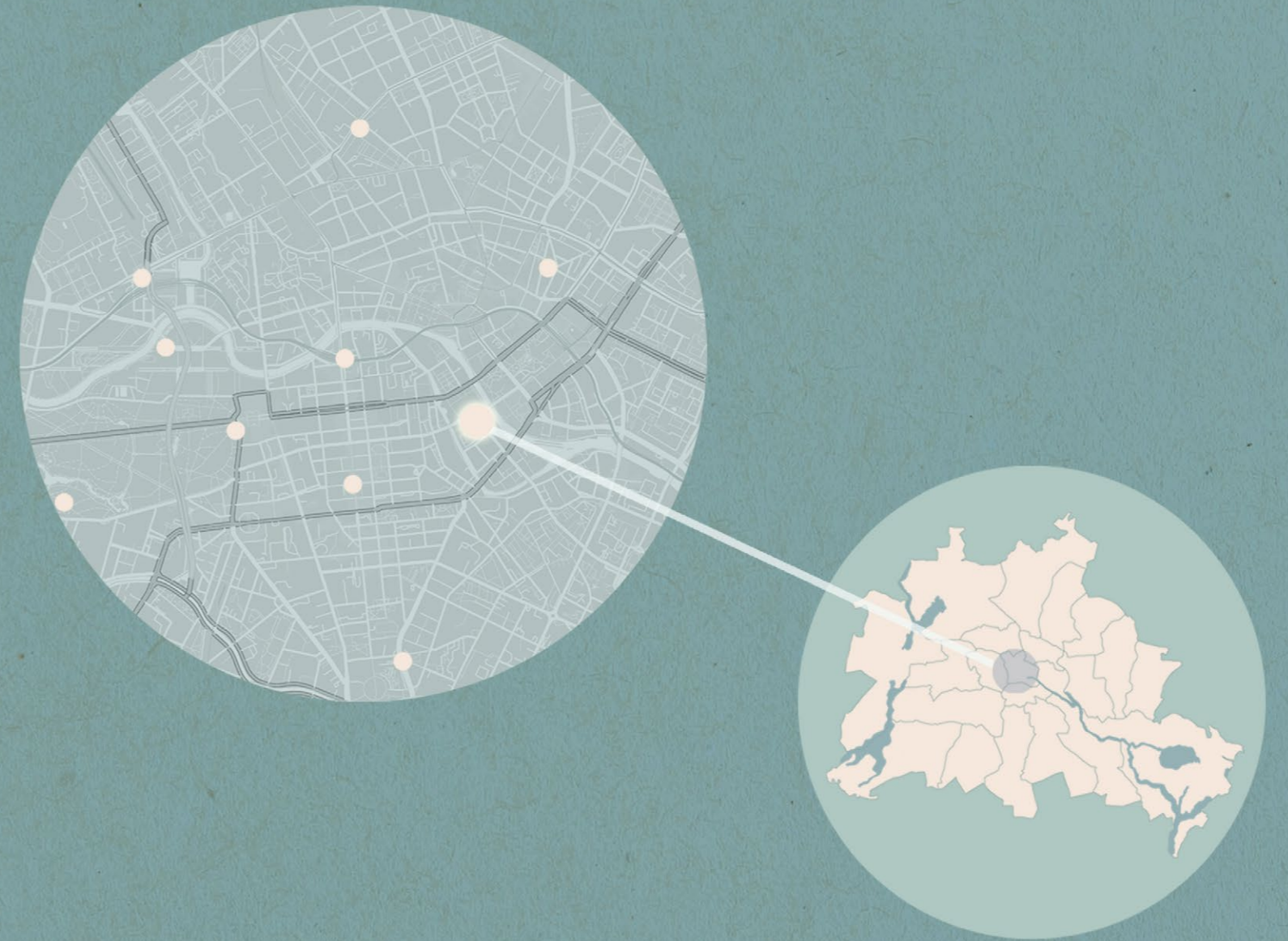
ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΙΙ_ΜΑΚΕΤΑ ΙΔΕΑΣ

MUSEUMSINSEL

Το Museumsinsel επιλέχθηκε για το επεισόδιο II, πρώτον, ως τόπος υψηλής αισθητικής και πολιτιστικής αξίας και ως μέρος συγκέντρωσης πολλών έργων τέχνης. Δεύτερον, μπροστά από το Berliner Dom υπάρχει μια πλατεία με πρόσφατα φυτεμένα δέντρα, τα οποία δημιουργούν το απαραίτητο εννοιολογικό πλαίσιο για την εγκατάσταση.

3.5.2. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΙΙ: ΡΙΖΕΣ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

Εγκατάσταση: ένα δέντρο με ρίζες, που επιπλέει στον αέρα. Οι ρίζες του δέντρου είναι διακοσμημένες με κορδέλες σε παραδοσιακό ουκρανικό στυλ.

Δράση: οι ερμηνευτές ξετυλίζουν τις ρίζες του δέντρου, στολίζοντας τις με τις κορδέλες.

Αναφορά σεναρίου: η 2η ιστορία: ο κύριος Βαλέρι και η γυναίκα του Βαλεντίνα.

Σχετικά με αυτό το ντοκιμαντέρ, το δέντρο με τις ρίζες που αιωρούνται στον αέρα συμβολίζει τους ίδιους τους ήρωες, που βγήκαν από το σπίτι και την πατρίδα τους με τις «ρίζες», τις συνήθειες, τον τρόπο ζωής, το συνηθισμένο περιβάλλον τους.

Τόπος: Museumsinsel (Το Νησί των Μουσείων)

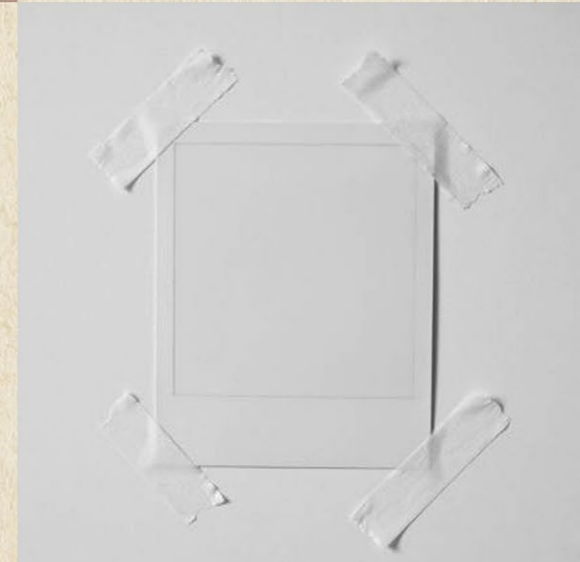
Έννοια: ένα δέντρο με ρίζες που επιπλέουν στον αέρα συμβολίζει την εξαγωγή από το πλαίσιο, από το φυσικό του περιβάλλον. Πρόκειται για σπασμένες παραδόσεις και συνδέσεις με κάτι που είναι ζωτικής σημασίας, για την αβεβαιότητα, την απουσία «εδάφους» και της σταθερότητας.

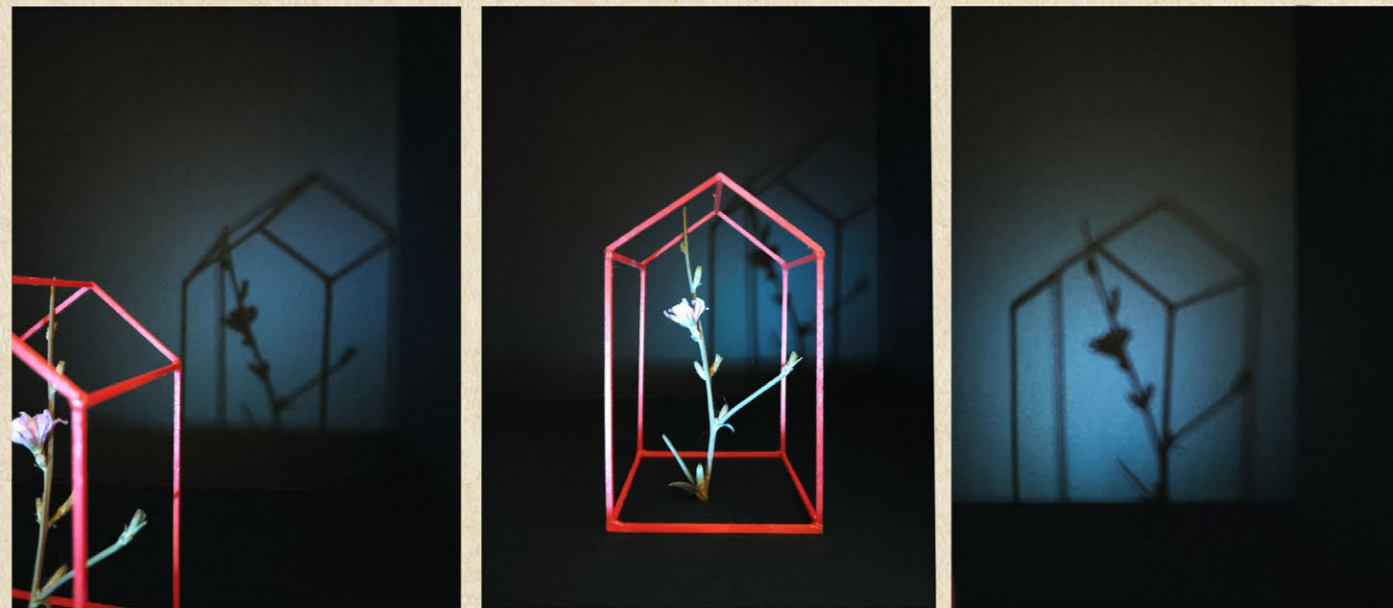
Η διαδικασία του ξετυλίγματος των ριζών και του στολισμού τους με τις κορδέλες παραπέμπει στην ουκρανική παράδοση ξεμπλέγματος της κοτσίδας της νύφης, του βουρτσίσματος των μαλλιών της, και του στολισμού με στεφάνι λουλουδιών, από τη μητέρα της και τις φιλενάδες τις το πρωί της ημέρας του γάμου της. Συνήθως αυτή η διαδικασία ακολουθείται από το τελετουργικό τραγούδι. Αυτή η ιδέα διατηρείται και στο εικαστικό-μουσικό επεισόδιο: όταν οι ερμηνευτές (οι σολίστ του συγκροτήματος "Viltse") ξεπλένουν τις ρίζες του δέντρου και τις στολίζουν με τις κορδέλες, τραγουδούν το παραδοσιακό ουκρανικό τραγούδι.

3.5.2. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΙΙ: ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

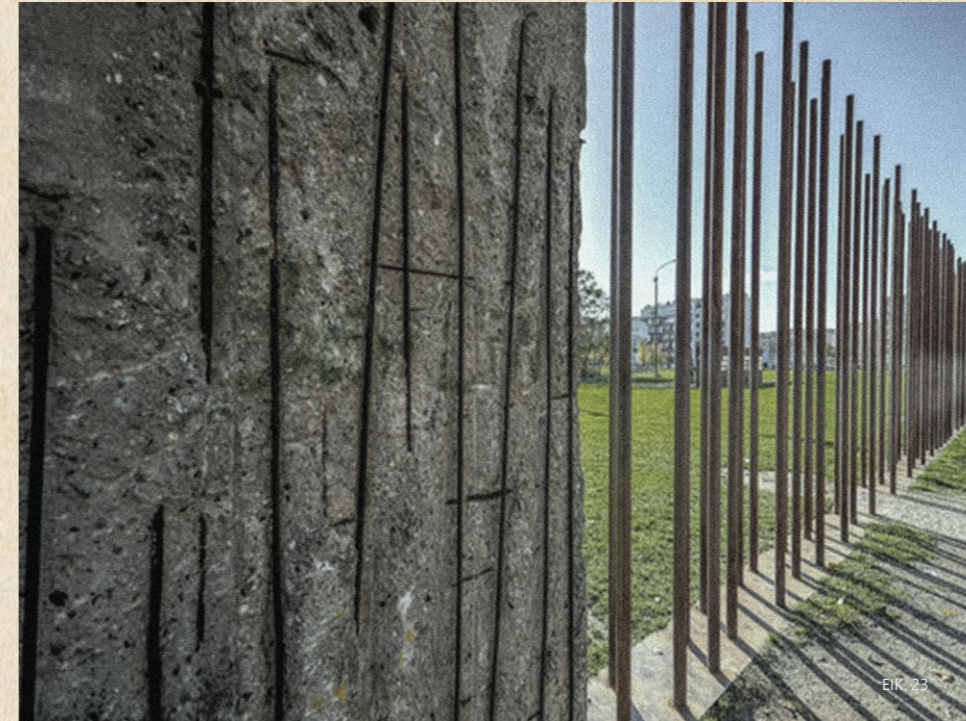

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ III_MOODBOARD

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΙΙΙ_ΜΑΚΕΤΑ ΙΔΕΑΣ

Αυτός ο τόπος επιλέχθηκε για την μεγάλη και θλιβερή ιστορία του, ως χώρος μνήμης, ως μια υπενθύμιση της ζωής «πριν» / «μετά» και ως ευκαιρία για τη ζωή από το καινούργιο κεφάλαιο. Το παλιό μέταλλο και το σκυρόδεμα δημιουργούν αντιθετικό φόντο σε αέρινα κατάλευκα σεντόνια, συμβολίζοντας τη συνύπαρξη απaráμιλλων και αντίθετων πραγμάτων, τα δίπολα παλιού / νέου, θανάτου / νέας ζωής, βαρύτητας / ευελιξίας.

BERLIN WALL MEMORIAL

3.5.3. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΙΙΙ: ΦΥΤΕΜΕΝΗ ΖΩΗ

Εγκατάσταση: κατάλευκα σεντόνια κρεμασμένα για στέγνωμα στον αέρα. Τα σεντόνια έχουν τσέπες με τα φυτά που είναι φυτεμένα μέσα τους.

Δράση: οι παρουσιάστριες πλησιάζουν τα κρεμασμένα σεντόνια, κρατούν τα φυτά στα χέρια τους και τα φυτεύουν στις τσέπες των σεντονιών.

Αναφορά σεναρίου: η 3η ιστορία: η Αναστασία.

Σχετικά με τους ήρωες αυτού του ντοκιμαντέρ, τα λευκά σεντόνια αναφέρονται στη νέα ζωή, στο μελλοντικό νεογέννητο μωρό, στην ελπίδα για ευτυχία, στην αγνότητα της μητρότητας και στη σχέση μητέρας/παιδιού.

Τόπος: Die Berliner Mauer (Berlin Wall Memorial).

Έννοια: Τα λευκά σεντόνια που είναι κρεμασμένα στον αέρα συμβολίζουν την αγνότητα, την ελπίδα και τη νεότητα. Είναι γεμάτα φως και αέρα και συνδέονται με ένα νέο κεφάλαιο για τη ζωή, τη δεύτερη ευκαιρία, την υπόσχεση-για κάτι καλύτερο.

Τα φυτά που φυτεύονται μέσα στις τσέπες των σεντονιών είναι το περιεχόμενο ενός νέου κεφαλαίου - η νίκη της ζωής έναντι στο θάνατο. Τα σεντόνια αναφέρονται επίσης στο νεογέννητο μωρό, στη φροντίδα και την τρυφερότητα, στη σχέση μητέρας και παιδιού και στην άνευ όρων αγάπη.

*I want to get
I want to keep
I want to say
I want to tell
I want to see
I want to learn
I want to know
I want to know
I want to control
I want to hold
I want to feel
I want to remember*

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ IV_MOODBOARD

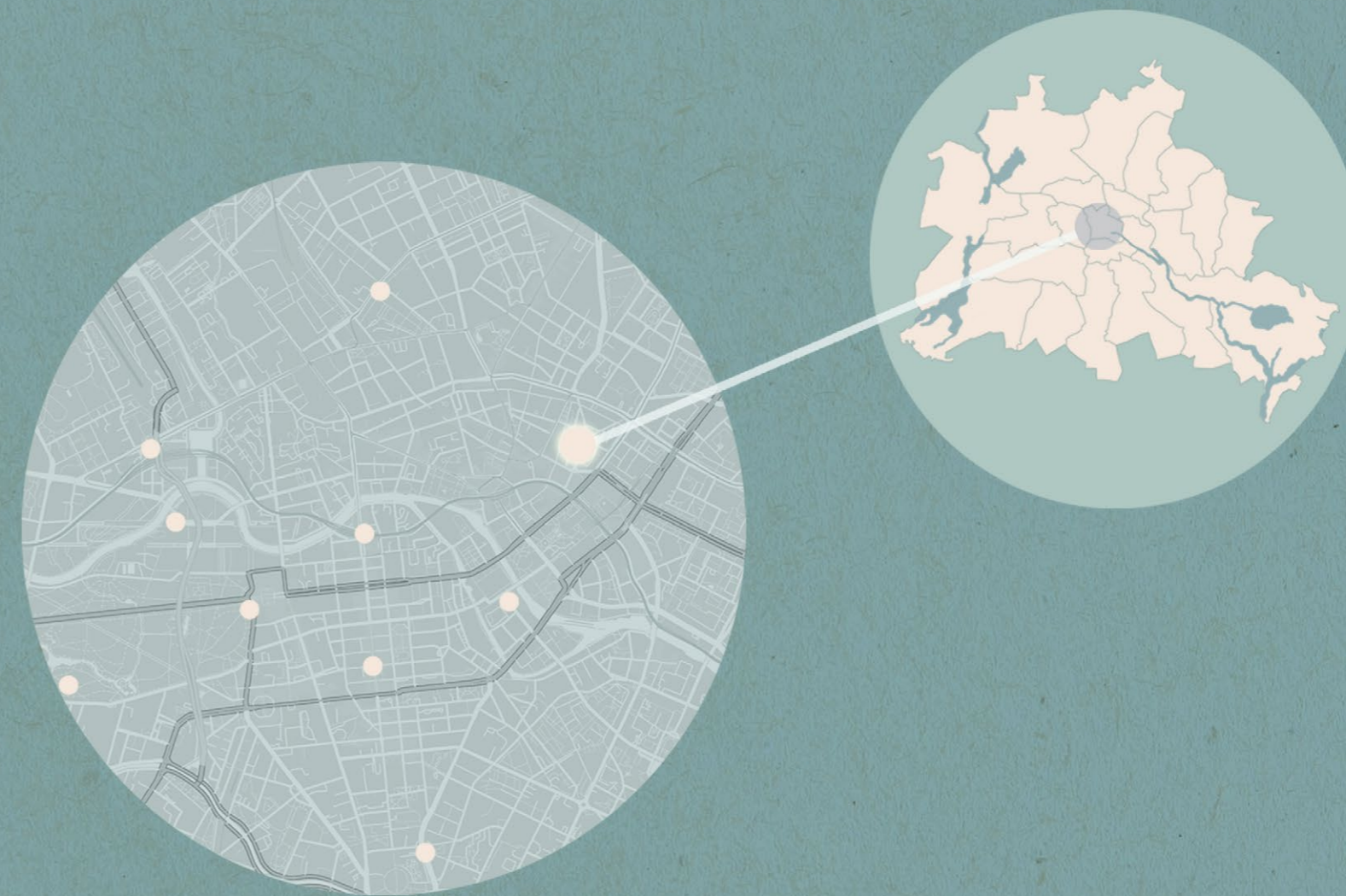
ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ IV_ΜΑΚΕΤΑ ΙΔΕΑΣ

ALEXANDERPLATZ

Αυτός ιστορικός χώρος γνώρισε δραματικές ιστορικές αλλαγές και γεγονότα: επαναστάσεις, συναντήσεις, τραγωδίες, ερείπια, ανακαινίσεις και ανακατασκευές. Παρ' όλα αυτά στις μέρες μας, αυτός ο τόπος είναι γεμάτος ζωή, ενέργεια και ζωντανή ποικιλομορφία που μεταμορφώνει το παρελθόν του σε πλατφόρμα για το παρόν και το μέλλον. Σε σχέση με την εγκατάσταση η Alexanderplatz έχει εννοιολογική σύνδεση, δείχνοντας ότι μετά από όλες τις δυσκολίες, τις καταστροφές και τις τραγωδίες μπορεί να υπάρξει (και σίγουρα θα υπάρξει) η αναβίωση και η άνθηση της ζωής.

3.5.4. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ IV: ΠΟΛΗ ΣΤΟ ΧΑΛΙ

Εγκατάσταση: ένα χαλί με γεωμετρικό στολίδι σε παραδοσιακό στυλ Hutsul (περιοχή στα Καρπάθια όρη) και μοντέλα μικρών σπιτιών που ταιριάζουν στο μέγεθος του στολιδιού και στην κάτοψη μοιάζουν με τον χάρτη ενός ουκρανικού χωριού.

Δράση: οι ερμηνευτές κάθονται στο χαλί και παίζουν με τα σπιτάκια όπως συνήθως τα παιδιά παίζουν με lego ή με τους κύβους. Οι ερμηνευτές μετακινούν τα παιχνιδιόσπιτα, προσπαθώντας να τα βάλουν στη σειρά σύμφωνα με το σχέδιο του χαλιού, κάνοντάς το να μοιάζει με τον χάρτη του χωριού ή μιας συνοικίας, με τους δρόμους, τις πλατείες και τα σπίτια.

Αναφορά σεναρίου: η 4η ιστορία: η Έλια.

Η εγκατάσταση είναι εμπνευσμένη από το επεισόδιο από τη συνέντευξη της Έλιας όπου αναφέρει ότι με τη βοήθεια ειδικής εφαρμογής στο τηλέφωνο για συγγενείς στρατιωτικών, μπορεί να ακολουθεί τους γονείς της όταν δεν μπορούν να έρθουν σε επαφή. Οι γονείς της έχουν σημειωθεί στην εφαρμογή ως τελείες στον χάρτη. Αν οι τελείες κινούνται, η Έλια ξέρει ότι οι γονείς της είναι ζωντανοί.

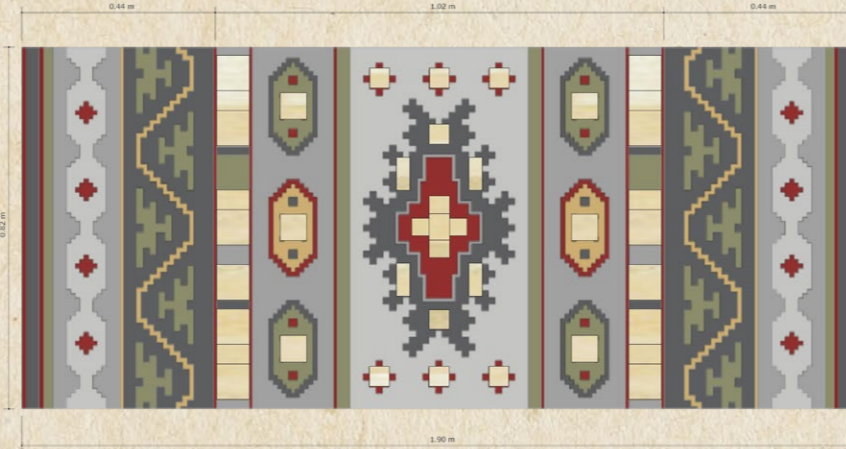
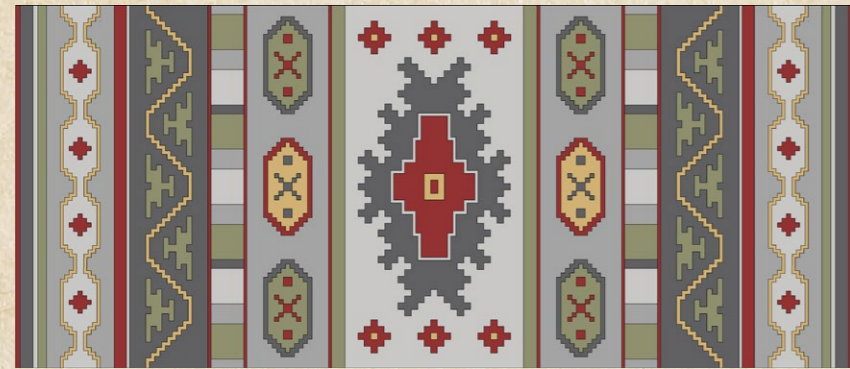
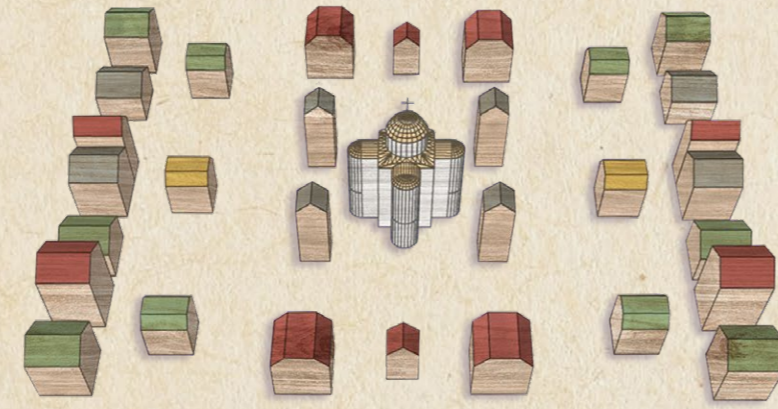
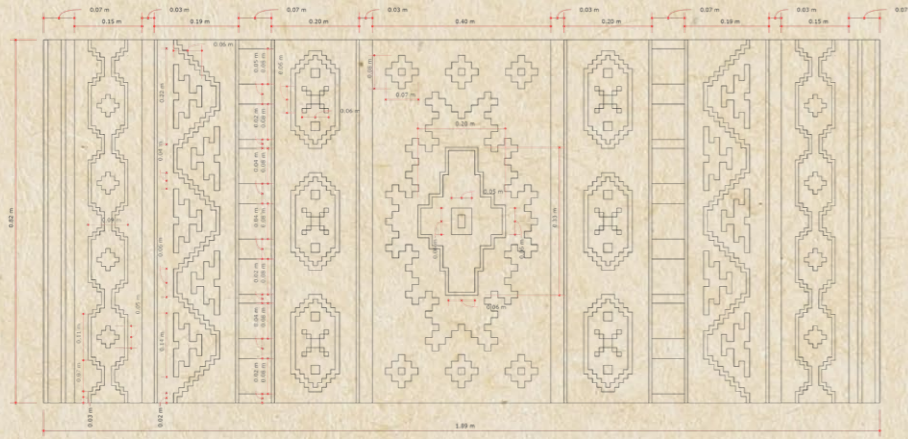
Τόπος: Alexanderplatz.

Έννοια: αντικατοπτρίζοντας την προσωπική ιστορία της Έλιας από τη μια πλευρά, η εγκατάσταση αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα όλων των Ουκρανών από την άλλη.

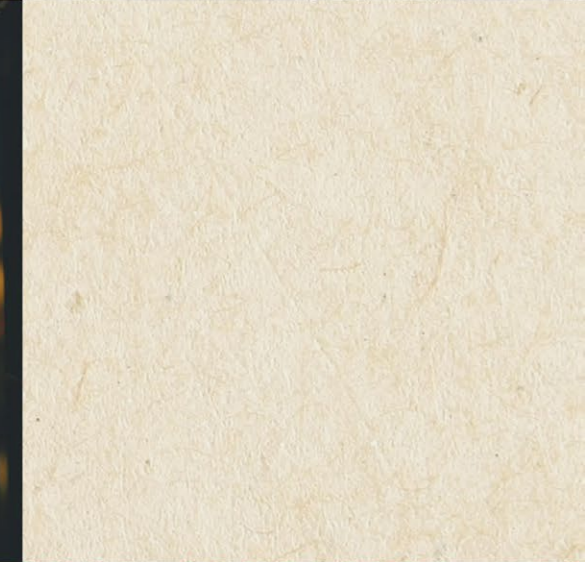
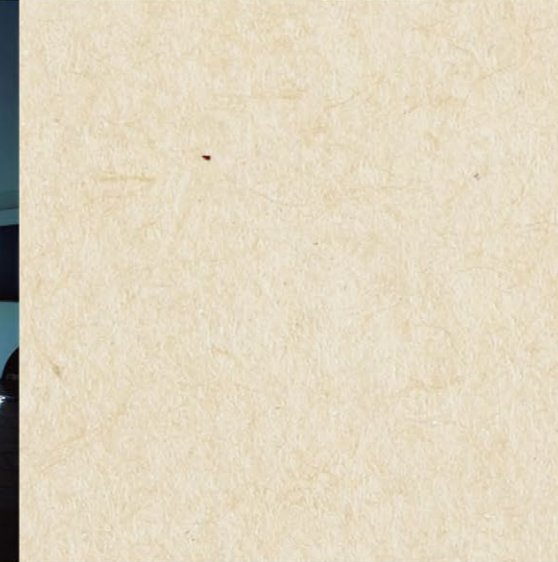
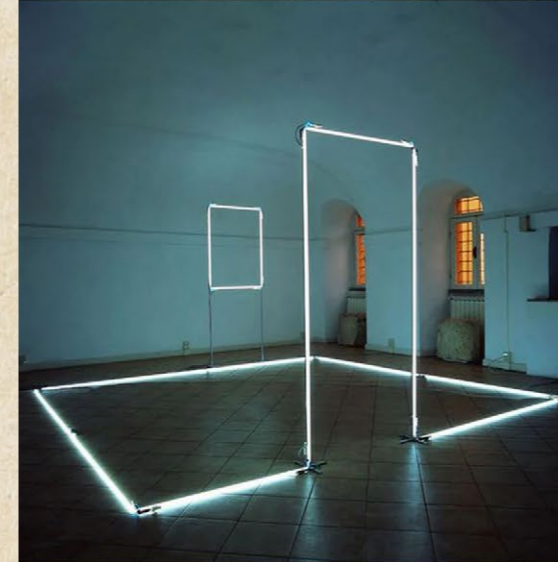
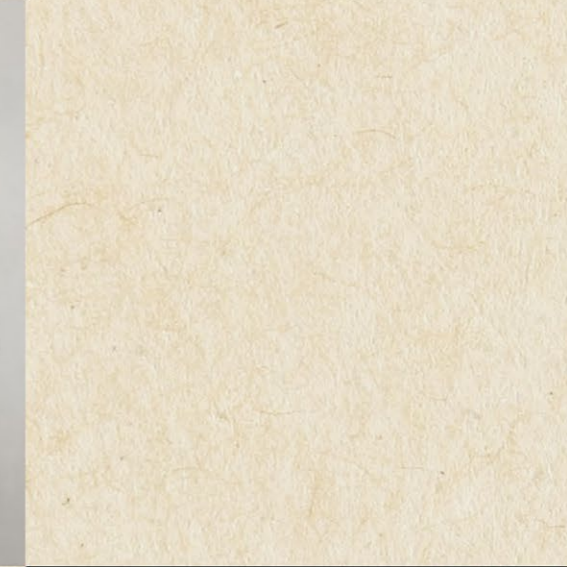
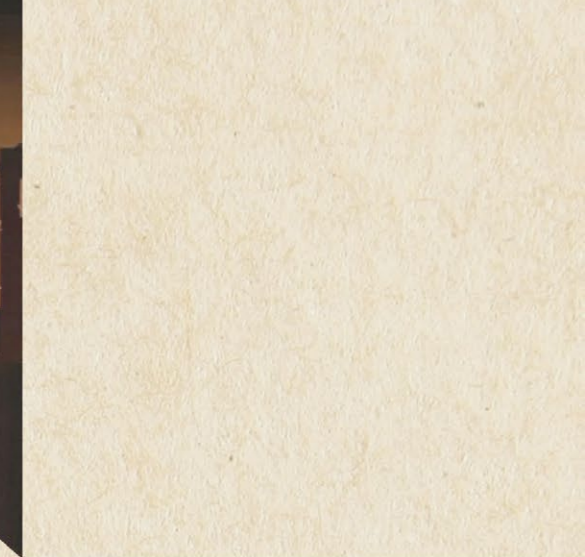
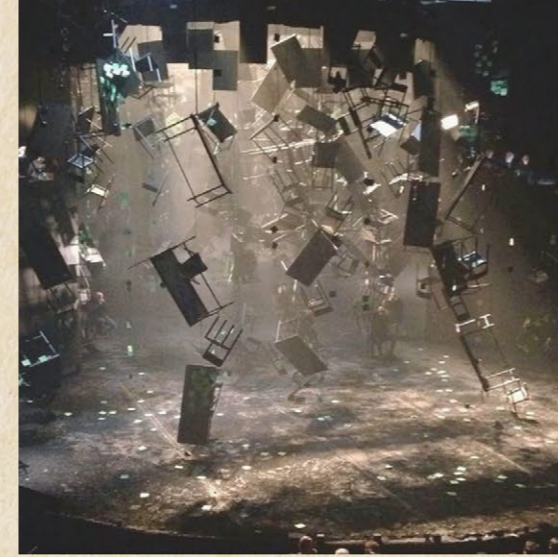
Κάθε μέρα σπίτια αλλά και ολόκληρα χωριά και πόλεις καταστρέφονται. Από τις 24/02/2022 μέχρι σήμερα οι Ρώσοι έχουν καταστρέψει περίπου 150.000 κτίρια, μεταξύ των οποίων σχολεία, νοσοκομεία, εκκλησίες, πανεπιστήμια, μουσεία, ιστορικά κτίρια, θέατρα, μνημεία, βιβλιοθήκες, γέφυρες, 132.000 ιδιωτικές κατοικίες, 17.500 πολυκατοικίες. Ενώ ορισμένες πόλεις καταστράφηκαν έως και 60-70% και έχουν ήδη αρχίσει να ανακατασκευάζονται, άλλες, ειδικά στην ανατολική και νότια Ουκρανία καταστράφηκαν ολοσχερώς, δεν κατοικούνται και δεν υπάρχουν πια.

Παρόλα αυτά, η εγκατάσταση δίνει την αίσθηση της ελπίδας. Όπως τα παιδιά που χτίζουν τις πόλεις των ονείρων τους με κύβους και lego, με την ίδια προσέγγιση γεμάτη αγάπη, ειλικρινή γοητεία και ενδιαφέρον, οι Ουκρανοί θα ξαναχτίσουν τη χώρα τους. Αυτό είναι το μήνυμα που προορίζεται να σταλεί μέσα από την εγκατάσταση και από αυτό το εικαστικό-μουσικό επεισόδιο.

3.5.4. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ IV: ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ

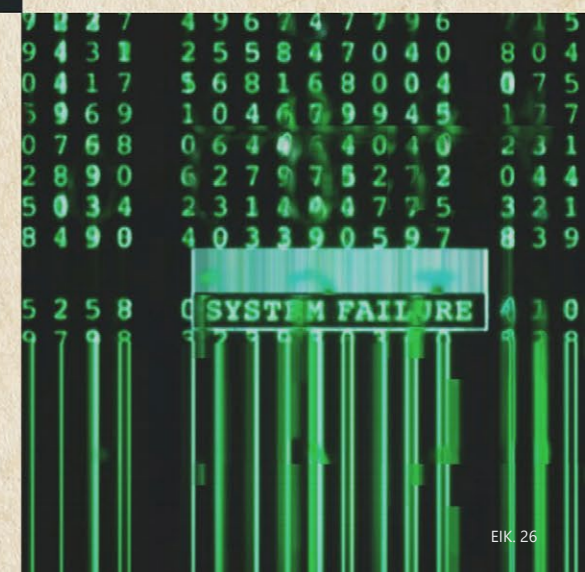

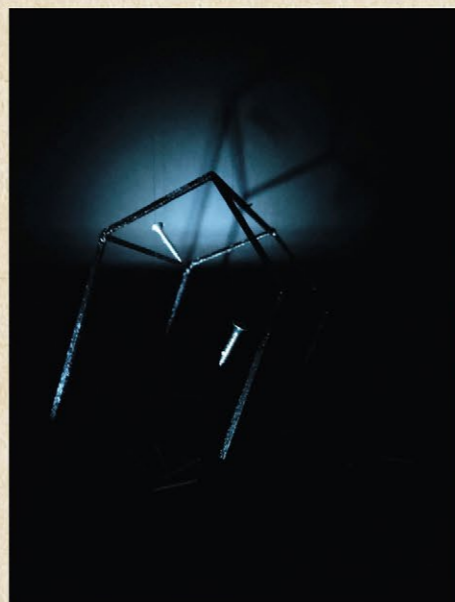
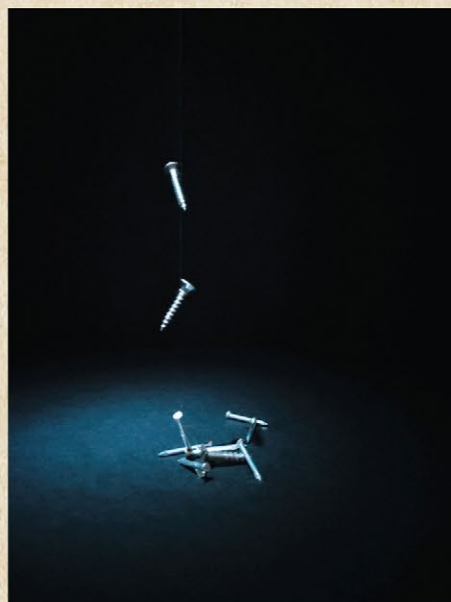
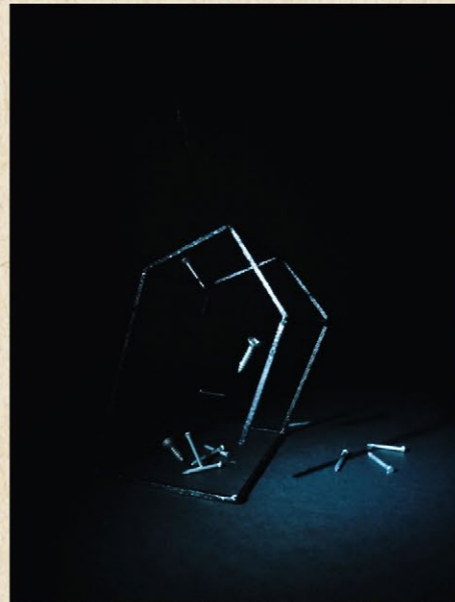
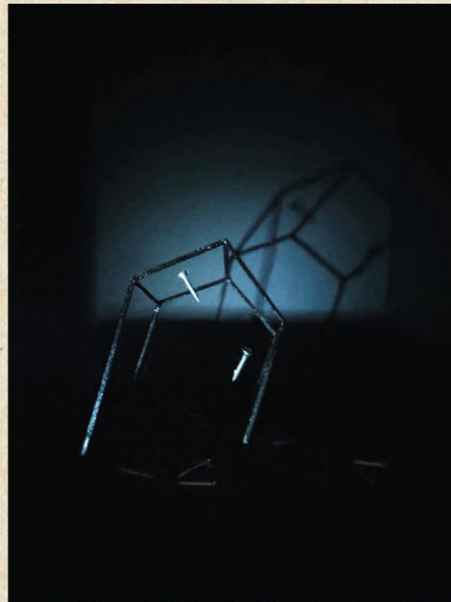
ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ V_MOODBOARD

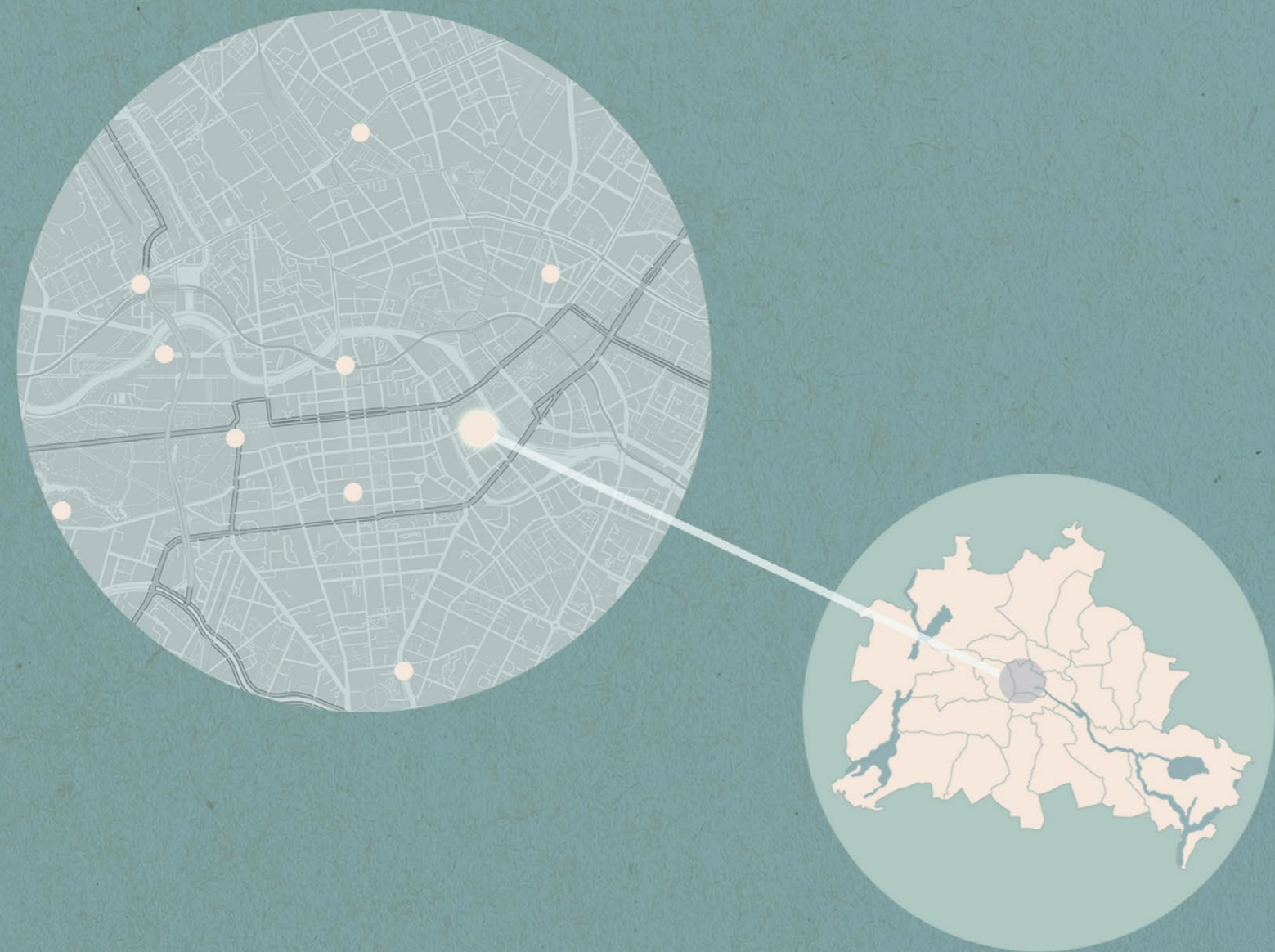
HERE
COULD BE A PHOTO
OF MY FRIEND

BUT HE HAS DIED
IN THE WAR

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ V_ΜΑΚΕΤΑ ΙΔΕΑΣ

SPREE TUNNEL

Ένα υπόγειο τούνελ με σκάλες και φώτα - είναι μέρος της καθημερινής ζωής των πολιτών ή των επισκεπτών του Βερολίνου. Οι άνθρωποι το χρησιμοποιούν χωρίς να του δίνουν ιδιαίτερη σημασία, αλλά ταυτόχρονα τους βοηθά να φτάσουν στον τελικό προορισμό τους. Το υπόγειο τούνελ επιλέγεται ως γραφικός χώρος λόγω των μεταφορικών του σημασιών, που συχνά παραπέμπουν σε «μετάβαση», αναζητώντας τη διέξοδο. Το να βλέπεις τις σκάλες και το φως στο τέλος του τούνελ είναι σαν να έχεις μια ελπίδα και έναν στόχο και να δεις τον τρόπο για να φτάσεις εκεί.

3.5.5. ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ V: ΕΞΟΔΟΣ

Αναφορά σεναρίου: η 5η ιστορία: Σεργί.

Δράση: οι ερμηνευτές τρέχουν κατά μήκος του τούνελ, αναζητώντας την έξοδο.

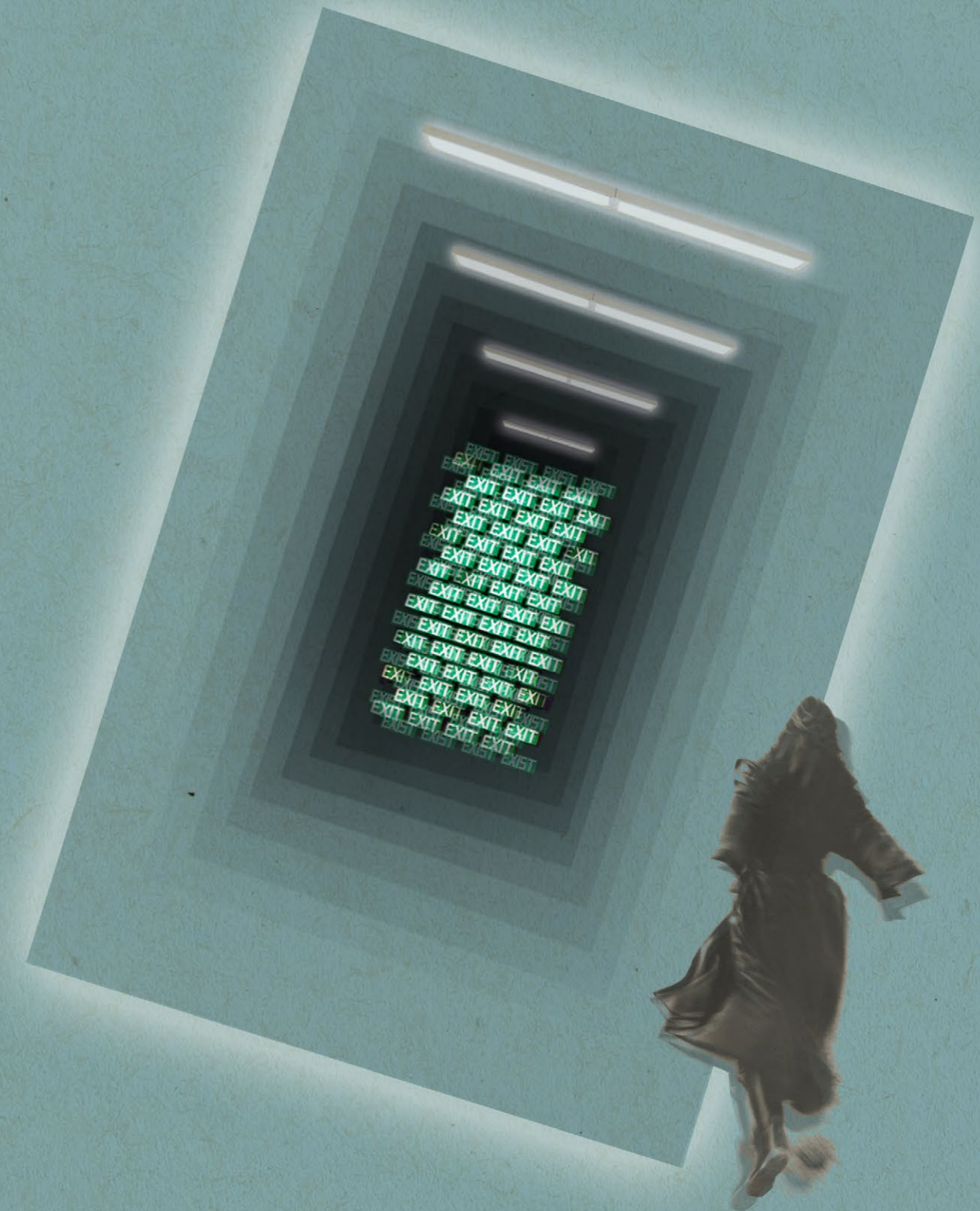
Αναφορά σεναρίου: η 5η ιστορία: ο Σεργί.

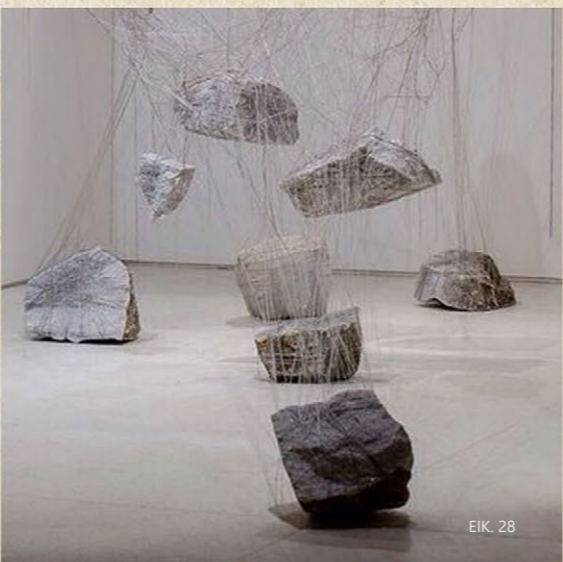
Αυτό το επεισόδιο συνδέεται με την ιστορία ντοκιμαντέρ του Sergiy που βίωσε την απώλεια του φίλου του και τραυματίστηκε σοβαρά ο ίδιος. Ο Sergiy εγκαταλείπει το πεδίο της μάχης λόγω του τραυματισμού, αλλά δεν εγκαταλείπει τον πόλεμο και την προσωπική του μάχη.

Μια άλλη αναφορά για αυτή τη σκηνή αφορά το νοσοκομείο και τη χειρουργική επέμβαση που χρειάστηκε να υποστεί ο Sergiy. Τα φώτα στο τούνελ θυμίζουν τα λαμπερά φώτα του χειρουργείου, ενώ το τρέξιμο στο τούνελ συνδέεται με τις γρήγορες κινήσεις των γιατρών, προσπαθώντας να σώσουν τον ασθενή και να τον βγάλουν από το «τούνελ» του πόνου.

Τόπος: οποιοδήποτε υπόγειο τούνελ του Βερολίνου με σκάλες και φώτα.

Έννοια: όντας το μόνο εικαστικό-μουσικό επεισόδιο που δεν περιλαμβάνει ειδική εγκατάσταση, αυτή η σκηνή υποτίθεται ότι είναι και η πιο δυναμική, γεμάτη κίνηση και συναισθηματική διέγερση. Το υπόγειο τούνελ είναι ένας «έτοιμος» γραφικός χώρος με φώτα και την απαραίτητη ατμόσφαιρα. Η έξοδος από το τούνελ συμβολίζει τη διέξοδο, τη λύση, τη σωτηρία και τέλος την ανακούφιση από φόβους, πόνο και βαριές αναμνήσεις.

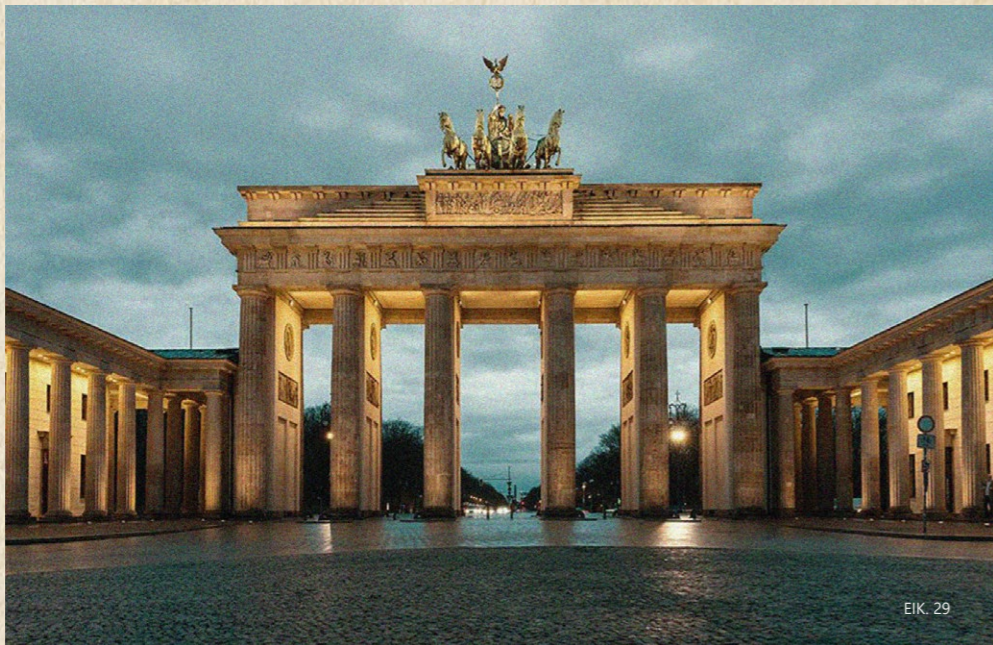

ΦΙΝΑΛΕ_MOODBOARD

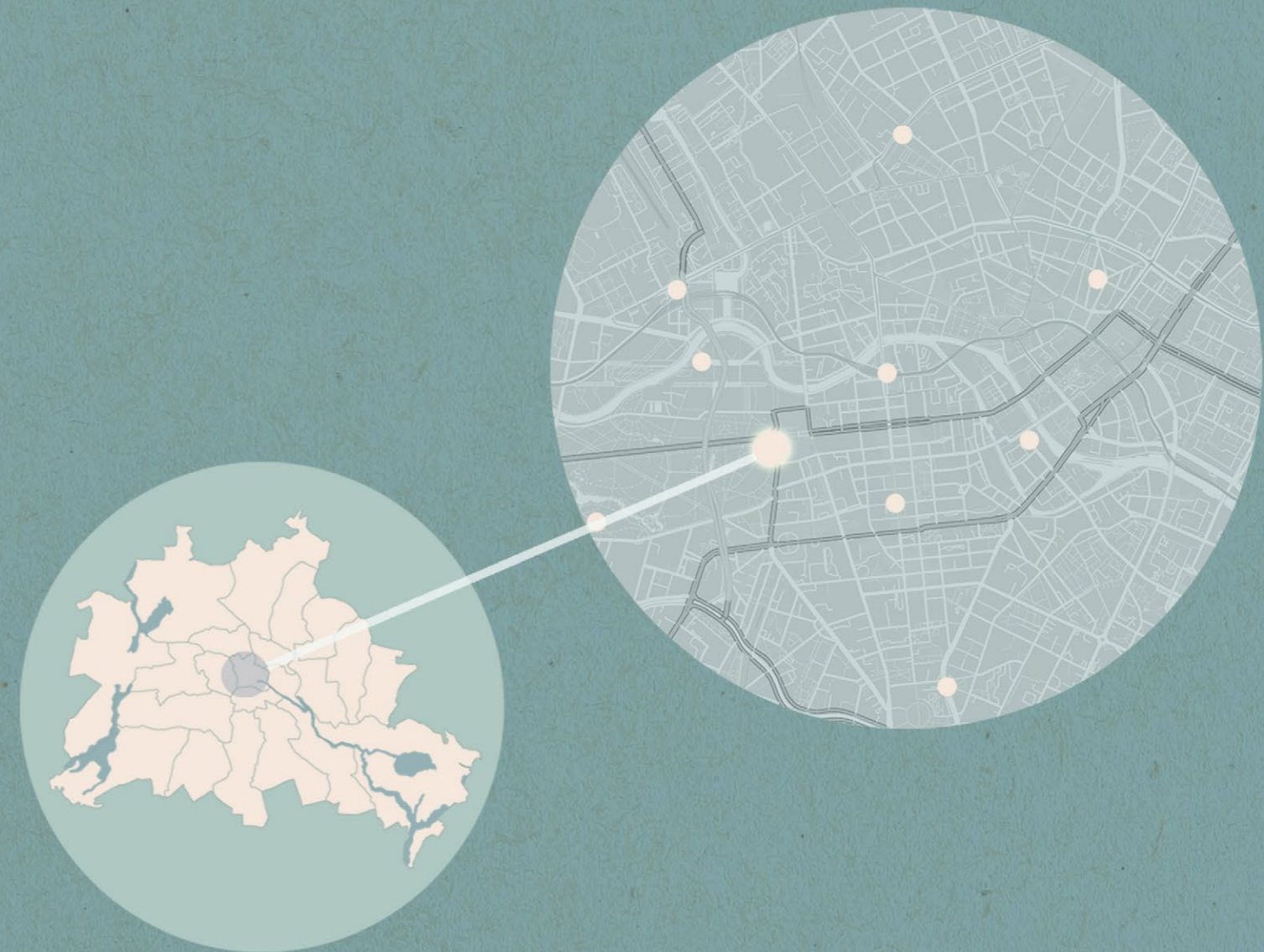
ΦΙΝΑΛΕ_ΜΑΚΕΤΑ ΙΔΕΑΣ

BRANDENBURGER TOR

Αυτός ιστορικός χώρος έχει επιλεγθεί ως σύμβολο νίκης, ελευθερίας και ενότητας. Μετά την καταστροφή, την κλοπή, την εγκατάλειψη και την απαγόρευση, τελικά αντιπροσωπεύει τις αξίες όπως υποτίθεται ότι ήταν στην αρχή. Σχετικά με την τελική σκηνή, η Πύλη του Βρανδεμβούργου ενισχύει το μήνυμα του επεισοδίου: Οι Ουκρανοί, παρά τον πόλεμο, τις απώλειες, τις τραγωδίες και τον χωρισμό, είναι ακόμα ενωμένοι, δυνατοί, όμορφοι πιστεύουν στη νίκη - τη νίκη της ζωής έναντι του θανάτου, του μέλλοντος έναντι του παρελθόντος, του καλού έναντι του κακού.

ОЙ КЛАНЯЙСЯ, ДОНІЮ МОЯ, ЧУЖІЙ ЧУЖИНИ, НЕХАЙ ДАЮТЬ ПОРАДОНЬКУ БІДНІЙ СИРОТІ

3.5.6. ΦΙΝΑΛΕ: ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Εγκατάσταση: επειδή είναι η τελική και η πιο πολύπλοκη σκηνή περιλαμβάνει αρκετές εγκαταστάσεις:

- Μια μεγάλη ξύλινη τραπεζαρία με μερικά σπασμένα πόδια που αντικαθίστανται από μεταλλικά
- Το χαλί σε παραδοσιακό στυλ Hutsul από το 4ο επεισόδιο, που καλύπτει το τραπέζι.
- Τα λευκά πιάτα, τα οποία πλένονται από κόκκινο "αίμα" και σερβίρονται στο τραπέζι.
- Vintage μεταλλικό δοχείο με νερό
- Ξύλινος χάρτης της Ουκρανίας στο φόντο, με σφυρηλάτα καρφιά.
- Σειρές από μαξιλάρια μπροστά, πιεσμένα από τις μεγάλες πέτρες.

Δράση: ορισμένοι καλλιτέχνες πλένουν τα λευκά πιάτα από κόκκινο αίμα σε δοχείο νερού, άλλοι σερβίρουν τα καθαρά πιάτα στην τραπεζαρία. Οι ερμηνευτές μαζεύονται σε ένα τραπέζι με τους πρωταγωνιστές των επεισοδίων ντοκιμαντέρ σαν μια μεγάλη οικογένεια, αγκαλιάζονται, συζητούν και χαμογελούν. Στο τέλος κοιτάζονται στην κάμερα σαν να βγάζουν μία οικογενειακή φωτογραφία.

Αναφορά σεναρίου: τελική σκηνή

Τόπος: Πύλη του Βρανδεμβούργου.

Έννοια: οι κύριες αναφορές για το τελευταίο επεισόδιο είναι:

- "Μυστικό Δείπνο" - το τελευταίο γεύμα που, σύμφωνα με τις αφηγήσεις των Ευαγγελίων, ο Ιησούς μοιράστηκε με τους αποστόλους.
- "Balcan Baroque" (1997) - παράσταση της Marina Abramovic.

Το "Μυστικό Δείπνο" χρησιμοποιείται ως αναφορά λόγω του γεγονότος ότι για τους Ουκρανούς το οικογενειακό δείπνο, ειδικά σε μεγάλες γιορτές, είναι ιερό. Είναι η στιγμή που συγκεντρώνεται όλη την οικογένεια μαζί, λύνονται όλες οι διαφωνίες και οι παρεξηγήσεις.

Σε εθνική κλίμακα, υπάρχουν στιγμές που όλη η χώρα συγκεντρώνεται, ενωμένη και αδιαίρετη, παρά τις διαμάχες και τα διαφορετικά οράματα. Αυτό ειδικά μπορεί να παρατηρηθεί κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Η παράσταση «Balcan Baroque» ήταν αφιερωμένη στα θύματα του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία. Επί έξι ώρες η Αμπράμοβιτς καθόταν σε ένα σωρό ματωμένα κόκαλα αγελάδας, προσπαθώντας να ξεπλύνει το αίμα με μια βούρτσα και τραγουδούσε βαλκανικά τραγούδια για «τη χώρα που δεν υπάρχει πια». Αυτή η δυνατή παράσταση έγινε έμπνευση για το τελευταίο καλλιτεχνικό-μουσικό επεισόδιο στο οποίο οι ερμηνευτές πλένουν τα πιάτα από το αίμα και τα σερβίρουν στο τραπέζι. Παράλληλα ερμηνεύουν το κομμάτι του τραγουδιού με τις λέξεις: «Να σκύβεις, κόρη μου, στην ξένη ξενιτιά, Να δώσουν συμβουλή σε κακομοίρα ορφανή».

Το αίμα στα πιάτα αναφέρεται σε εκατοντάδες χιλιάδες θύματα πολέμου, τα λόγια του τραγουδιού αντικατοπτρίζουν την ανάγκη της Ουκρανίας για εξωτερική βοήθεια. Η ίδια η διαδικασία του ξεπλύματος του αίματος συμβολίζει το πνεύμα των Ουκρανών που πέρασαν από πολλούς πολέμους και γενοκτονίες, αλλά συνεχίζουν να ζουν και να γιορτάζουν τη ζωή, με μια ανάμνηση για το παρελθόν και το τίμημα που πληρώθηκε γι' αυτό.

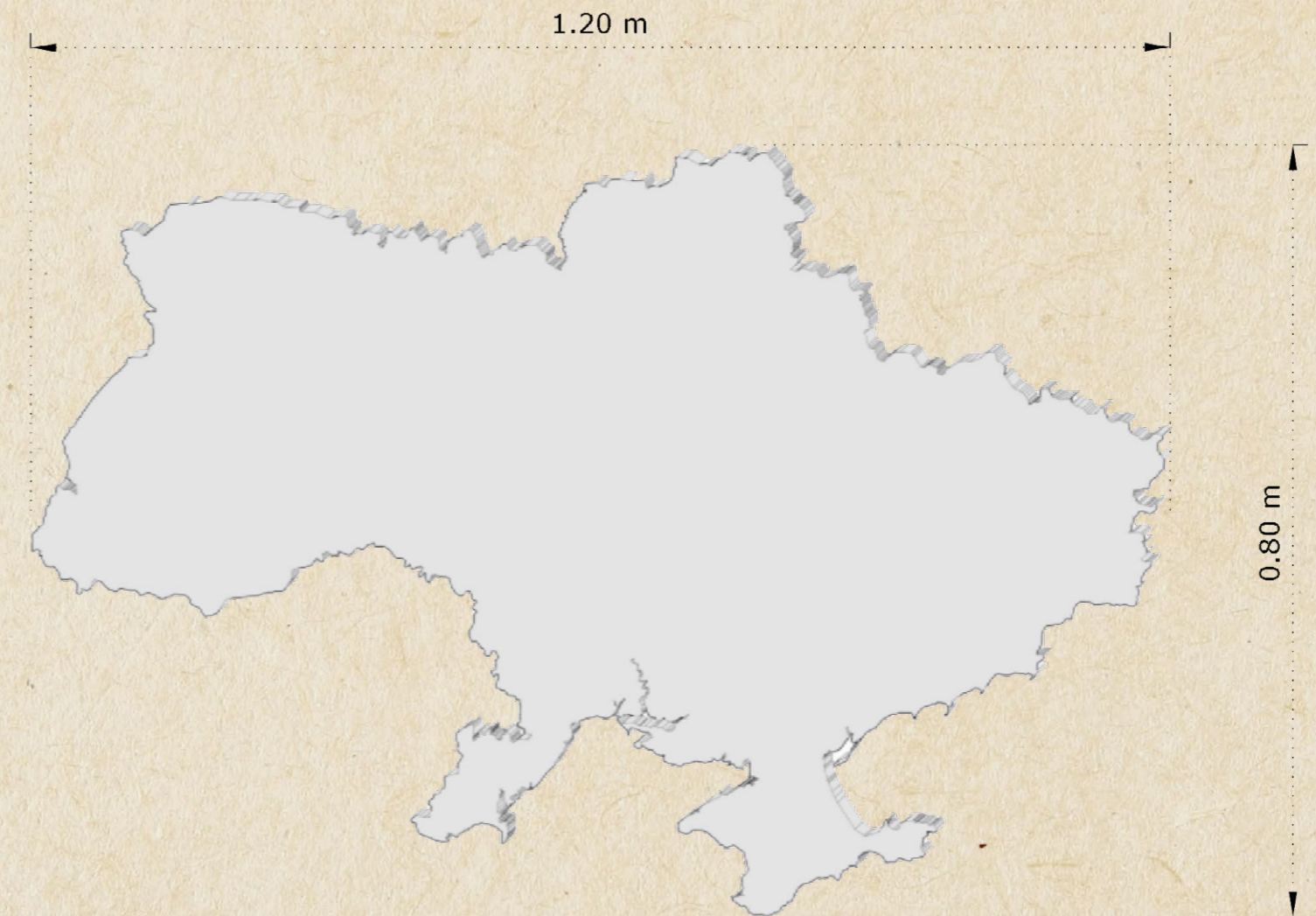
Το ξύλινο τραπέζι με σπασμένα και αντικατασταθέντα πόδια αντιπροσωπεύει το σύλλογικό και προσωπικό τραύμα κάθε Ουκρανού, την ψυχική του δύναμη, την επιθυμία του να είναι χρήσιμος ό,τι κι αν συμβεί και να «επενδύσει» στον κοινό στόχο - την ανεξάρτητη και ελεύθερη χώρα.

Το χαλί που καλύπτει το τραπέζι παραπέμπει στην ουκρανική παράδοση της κάλυψης του εορταστικού τραπέζιού με χειροποίητα χαλιά - αυτή η παράδοση αντικατοπτρίζεται ακόμη και στα τελετουργικά τραγούδια. Πρόκειται για την εορταστική διάθεση και τον σεβασμό στη μυστικότητα του εορταστικού δείπνου.

Ένας μεγάλος ξύλινος χάρτης της Ουκρανίας με σφυρηλάτα καρφιά εκφράζει τον πόνο για την Ουκρανία. Οι περιοχές που υπέφεραν περισσότερο, σφυρηλατήθηκαν με μεγαλύτερη ποσότητα καρφιών.

3.5.6. ΦΙΝΑΛΕ: ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ

Τέλος, οι σειρές από μαξιλάρια που είναι πιεσμένες από μεγάλες πέτρες συμβολίζουν πολλά πράγματα. Πρώτον, οπτικά θυμίζουν τις σειρές με λευκές σακούλες γεμάτες άμμο, που καλύπτουν και προστατεύουν τα ιστορικά μνημεία από τους βομβαρδισμούς και την καταστροφή. Έτσι, οι σειρές των μαξιλαριών αφορούν την προστασία των πιο σημαντικών πραγμάτων και αξιών. Δεύτερον, οι περισσότερες επιθέσεις με πυραύλους σε πολίτες της Ουκρανίας έγιναν τη νύχτα, όταν ο κόσμος κοιμόταν. Ως αποτέλεσμα, μετά από κάθε νυχτερινή επίθεση, πολλοί άνθρωποι και παιδιά δεν ξύπνησαν ποτέ - πέθαναν ακριβώς πάνω στα κρεβάτια τους. Τρίτον, μεταφορικά τα μαξιλάρια συμβολίζουν τα όνειρα. Μαξιλάρια, πιεσμένα από βαριές πέτρες - είναι για τα όνειρα εκατοντάδων χιλιάδων Ουκρανών που δεν έγιναν ποτέ πραγματικότητα, ή που πιάστηκαν ή αναβλήθηκαν λόγω του πολέμου - αλλά δεν καταστράφηκαν. Θα έρθει η ώρα, που 'οι πέτρες θα αφαιρεθούν, τα μαξιλάρια θα ανανεωθούν και τα όνειρα θα πραγματοποιηθούν.

04

"THE PLACE OF PEACE"
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ Ι: Η ΑΦΙΞΗ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ II: ΡΙΖΕΣ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΙΙΙ: ΦΥΤΕΜΕΝΗ ΖΩΗ

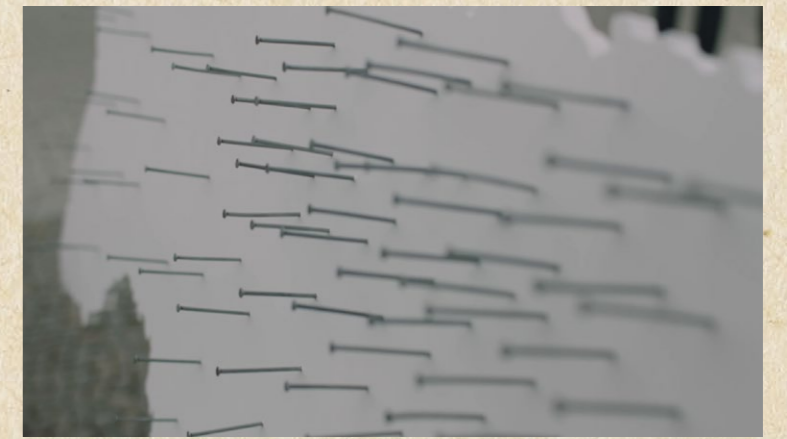
ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ IV: ΠΟΛΗ ΣΤΟ ΧΑΛΙ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ V: ΕΞΟΔΟΣ

ΦΙΝΑΛΕ: ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ΦΙΝΑΛΕ: ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πόσο σημαντικό είναι ένα σπίτι; Είναι απαραίτητο να είναι πραγματικό με τοίχους και δωμάτια ή μήπως όχι; Πώς είναι να είσαι πρόσφυγας; Γιατί κάποιοι επιλέγουν να παραμείνουν σε κίνδυνο αλλά σε «εγγενή τείχη», ενώ άλλοι προτιμούν την «ξένη ασφάλεια»; Ποια είναι τα σύμβολα και τα χαρακτηριστικά του σπιτιού; Πόσο δυνατή είναι η σύνδεση με το σπίτι και αν μπορεί να σπάσει εύκολα;

Προσπάθησα να βρω τις απαντήσεις σε αυτές και σε πολλές άλλες ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της διπλωματικής μου εργασίας. Όντας Ουκρανή μετανάστρια που έχει οικογένεια στην Ουκρανία, είχα την ευκαιρία να συμμετάσχω και να είμαι παρατηρητής στα τρέχοντα γεγονότα ταυτόχρονα. Αυτό με οδήγησε σε μια σειρά καλλιτεχνικών πειραμάτων, αναζήτηση μεταφορών και κατάλληλων μορφών τέχνης για το συγκεκριμένο περιεχόμενο, οπτική και αρχιτεκτονική έρευνα, μια "βαθιά βουτιά" στο ιστορικό και πολιτιστικό πλαίσιο της Ουκρανίας, καθώς και στην ερμηνεία του προσφυγικού θέματος στην φιλοσοφία, στην τέχνη, στον κινηματογράφο και στο θέατρο.

Ως αποτέλεσμα, αναπτύχθηκε ένα "art concept" για το μουσικό-ντοκιμαντέρ μικρού μήκους «The Place of Peace» που απευθύνεται σε Ουκρανούς πρόσφυγες στην Ευρώπη, οι οποίοι μοιράζονται τις ιστορίες της εκκένωσης τους και τις προσπάθειες να βρουν στήριγμα σε μια νέα χώρα.

Τα γυρίσματα των εικαστικών επεισοδίων και των ντοκιμαντέρ ακολουθήθηκαν από την ηχογράφιση και το post production. Η πρεμιέρα της προβολής συνοδευόμενη από την έκθεση εικαστικών εγκαταστάσεων που δημιουργήθηκαν για την ταινία, πραγματοποιήθηκε στις 23/02/2023 στην γκαλερί τέχνης ARTCO στο Βερολίνο, καθώς και στο Goethe Institute και στο DACH Open Studio τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2023.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αναστασία Βουτσά, Η Performance Art μέσα από δύο καλλιτεχνικές περιπτώσεις, Artmag, 09.03.2015

Ελένη Βαροπούλου, Το Ζωντανό Θέατρο Δοκίμιο για τη Σύγχρονη Σκηνή, ΑΓΡΑ, Αθήνα, 2002

Joslin McKinney, Scott Palmer, Scenography Expanded An Introduction to Contemporary Performance Design, Bloomsbury Publishing, 2017

Rudolf Arnheim, Η Δυναμική της Αρχιτεκτονικής Μορφής, UNIVERSITY STUDIO PRESS, Θεσσαλονίκη, 2003 (Ιάκωβος Ποταμιάνος , μετάφραση)

Rudolf Arnheim, Τέχνη και Οπτική Αντίληψη η Ψυχολογία της Δημιουργικής Όρασης, ΘΕΜΕΛΙΟ, Αθήνα, 2005 (Ιάκωβος Ποταμιάνος , μετάφραση)

Сергій Нечипоренко, Український Килим, УК, Київ, 2007

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

<https://vocnt.org.ua/>
<https://spadok.org.ua/>
<https://recovery.gov.ua/>
<https://authenticukraine.com.ua/>
<https://armyinform.com.ua/>
<https://rusaggression.gov.ua/>
<https://studopedia.su/>
<https://uk.wikipedia.org/>
<https://britannica.com>
<https://moma.org>
<https://theartstory.org>
<https://mymodernmet.com>
<https://artnet.com>
<https://dezeen.com>
<https://theguardian.com>
<https://tate.org.uk>
<https://designlike.com/>
<https://en.wikiarquitectura.com/>
<https://filmlifestyle.com/>
<https://www.lissongallery.com/artists/ai-weiwei>
<http://www.marinaabramovic.com/>
<https://www.royalacademy.org.uk/>

ΠΗΓΕΣ ΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

1. <https://www.nybooks.com/online/2019/09/09/sontag-in-sarajevo/>
2. <https://www.quora.com/What-do-the-French-generally-think-of-Derrida>
3. <https://aeon.co/essays/how-gaston-bachelard-gave-the-emotions-of-home-a-philosophy>
4. <https://www.philomag.com/philosophes/gilles-deleuze>
5. <https://waqasfarid.com/portfolio/mona-hatoum/>
6. <https://www.tovima.gr/2008/11/24/culture/mona-hatoum/>
7. <https://www.iefimerida.gr/news/347575/o-ai-goyei-goyei-ekthetei-stin-kopeghagi-sosivia-apo-prosfyges-sti-lesvo-eikones>
8. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Children_of_War,_Maidan.jpg
9. <https://www.dailysabah.com/arts/banksy-unveils-new-graffiti-in-bombed-out-ukrainian-town/news>
10. <https://www.criterion.com/current/posts/4425-the-tree-of-wooden-clogs-the-sacredness-of-life-as-understatement>
11. <https://www.filmlinc.org/films/the-tree-of-wooden-clogs/>
12. <https://www.imdb.com/title/tt6573444/>
13. <https://psmag.com/social-justice/heirs-steinbeck-fiction-writers-taking-poverty-inequality-today-77452>
14. <https://www.kennedy-center.org/education/resources-for-educators/classroom-resources/media-and-interactives/media/literary-arts/john-steinbeck--the-grapes-of-wrath/>
15. <https://www.nytimes.com/2009/11/16/theater/reviews/16ragtime.html>
16. <https://dailyreview.com.au/medea-review-national-theatre-live-selected-cinemas-from-october-4/>
17. <https://postcardsgods.blogspot.com/2014/07/medea-national-theatre.html>
- 18-19. <https://www.robertinneshopkins.com/boy-in-striped>
- 20-22. <https://ro.pinterest.com/>
23. <https://www.shutterstock.com/image-photo/berlin-germany-october-30-2017-wall-1046669878>
- 24, 26, 28. <https://ro.pinterest.com/>
25. <https://www.welcome-to-berlin.com/en-us/sightseeing/top-10/187-alexanderplatz.html>
27. <https://www.foodieexplorers.co.uk/spree-river-tunnel-east-berlin/>
29. <https://www.pixblick.de/fototapete-brandenburger-tor-berlin-vintage-5243.html>

